

কালামুল ইছলাম-৫

মুহাম্মাদ ফারুক আবুল্লাহ নূরী

pdf By Syed Mostafa Sakib

তবলীগ জামাআত

তব্বীগ জামাআত

تبلیغی جماعت

১। মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবে কৈছে — “হযবত মৌঃ থানরীয়ে বহুত ডাঙৰ কাম কৰিছে, এই কাবণে মোৰ হেঁপাহ, শিক্ষা তেওঁৰ হওঁক আৰু তব্বীগ কৰা নিয়ম মোৰ হওঁক। এই ধৰণে তেওঁৰ শিক্ষা প্রচাৰ হৈ যাব।” (মলফুজাতে ইলিয়াছ, পৃঃ ৫৬, ৫৭)

২। ইলিয়াছ চাহেবে আৰু কৈছে— “হযবত থানরীৰ সৈতে সম্পর্ক গাঢ় কৰিলে তেওঁৰ বৰ্কতৰ পৰা উপকাৰ ললে, তেওঁৰ আত্মাৰ সন্তুষ্টি বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে সকলোতকৈ ডাঙৰ আৰু মজবুত মাধ্যম। এয়াই যে তেওঁৰ শিক্ষা আৰু নিৰ্দেশৰ ওপৰত দৃঢ়তাৰ সৈতে থকা আৰু এই বিলাক ব্যাপকভাৱে প্রচাৰ কৰাৰ চেষ্টা কৰা।” (মলফুজাতে ইলিয়াছ, পৃঃ ৬৭)

৩। মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবে কৈছে —

اس تبلیغ کا طریقہ: ہوی مجھے (خواب میں منکشف ہوا

“এই তব্বীগৰ নিয়মো মোৰ ওপৰত সপোনত প্রদান কৰা হৈছে।”

(মলফুজাতে ইলিয়াছ, পৃঃ ৫০)

pdf By Syed Mostafa Sakib

মুহাম্মদ ফাৰুক আব্দুল্লাহ নূৰী

محمد فاروق عبدالله نوری

'Tableege Jamaa't': A book written by Muhd. Faruque Abdullah Noori following the advice of Hazarat A'llama Alhaj Mufti Golam Samdani Rezvee Saheb, Islamic Scholar, Islampur, Mursidabad (W.B) and published by 'Raza Foundation', Muslimghopa, Sipajhar, Darrang, (Assam), Price : Rs 40.00 (Forty) only.

- লেখক : খাঁকপায়ে বাজা মুহাম্মদ ফারুক আব্দুল্লাহ নূবী
মুছলিমঘোপা, ছিপাঝাৰ, দৰং (অসম)
ম'বাইল নং— ৯৮৫৪৮০৭০৪১
E-mail: Farukabdullahnoori@gmail.com
- প্রথম প্রকাশ : ৭ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০১৪ খ্ৰীঃ
নগৰবাহী উৰুছ মুবাৰক, দৰং
- উন্মোচক : হযৰত আ'ল্লামা আলহাজ আবু চুফীয়ান খাঁন আবেদী
আল ক্বাদবী চাহেব, আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় খ্যাতিসম্পন্ন
আ'লীমে দ্বীন, চাঁদপুৰ (বাংলাদেশ)
- প্রকাশক : 'বাজা ফাউণ্ডেশ্বন' (গৱেষণা আৰু প্ৰকাশন কেন্দ্ৰ)
মুছলিমঘোপা, ছিপাঝাৰ, দৰং (অসম)
পিন নং- ৭৮৪১৪৫, স্থাপিত- ইং ২০০৬ চন
- মুখ্য নিবন্ধক : হযৰত মাওলানা মুহাম্মদ ছবফবাজ আ'লী ক্বাদবী
চাহেব, যোৰহাট (অসম)
- অবিহণা : ৪০.০০(চল্লিশ) টকা মাত্ৰ
- মুদ্ৰণ : পাবামাউন্ট অফ্ছেট, ববদৌলগুৰি, দৰং(অসম)
ভ্ৰাম্যভাষ- ৯৮৫৪০৪৬৩৮৩

অভিমত

বিছমিল্লাহিব বাস্মানিব বাসীম

নাস্‌মাদুহু ওৱা নুস্বাল্লী আ'লা বাছুলিহিল কাবীম

আম্মা বাঅ'দ,

আল্লাহৰ ওচৰত বহুত শুক্ৰিয়া এই যে কিছুমান বিতৰ্কিত বিষয় নিস্পত্তি নোহোৱাৰ ফলত সমাজ দোধোৰ মোধোৰত থাকিবলগীয়া অৱস্থাটোক আঁতৰ কৰিবলৈ এই গ্ৰন্থখনি বহুত কষ্ট কৰি বিশিষ্ট প্ৰবন্ধকাৰ, লেখক মুহাম্মদ ফারুক আব্দুল্লাহ নূবী চাহেবে প্ৰস্তুত কৰি উলিয়াইছে। 'তব্লেগ জামাত' সম্পৰ্কত থাকিব পৰা দোধ- ত্ৰটি আৰু ইয়াৰ আৱিষ্কাৰক সকলৰ গোপন উদ্দেশ্য কিছুমান সন্দৰ্ভত কিতাপলৰ তথ্য কিছুমান ইয়াত সন্নিৱিষ্ট কৰা হৈছে। কিন্তু এটা কথা ঠিক ইছলাম জীয়াই থাকিবলৈ তব্লেগ জৰুৰী। এই তব্লেগ মৌলানা সকলে নস্বিহতৰ দ্বাৰা, কিতাপ পত্ৰ লিখাৰ দ্বাৰা, নিজৰ আদৰ্শৰ দ্বাৰা সাধাৰণ মানুহক সংস্পৰ্শত ৰাখি কৰা হয়। কিতাপখনিত উদ্ধৃত বিষয়বস্তুৰ বিপৰীতে থকা দলিল সমূহ গ্ৰহণযোগ্য হোৱা বুলি ক'ব পাৰি। ইন্স্বা-আল্লাহ প্ৰত্যেকজন দ্বীন দৰদী ৰাইজে এই গ্ৰন্থখন পঢ়িলে নিশ্চয় কোনো নহয় কোনো প্ৰকাৰে উপকৃত হ'ব। নূবী চাহেবৰ ইতিমধ্যে 'অসমীয়া খবৰ', 'দৈনিক অগ্ৰদূত', 'নিয়মীয়া বাৰ্তা' 'দৈনিক গণ অধিকাৰ', 'মুক্তকণ্ঠ' আদি কাকতৰ লগতে বিভিন্ন আলোচনীত তত্ত্বগধূৰ লেখা প্ৰকাশ হৈছে। আশা ৰাখিছো আল্লাহ পাকে লেখকক বিশুদ্ধ ইছলামৰ প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰত ন্যস্ত থাকিবলৈ তৌফিক দান কৰক। আ-মীন।

(আ'ল্লামা) মুহাম্মদ চামচুল আলম নক্ববন্দী

উত্তৰ লখিমপুৰ, অসম

তাং ২৪-০১-২০১৪ ইং

ভূমিকা

বিছমিল্লাহিব বাসমানিব বাসীম

“আল্লাহ বাব্বু মুসাম্মাদিন স্বাল্লা আ'লাইহি রা ছাল্লামা, নাস্নু ই'বাদু মুসাম্মাদিন স্বাল্লা আ'লাইহি রা ছাল্লামা।”

প্ৰিয়নবী হুজুব পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি রা ছাল্লামব পবিত্ৰ যুগৰ পৰা ইছলাম যিমানে আঁতৰি আহি আছে যিমানে ইছলামব মৌলিক কথাবোৰ বিভিন্নজন ব্যাখ্যাকাৰীৰ হাতত পৰি বিভিন্ন প্ৰকাৰে গতি লৈছে। ফলত তাৰ আধাৰত সমাজখন বিভিন্ন ভাগত বিভক্ত হৈ পৰিছে। মূল খুটি এৰিছে। কোনোবা দেওবন্দী, কোনোবা আহলে হাদীচ, কোনোবা আহলে কুব্'আন, কোনোবা কাদিয়ানী, কোনোবা খাৰিজী ইত্যাদি নিজা নিজা বিশ্লেষণ অনুসৰি হোৱা কিছুমান বিভাগ। কিন্তু উক্ত বিভাগবোৰে নিজৰ সম্পূৰ্ণতাক কেতিয়াও দাবী কৰিব নোৱাৰে। কুব্'আন, হাদীচ, ইজমা, ক্বিয়াছ এই আটাইবোৰৰ সময়তহে ইছলামে পৰিপূৰ্ণ ৰূপ পায়। আগন্তুক সময়ত কি ধৰিব লাগিব, কি এৰিব লাগিব এই সম্পৰ্কত আমি সম্পূৰ্ণ সচেতন হ'ব লাগিব আৰু কুব্'আন, হাদীচ, ইজমা, ক্বিয়াছক গুৰুত্ব সহকাৰে অধ্যয়ন কৰি তাৰ ভিত্তিত আগবাঢ়িব লাগিব।

এই কিতাপৰ বিষয়বস্তু ইছলামৰ বিভিন্ন বিতৰ্কিত বিষয় সমূহৰ এটি। বিষয়টি সম্পৰ্কত থাকিব পৰা আপত্তি সমূহ সকলো দিশৰ পৰা চালি জাৰি চাই ইয়াত লিপিবদ্ধ কৰি অনুসন্ধিৎসু পাঠক সমাজৰ হাতত অৰ্পন কৰা হ'ল। ইয়াত কোৱা কথাবোৰ আমাৰ ব্যক্তিগত কথা নহয়। কুব্'আন পাক, হাদীচ শ্বৰীফ আৰু বিভিন্নজন পণ্ডিত ব্যক্তিয়ে কোৱা কথাৰ কিছুমান উদ্ধৃতিহে। ইছলামৰ প্ৰচাৰ আৰু প্ৰসাৰৰ কামত একমাত্ৰ আল্লাহ আৰু আল্লাহৰ বচুল (স্বাঃ)ৰ সন্তুষ্টিৰ উদ্দেশ্যে লাগি থকা কোনো ব্যক্তি তথা কোনো সংগঠনৰ আমি বিৰোধী নহয়। ভুলবশতঃ এনে আল্লাহৰ ওচৰীয়া সকলৰ বিৰোধিতা অজানিতভাৱে হৈ গ'লে আল্লাহে আমাক মাফ কৰক। গ্ৰন্থখনিত অনিচ্ছাকৃতভাৱে হ'ব পৰা ভুল-ত্রুটিৰ বাবে আল্লাহৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছো। পাঠক বৃন্দলৈ অনুৰোধ থাকিল যে কোনো ভুল-ত্রুটি দৃষ্টিগোচৰ হ'লে আঙুলিয়াই দিয়ে যেন। পৰৱৰ্তী সংস্কৰণত শুধৰাই দিয়াৰ চেষ্টা কৰা হ'ব। আল্লাহ তাআলাই আমাৰ প্ৰচেষ্টাক ৰুবুল কৰক। আ-মীন।

—খাদিমে দ্বীন

মুহাম্মদ ফাৰুক আব্দুল্লাহ নবী, মুছলিমঘোপা

২০-০১-২০১৪ ইং

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
نَحْمَدُهٗ وَنُصَلِّیْ وَنُسَلِّمُ عَلٰی رَسُوْلِهِ الْكَرِیْمِ
وَالسَّلَامُ عَلٰی اٰجْمَعِیْنَ۔

সমগ্ৰ বিশ্বৰ সৃষ্টিকৰ্তা আৰু পালনকৰ্তা মহান আল্লাহ পাকৰেই সমস্ত প্ৰশংসা। মানৱজাতিৰ হিদায়তৰ উদ্দেশ্যে প্ৰেৰিত সৰ্বশেষ আৰু সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ বচুল হযৰত মুসাম্মদ মুস্তাফা স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি রা ছাল্লাম, তেওঁ (স্বাঃ)ৰ আল-আওলাদ, চাহাবা কিবাম বাছিয়াল্লাহু আ'নহুম সকলৰ প্ৰতি দৰুদ আৰু ছলাম। যুগে যুগে আল্লাহ পাকে মানৱজাতিৰ ইহকালৰ কল্যাণময় জীৱন আৰু পৰকালৰ মুক্তিৰ চন্দৰূপে বাণী আৰু কিতাপ প্ৰেৰণ কৰিছে। প্ৰেৰিত সেই সকলোবোৰ প্ৰত্যাদেশৰ সৰ্বশেষ আৰু চূড়ান্ত ৰূপ আখৰী নবী হযৰত মুসাম্মদ মুস্তাফা স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি রা ছাল্লামৰ ওপৰত প্ৰেৰিত 'আল্ কুব্'আনুল কাৰীম'।

'তব্বীগ' শব্দৰ অৰ্থ জনা দৰকাৰ। ইয়াৰ অৰ্থ হ'ল — 'আল্লাহৰ বাণী আল্লাহৰ বান্দাৰ ওচৰত পৌছাই দিয়া।' কুব্'আনত ইশ্বাদ আছে —

يٰٓاَيُّهَا الرّٰسُوْلُ بَلِّغْ مَا اَنْزَلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ
وَ اِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ
مِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ لَيَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِيْنَ

“হে বচুল আপুনি আপোনাৰ প্ৰতিপালকৰ ফালৰ পৰা যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাক পৌছাই (জনাই) দিয়ক আৰু যদি আপুনি এইটো নকৰে তেতিয়াহ'লে আপুনি তাৰ পয়গাম একোৰেই নজনালে (অৰ্থাৎ- তেতিয়াহ'লে আপোনাৰ পৌছাই দিয়াৰ দায়িত্ব পালন নহ'ল)। আল্লাহে আপোনাক মানুহৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব। নিশ্চয় আল্লাহ তাআলাই কাফিৰ সকলক সু-পথ প্ৰদৰ্শন নকৰে।” (ছূৰা মাই'দা, আঃ নং ৬৭)

এইবাৰ আমাৰ দেশৰ মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবৰ প্ৰচলিত তব্বীগৰ ওপৰত দৃষ্টিপাত কৰা হওঁক। 'মল্ফুজাতে ইলিয়াছ' কিতাপত আছে—“সপোনৰ মাধ্যমত প্ৰচলিত তব্বীগৰ কাম আৰম্ভ কৰা হৈছে।” এই কথাটি সম্পূৰ্ণ কুব্'আন হাদীচৰ পৰিপন্থী। 'নূৰুল আন্বাৰ' কিতাপত আছে—“আল্ কাশ্বফু লাইছা বি হুজ্জাতিন কত্বুন।” অৰ্থাৎ- সপোনৰ দ্বাৰা দলিল প্ৰমাণিত নহয়। মৌঃ ইলিয়াছে তব্বীগৰ ছয়টি উছুল পেশ্ব কৰিছে য'ত হুজ্ব আৰু যাকাতৰ নিচিনা ফৰজ হুকুমক তেওঁৰ উছুলৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হোৱা নাই। ভিত্তিহীন দলিলৰ দ্বাৰা নেকীৰ কথা উল্লেখ কৰা হৈছে য'ত 'হুদুদিয়াত' (সীমা, Boundary), ক্বিয়াছ, তাজীৰ আদি বিষয়ত

কোনো আলোচনা কৰা হোৱা নাই। কুব্‌আনৰ ১ম পৰ্বাত আছে— “তোমালোকে সুবিধানুযায়ী কিছু কথা মান্য কৰিবা আৰু কিছু অমান্য কৰিবানে?” এওঁলোকে আল্লাহ আৰু বচুল (স্বাঃ)এ দিয়া অন্যান্য আহকাম বিলাক অহবহ খিলাফ কৰিছে আৰু পূৰ্ণ দ্বীনক সম্পূৰ্ণ পৰিৱৰ্তন কৰি দিছে। এয়া কি কুব্‌আন হাদীচৰ পৰিপন্থী নহয়? মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবৰ ‘মলফুজাত’ৰ কথা সমূহ শ্বৰীঅ’ত সন্মতনে? আহক আমি কুব্‌আন-হাদীচৰ আলোকত প্রকৃত তব্লেগৰ প্রতি সঁহাৰি দি দুনীয়া তথা আখিৰাতত সফল হওঁ।

হযৰত আবু ছায়িদ খুদ্বী (ৰাঃ)ৰ পৰা বৰ্ণিত আছে- হুজুৰ পাক (স্বাঃ)এ ইশ্বাদ ফৰ্মাইছে— “মোৰ জাহিৰী জীৱনৰ পিছত শেষ জামানাত মোৰ উম্মতৰ ভিতৰৰ পৰা পূৰ্বৰ কোনো এখন দেশৰ পৰা এটি জামাত দ্বীনৰ তব্লেগৰ উদ্দেশ্যে গঠিত হ’ব, সিহঁতে কুব্‌আন পঢ়িব, তোমালোকৰ কুব্‌আন পাঠৰ তুলনাত খুব সুন্দৰ হ’ব, কুব্‌আনৰ প্রতি বাহ্যিকভাৱে তেওঁলোকৰ ভক্তি, শ্ৰদ্ধা আৰু আন্তৰিকতা দেখি ধাৰণা হ’ব কুব্‌আন এওঁলোকৰ বাবে আৰু এওঁলোক কুব্‌আনৰ বাবে। কিন্তু প্রকৃতপক্ষে ইহঁতে কুব্‌আনৰ প্রতিটো আয়াতৰ ওপৰত ঈমান নাৰাখিব আৰু কুব্‌আনৰ কঠিন নিৰ্দেশৰ ওপৰত আমল নকৰিব। যি সকলৰ নামাজ ৰোজা আৰু অন্যান্য আমল দেখিলে তোমালোকৰ কোনোবাই তুচ্ছ জ্ঞান কৰিব। সিহঁতে কুব্‌আন পঢ়িব কিন্তু কঠনলীৰ অন্তৰ ভাগত প্ৰৱেশ নকৰিব। এইবোৰ বাহ্যিক সৌন্দৰ্য থকা স্বত্বেও ইহঁতবোৰ দ্বীনৰ পৰা এনেভাৱে বাহিৰ হৈ যাব যিদৰে ধনুৰ পৰা কাঁড় বাহিৰ হৈ যায়।”

এই জামাতৰ লোকসকলৰ মৌ বৰষা ব্যৱহাৰে সাধাৰণ মানুহক ক্ষণেকতে মুগ্ধ কৰি পেলায়। কিন্তু ইয়াৰ অন্তৰালত লুকাই থাকে ঈমান ধ্বংসকাৰী মাৰাত্মক বিষ বাষ্প। সিহঁতে পৰিকল্পনামূলকভাৱে মানুহৰ অন্তৰৰ পৰা আল্লাহ আৰু বচুল (স্বাঃ)ৰ আনুগত্য নোহোৱা কৰি পেলায়। বৰং ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে এই জামাতৰ আমীৰ সকলৰ প্রতি আনুগত্য প্রকাশ কৰিবলৈ শিকায়। আমীৰসকলে যি কয় তাকেই নতশিৰে কুব্‌আন-হাদীচতকৈয়ো দৃঢ়ভাৱে আঁকোৱালি লয়। লাগিলে ই কুব্‌আন-হাদীচৰ বিৰোধীয়েই হওঁক। ইহঁতৰ অন্তৰবোৰ শ্বয়তানৰ লেখীয়া। তেওঁলোকে তফ্‌ছীৰসহ কুব্‌আন-হাদীচ কেতিয়াও নপঢ়ে। এই জামাতৰ অধিকাংশ লোকেই কুব্‌আন-হাদীচৰ ক্ষেত্ৰত অশিক্ষিত আৰু অজ্ঞ (dull)।

জামাতত যোগদানকাৰীসকল যদিও শিক্ষিত হয় কিন্তু বেছিভাগ ক্ষেত্ৰতেই অজ্ঞ আমীৰসকলক স্বীকাৰ কৰি থাকে। এই জামাতৰ বয়ান তথা বক্তৃতাত থাকে মাথোন ফজীলতৰ কথা। ভিন্ন আমলৰ সৰ্বোচ্চ ফজীলতৰ দলিল বিহীন বৰ্ণনা তেওঁলোকৰ বয়ানৰ বিষয়বস্তু। তেওঁলোকৰ ৰাজ-বয়ান মৌৰ দৰে, ব্যৱহাৰ মধুৰ, ভাষা হ’ব মিষ্টতকৈও মিঠা। তেওঁলোকৰ পোছাক-পৰিচ্ছদ অতি আকৰ্ষণীয়। হৰিণৰ দৰে আকৃষ্ট কৰা। এইদৰে অজ্ঞ মানুহে আকৃষ্ট হৈ এই জামাতত যোগদান কৰে। তেওঁলোক বাঘৰ দৰে হিংস্ৰ। কুব্‌আন-হাদীচৰ বাণী যিমানেই মধুৰ নহওঁক কিয় তেওঁলোকৰ অন্তৰত প্ৰৱেশ নকৰে। তেওঁলোকৰ কথা-বতৰা, আমল, আচৰণ, বয়ান যিবিলাক এই দলে নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে সেইবিলাকৰ ভিতৰত কুব্‌আন-ছুলাহ বিৰোধী কৰ্ম বিলাক বাদ দি কুব্‌আন-হাদীচ মুতাবিক আমল কৰাৰ বাবে যিমানেই নকওঁক কিয় বাঘৰ অন্তৰত যেনেদৰে কোনো দয়া-মমতা প্ৰৱেশ নকৰে ঠিক তেনেদৰে তেওঁলোকৰ অন্তৰত কুব্‌আন-ছুলাহ প্ৰৱেশ নকৰিব।

এই জামাতটিয়ে ইছলামৰ তব্লেগ কৰাৰ কথা যিমানেই নকওঁক কিয়, কুব্‌আন পাক যিমানেই সুন্দৰকৈ পাঠ নকৰক কিয়, নামাজ-ৰোজা যিমান চমৎকাৰ নহওঁক কিয় মূলতঃ এই জামাতটি ইছলামৰ পৰা বহিৰ্ভূত হ’ব। কিয়নো চাহাবা কিৰাম (ৰাঃ) সকলে আৰজ কৰিলে — “হে আল্লাহৰ বচুল(স্বাঃ), এই দলটিৰ পৰিচয় কি?” বচুলুল্লাহ (স্বাঃ)এ ইশ্বাদ ফৰ্মালে— “তেওঁলোকে যেতিয়া তা’লীমত বহিব গোল (ঘূৰণীয়া) হৈ বহিব, অলপ সময়ৰ ভিতৰতে এই জামাতৰ লোকৰ সংখ্যা বেছি হ’ব, এই জামাতৰ আমীৰ, মুৰব্বী সকলৰ মূৰত চুলি নাথাকিব অর্থাৎ- অনাহকতে মূৰৰ চুলি খুৰাই ল’ব, এই জামাতত অজ্ঞানী আৰু কম বয়সীয়া লোক অধিক থাকিব, ইহঁতবোৰ দ্বীনৰ পৰা এনেকৈ বাহিৰ হৈ যাব যিদৰে ধনুৰ পৰা কাঁড় বাহিৰ হৈ যায়। দ্বীনৰ ফালে ঘূৰি অহা সিহঁতৰ ভাগ্যত নঘটিব, যদিওবা পুনৰাই কাঁড় ধনুৰ ফালে ঘূৰি আহিব পাৰে, সিহঁতৰ সৈতে তোমালোকৰ য’তেই সাক্ষাৎ নহওঁক কিয়, সংগ্ৰাম হোৱা অনিবাৰ্য। এই সংগ্ৰাম যদি কেতিয়াবা যুদ্ধত পৰিণত হয় তেনেহ’লে পিছুৱাই নাহিবা। এই সংগ্ৰামত যিয়ে মৃত্যুবৰণ কৰিব তেওঁলোকক আল্লাহ পাকে পুৰস্কাৰ দান কৰিব আৰু আল্লাহৰ প্ৰিয়পাত্ৰ হ’ব।” (বুখাৰী, ২য় ভাগ, পৃঃ ১১২৮, ১১২৪, মুৱাত্তা ইমাম মালিক, ১ম ভাগ, পৃঃ ১৩৮, আবু দাউদ, ২য় ভাগ, পৃঃ ৬৫৬, (তিৰ্মিজী) মিশ্বকাত, পৃঃ ৩৫৫, (মুছলিম)

মিশকাত, ২য় ভাগ, পৃঃ ৪৫৫, ৮৬২ (মুছলিম), বুখারী বাংলা অনুবাদ, ৬ষ্ঠ খণ্ড, হাঃ নং- ৬৪৪৯, ৬৪৫০, ৬৪৫২, ৭০৪১ (আধুনিক প্রকাশনী), বাংলা অনুবাদ মুরাত্তা মালিক (ইছলামীক ফাউণ্ডেশন), ১ম খণ্ড, হাঃ নং- ৫৭৮। উপরোক্ত হাদীচ শ্ববীফ সমূহ বর্ণনাকারী সকল হ'ল ক্রমে— হযবত আবু ছায়্যিদ খুদ্বী, হযবত আলী, হযবত আবু ছ্বাইবাহ, হযবত আব্দুল্লাহ বিন উমর বাদিয়াল্লাহ আ'নহুম। উপরোক্ত হাদীচ শ্ববীফ সমূহ আৰবী প্রতিলিপি তলত দিয়া হ'ল—

عن ابي سعيد الخدري عن النبي صلى الله عليه وسلم قال يخرج ناس من قبل المشرق ويقرون القران لا يجاوزون قرانهم يهرقون من الدين كما يهرقون السهم من الرمية ثم لا يعودون ذية حتى يعود السهم الى فوهة قبل يارسول الله سيما هم قال سيما هم التحليق أو التسبيد؛ بخارى كتاب الرد على الجهمية باب قرأة القاجر والامنا فق من ١١٢٨ جلد ٢ رشيدية

عن علي رضي الله عنه قال اني سمعت رسوا الله صلى الله عليه وسلم يقول سيخرج قوم في اخر الزمان حديث الا سنان سفهاء التحليم يقولون من خير قول البرية لا يجاوز ايمانهم حناجرهم بخارى كتاب استنابة المعاذين والمرتدين جلد ٢ ص ١٠٢٣ باب الخوارج

عن ابي سعيد قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول يخرج فيكم قوم تهقرون صلاتكم مع صلاتهم وصياكم مع صياهم واعمالكم مع اعمالهم موطأ امام مالك بن انس جلد ١ ص ١٣٨ تهذيب القران

عن علي قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يخرج قوم من امتي يقرؤون القران ليست قرأتكم الى قرأتهم شيئا يقرؤون القران يحسبون

انه لهم وهو عليهم لا تجاوز صلاتهم قرانهم ابو داؤد جلد ٢ ص ١٥٦

عن ابي سعيد الخدري قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يدعون الى كتاب الله ولهبسوا منه في شيء قالوا يارسول الله ما سيماهم؟ قال التحليق قال ابو داؤد التسميد استيعمال الشعر - ابو داؤد جلد ٢ ص ١٥٦

عن انس ان النبي صلى الله عليه وسلم قال سيماهم التحليق والتسميد ابو داؤد كتاب السنة باب في قتل الخوارج جلد ٢ ص ١٥٦

عن ابي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يخرج في اخر الزمان رجال يقتالون دنيا بلاديين يلبسون للناس جلود الضان من الالين السننهم احلى من السكر قلوبهم قلوب الذياب رواه الترمذي باب الرياء مشكوة ص ٣٥٥

عن ابن عمر عن النبي صلى الله عليه وسلم السننهم احلى من السكر قلوبهم امر من الصير ترمذي مشكوة - ص ٤٥٥ جلد ٢

عن حذيفة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قلوبهم قلوب الشيطيين في جثمان انس مشكوة - ص ٨٦٢ جلد ٢ مسلم

٦٤٥١ . عن عبد الله بن عمر وذكر الضرورية فقال قال النبي [ص] يهرقون من الاسلام مروق السهم من الرمية

১৯৪০ (১৯৩০ বুলিও কয়) চনত ভাৰতৰ দিল্লীৰ বস্তী নিজামুদ্দীনত তব্লীগ জামাআত প্রতিষ্ঠা কৰে মৌঃ ইলিয়াছ দেহলৱী চাহেবে। হাদীচৰ প্রতি লক্ষ্য কৰক স্পষ্ট হৈ যাব যে বহুল (স্বাঃ)ৰ হাদীচ মুতাবিক এই জামাআতটিয়েই হৈছে ইছলাম বহিঃভূত জামাআত।

১। মদীনা শ্বৰীফৰ পৰা পূৱ দিশত ভাৰতবৰ্ষত তব্লীগ জামাআতৰ জন্ম হৈছে ১৯৪০ চনত, ২। এই জামাআতৰ প্রতিষ্ঠাপক মৌঃ ইলিয়াছ দেহলৱী, ৩। তব্লীগৰ ত্বৰীকা কুৰ্আন হাদীচৰ নহয়, সপোনত প্ৰাপ্ত (মলফুজাত ৫০ নং বাণী), ৪। এই জামাআতৰ অধিকাংশ লোকে কুৰ্আন-হাদীচ নাজানে, ৫। তেওঁলোকৰ বয়ান কেৱল ফজীলতৰ আৰু ফজীলতৰ বয়ানৰ অধিকাংশ কথা মিথ্যা, ৬। তেওঁলোকৰ আহ্বান দ্বীন ইছলামৰ ফালে, কিন্তু কুৰ্আনৰ আয়াত, স্বসীস হাদীচ দেখালেও নামানিব নিজৰ দলৰ আ'লীমক অনুসৰণ কৰিব, ৭। তেওঁলোকৰ ব্যৱহাৰ মধুৰ, পোছাক চমক লগোৱা কিন্তু অন্তৰ কুৰ্আন আৰু স্বসীস হাদীচৰ প্রতি বিৰোধী। তেওঁলোকে কুৰ্আন হাদীচৰ পৰা তা'লীম গ্ৰহণ নকৰে তেওঁলোকৰ কিতাপ বেলেগ যাৰ নাম 'ফাজ্জিলে আ'মল' বা 'তব্লীগী নিছব', ৮। এওঁলোকে আমীৰ, মুৰব্বী সকলৰ কথা মানি চলে। মুৰব্বী, আমীৰৰ কথা কুৰ্আন আৰু স্বসীস হাদীচৰ খিলাফ হ'লেও তেওঁলোকে মুৰব্বী আৰু আমীৰকেই মানি চলে। যোৱা ৮ মাৰ্চ, ২০১৩ তাৰিখৰ 'অসমীয়া খবৰ' কাকতত মৌঃ ফজলুল কৰীম কাছিমীয়ে 'তব্লীগ জামাআত আৰু তব্লীগী নেচাব' নামৰ লেখাত বিনাদ্বিধায় স্বীকাৰ কৰিছে যে 'তব্লীগী নিছব' কিতাপখনত বহুতো জৰ্জফ হাদীচ আছে আৰু কৈছে যিগৰাকী ব্যক্তিয়ে কিতাপখন তৰ্জমা কৰিছে তেওঁ নিৰ্ভুলভাৱে ইয়াক কৰিব পৰা নাই, ৯। এই দলত মানুহ ভৰ্তি কৰিবলৈ মিথ্যা কাহিনী, মিথ্যা হাদীচ বৰ্ণনা কৰে, উলেখ্য যে তেওঁলোকে কয়- "যিজন ব্যক্তিয়ে তব্লীগত যোৱাৰ কাৰণে নিয়ত কৰে তেওঁৰ প্ৰত্যেক খোজত জীৱনৰ ৭০ বছৰৰ গুণাহ মাফ হৈ যায়।" অথচ এই ক্ষেত্ৰত কোনো হাদীচৰ বৰাত উল্লেখ নকৰে। তব্লীগী সকলে জিহাদৰ স্বাৱতেই চিন্তা সীমাবদ্ধ কৰি থৈছে। অথচ শত শত স্বসীস হাদীচ আছে যি নবী (স্বাঃ)ৰ প্ৰকৃত আদৰ্শ কৰ্ম হিচাপে বিবেচিত। যেনেঃ এতিম, দৰিদ্ৰ, পশু, পোহনীয়া জীৱ-জন্তুৰ প্রতি মৰম-চেনেহ কৰি, চদকা খায়ৰাত কৰিও হাজাৰ হাজাৰ জিহাদৰ স্বাৱ পোৱা যায়, ১০। তেওঁলোক যে ইছলামৰ পৰা খাৰিজ, তেওঁলোকৰ

কৰ্মকাণ্ড কুৰ্আনত নাই, স্বসীস হাদীচতো উল্লেখ নাই, সেই সম্পৰ্কে যদি কোনোৱে কয় তেওঁলোকে মানিবলৈ বাধ্য নহয়। এই কথাই প্ৰমাণ কৰে যে তেওঁলোক কুৰ্আন-হাদীচৰ এটা বাহিৰৰ জামাআত, ১১। তেওঁলোকৰ আমীৰ, মুৰব্বী সকলে মূৰৰ চুলি খুবোৱা দেখিব। তেওঁলোকক সুধিলে ক'ব চুলি খুবোৱা ছন্নত এয়া সম্পূৰ্ণ মিথ্যা। প্ৰিয় বহুল (স্বাঃ)এ হজ্জ আৰু উমৰাৰ বাহিৰে চুলি খুবোৱা নাই। তেওঁলোকে কয় হযৰত আ'লী (ৰাঃ)এ মূৰৰ চুলি খুবাইছে এয়াও সম্পূৰ্ণ মিথ্যা।

হযৰত আবু নয়ীম (ৰাঃ)এ হযৰত আবু উমামা (ৰাঃ)ৰ পৰা 'ছলিয়া শ্বৰীফত বৰ্ণনা কৰিছে — হজ্জৰ পাক (স্বাঃ)এ কৈছে— "অচিৰেই আখেৰী জামানাত কিছুমান মানুহ পোক-পৰুৱাৰ দৰে চাৰিওফালে বিয়পি পৰিব। তোমালোকৰ ভিতৰত যিয়ে সেই যুগ পাবা তেওঁ যেন সিহঁতৰ হাতৰ পৰা বক্ষা পাবলৈ আল্লাহৰ সহায় কামনা কৰা।" (ছলিয়া, তব্লীগী জামাআত, পৃঃ ১৯৪) মিশ্বকাত শ্বৰীফৰ এটি বৰ্ণনাত আছে— হজ্জৰ পাক (স্বাঃ)এ কৈছে — "এনেকুৱা এটি সময় আহিব যি সময়ত মানুহে সিহঁতৰ মছজিদ সমূহৰ ভিতৰত পাৰ্থিৱ কথা বতৰা পাতিব। যেতিয়া সেই সময় আহিব তোমালোকে ইহঁতৰ লগত নবহিবা। ইহঁতৰ আল্লাহৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই।"

হযৰত আবু ছায়িদ খুদ্ৰী (ৰাঃ)ৰ পৰা বৰ্ণিত— "আমি সকলো বহুলুন্নাহ (স্বাঃ)ৰ ওচৰত উপস্থিত আছিলো আৰু তেখেত(স্বাঃ)এ গণিমতৰ সম্পদ বিলাই আছিল। সেই সময়ত বণী তামীম গোত্ৰৰ 'জলখুৱাইচাবা' নামৰ এজন লোক আহি ক'লে, 'হে আল্লাহৰ বহুল (স্বাঃ), ইনচাফ কৰক।' বহুলুন্নাহ (স্বাঃ)এ ক'লে— "ধিক তোমাৰ বীৰত্ব! মই যদি ন্যায় নকৰোঁ, তেতিয়াহ'লে আন কোনে ন্যায় বিচাৰ কৰিব? যদি ইনচাফ (ন্যায় বিচাৰ) নকৰিলোহেঁতেন তেন্তে ধ্বংস হৈ গ'লাহেঁতেন।" হযৰত উমৰ ফাৰুক (ৰাঃ)এ আবজ কৰিলে, 'মোক আদেশ কৰক মই তাৰ ডিঙি কৰ্তন কৰি দিওঁ।' হজ্জৰ পাক (স্বাঃ)এ ক'লে— "তাক এৰি দিয়া, সি অকলে নহয় তাৰ অনেক সঙ্গী আছে, যিসকলৰ নামাজ, ৰোজা দেখিলে তোমালোকৰ কোনোবাই তেওঁৰ নিজৰ নামাজ-ৰোজাক তুচ্ছ বুলি গণ্য কৰিব। সিহঁতে কুৰ্আন পঢ়িব কিন্তু কঠনলীৰ অন্তৰ ভাগত প্ৰৱেশ নকৰিব (অৰ্থাৎ হৃদয়ঙ্গম কৰিব নোৱাৰিব) এইবোৰ বাহ্যিক সৌন্দৰ্য থকা স্বত্বেও ইহঁতবোৰ দ্বীনৰ পৰা এনেভাৱে বাহিৰ হৈ যাব যিদৰে ধনুৰ পৰা কাঁড় বাহিৰ হৈ যায়।" (মিশ্বকাত

শ্বৰীফ, পৃঃ ৫৩৫, বুখাবী শ্বৰীফ, খণ্ড- ২, পৃঃ ২২৪)

হযৰত আলী (ৰাঃ)এ কৈছে— “আল্লাহৰ শপত, মোৰ বাবে আকাশৰ পৰা মাটিত পৰি যোৱা অতি সহজ। কিন্তু বহুলুলাহ (স্বাঃ)ক উদ্দেশ্যি বৰ্ণাই কোৱা মোৰ পক্ষে অসম্ভৱ।” তেখেতে মূল হাদীচটি এইদৰে বৰ্ণনা কৰে— “মই বহুলুলাহ (স্বাঃ)ক কোৱা শুনিছো যে শেষ যুগত অল্প বয়সীয়া (তৰুণ) আৰু একেবাৰে অজ্ঞানী (মূৰ্খ) (dull)বিলাকৰ এদল লোক বাহিৰ হ'ব আৰু সিহঁতে বাহ্যিকভাৱে ভাল কথা-বতৰা পাতিব। কিন্তু সিহঁতৰ ঈমান (believe, faith) কঠনলীৰ ভিতৰলৈ নাযাব। সেইসকল মানুহ দীনৰ পৰা এনেভাৱে খাৰিজ হৈ যাব, যিদৰে ধনুৰ পৰা কাঁড় বাহিৰ হৈ যায়।” (বুখাবী শ্বৰীফ, খণ্ড- ২, পৃঃ ২২৪)

মিশ্বকাত শ্বৰীফৰ ৩০৮ পৃঃত হযৰত আবু ছায়িদ খুদ্ৰী (ৰাঃ) আৰু হযৰত আনাচ বিন মালিক (ৰাঃ)ৰ পৰা বৰ্ণিত আছে যে এই জামাআতৰ এটি চিন হ'ব 'তাহলীক' অৰ্থাৎ মূৰ খুৰোৱা। ওৱাহাবী ফিবকাহৰ মাজত ইয়াক পোৱা যায়। কাৰণ এই দলৰ লোকসকলে অনুগামী সকলক মূৰ খুৰাবলৈ আদেশ কৰে। (আল্ ফুত্হাতুল ইছলামীয়া, খণ্ড-২, পৃঃ ২৬৮) মুহাম্মদ ইবনে আব্দুল ওৱাহাব নজ্দ্দীয়ে তেওঁলোকৰ মতবাদ অনুসৰি তিবোতা এজনীক চুলি খুৰাবলৈ আদেশ দিছিল। তেতিয়া তিবোতাজনীয়ে কৈছিল- “মূৰৰ চুলি হ'ল তিবোতাৰ আটাইতকৈ সৌন্দৰ্যময় অলংকাৰ, যেনেদৰে পুৰুষৰ দাঢ়ি।” তাৰ পিছত তিবোতাজনীয়ে কৈছিল-“আপোনাৰ দাঢ়ি খুৰাই দিয়ক, কিয়নো ইও শ্বিৰ্ক যুগৰ দাঢ়ি।” তেতিয়া ইবনে আব্দুল ওৱাহাবে কোনো ধৰণৰ উত্তৰ দিব পৰা নাছিল। (Advice For The Muslim, Page- 285) 'তাহলীক' শব্দৰ এটি অৰ্থ হৈছে মূৰ মুগুন কৰা। আৰবী ভাষাত 'তাহলীক' শব্দৰ মূল আখৰ তিনিটা। যেনে- হে, লাম আৰু কাফ। এই মূল আখৰৰ দ্বাৰা গঠিত 'হাল্লাকা' শব্দৰ অৰ্থ ঘূৰণীয়া হৈ বহা। (উ'লামাএ দেওবন্দৰ নিৰ্ভৰযোগ্য অভিধান মিছ্বাছল লোগাৎ, পৃঃ ১৭২) তাহলীক শব্দৰ ব্যাখ্যাত তিনিটা অৰ্থ পোৱা গৈছে। ১। 'মূৰ খুৰোৱা' (hair-shaving)যি আৰবৰ ওৱাহাবী সকলৰ মাজত সম্পূৰ্ণভাৱে পোৱা গৈছে, ২। 'চক্ৰ দিয়া' আৰু ৩। 'ঘূৰণীয়া হৈ বহা'। যি ভাৰতীয় তব্লেগী জামাআতৰ মাজত পোৱা যায়। কাৰণ তব্লেগ জামাআতৰ কাম হ'ল চক্ৰ দিয়া। এওঁলোকে স্থিৰভাৱে কোনো ঠাইতে থিয় হৈ নাথাকে। য'ত অৱস্থান কৰে গোল অৰ্থাৎ ঘূৰণীয়া হৈ বহে। আপুনিয়ৈই

কওঁক বৰ্ণিত হাদীচ অনুযায়ী তব্লেগী জামাআত গোমৰাহ জামাআতৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহ'বনে? হাদীচ পাকত আৰু কোৱা হৈছে- এওঁলোকে বাহ্যিকভাৱে একাগ্ৰতা (খুশ্বু-খুজু) (great attention)ৰ সৈতে নামাজ পঢ়িব আৰু নামাজত ইমান গুৰুত্ব দিব যে অন্য মানুহে এওঁলোকৰ তুলনাত নিজৰ নামাজক তুচ্ছ গণ্য কৰিব। এই লোকক দেখুওৱা ভাৱটি তব্লেগ জামাআতৰ ভিতৰত এনেভাৱে প্ৰকাশ হৈছে যি কোৱা বাহুল্য। এনে ধৰণৰ শত শত মানুহ আছে যিসকলে ৪০/৫০ বছৰ ধৰি নামাজ পঢ়ি আছে অথচ তেওঁলোকৰ কপালত দাগ নাই। কিন্তু তব্লেগৰ সৈতে দুই চাৰি চিল্লা দি অহা মানুহৰ কপালত (forehead) বিৰাট দাগ দেখিবলৈ পোৱা যায়। মিশ্বকাত শ্বৰীফৰ এটি বৰ্ণনাত আছে হুজুৰ পাক (স্বাঃ)এ কৈছে— “মানুহৰ মাজলৈ এনেকুৱা এটি সময় আহিব, কিছুমান লোকে মছজিদত দুনীয়াদাৰী কথা পাতিব। যেতিয়া এই সময় উপস্থিত হ'ব তেতিয়া তোমালোকে সেইসকলৰ পৰা সম্পূৰ্ণভাৱে আঁতৰি থাকিবা।” হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ এই ভৱিষ্যতবাণী তব্লেগ জামাআতৰ ক্ষেত্ৰত আখৰে আখৰে মিলি গৈছে। এই জামাআতে মছজিদক বৈঠকখানা, ৰাক্কাহৰত পৰিণত কৰিছে। খোৱা-শোৱাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সমস্ত প্ৰকাৰ দুনীয়াবী কামৰ বাবে মছজিদক ব্যৱহাৰ কৰিছে। হাদীচ পাকত এই জামাআতৰ চিনৰ বিষয়ে এইদৰে কোৱা হৈছে যে— “হক পথৰ পৰা ওলাই যোৱাৰ পিছত দ্বিতীয়বাৰ পুনৰ হকৰ ফালে ঘূৰি নাহে।” আপুনি লক্ষ্য কৰক যিসকলৰ তব্লেগী জামাআতৰ লগত ঘনিষ্ঠতা গঢ়িছে সেইসকলক হাজাৰ চেষ্টা কৰিলেও হক পথৰ ফালে ঘূৰাই আনিব নোৱাৰে। এয়া প্ৰিয়নবী হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ বাণী।

উল্লেখিত অন্তিম হাদীচত বৰ্ণিত হৈছে যে, জনৈক যুৱকে বহুলুলাহ (স্বাঃ)ক ছালাম দিয়াৰ পিছত মছজিদত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু আল্লাহৰ বহুল (স্বাঃ)এ তাক শিৰচ্ছেদ কৰিবলৈ আদেশ কৰিলে। ইয়াৰ কাৰণ হিচাপে এইদৰে উল্লেখ কৰা হৈছে যে বহুল (স্বাঃ)এ তাৰ মাজত ইবাদতক লৈ অহংকাৰ দেখিবলৈ পাইছে (তাৰ চেহেৰাত শ্বয়তানী দাগ দেখিবলৈ পাইছে)। হযৰত আবুবক্কৰ শ্বিদ্দীক(ৰাঃ), হযৰত ওচমান গণি(ৰাঃ), হযৰত উমৰ ফাৰুক (ৰাঃ), হযৰত আলী (ৰাঃ)এ হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ আদেশ আখৰে আখৰে পালন কৰাৰ পিছতো যুৱকজনৰ বাহ্যিক আ'মলত বিভ্ৰান্ত (puzzle) হৈ শিৰচ্ছেদ কৰাতো দূৰৰে কথা মছজিদৰ পৰা বাহিৰ

কবি দিবলৈও সক্ষম হোৱা নাছিল। পিছত যেতিয়া হযৰত আ'লী (ৰাঃ) গৈছিল য়ুরকজন তাৰ পৰা অন্তর্দান হৈছিল। তেতিয়া প্ৰিয়নবী হুজুৰ পাক (স্বাঃ)এ এইদৰে কৈছিল— “আল্লাহৰ কচম (swear), যদি তুমি তাক শিৰচ্ছেদ কৰিব পাৰিলাহেঁতেন তেনেহ'লে আমাৰ উম্মতৰ মাজৰ ফিতনা সৃষ্টিকাৰী বীজটো ধ্বংস হ'লহেঁতেন।” (ইব্বীজ, পৃঃ ২৭৭) বৰ্তমান দেখা গৈছে যে কিছু সংখ্যক ছুন্নী লোক এই জামাআতৰ বাহ্যিক আ'মল দেখি বিভ্রান্ত হৈছে আৰু মছজিদ সমূহৰ পৰা খেদি পঠিয়াবলৈ সক্ষম হোৱা নাই। কাৰণ ইহঁতে কলিমা, নামাজৰ কথা কয়। যেতিয়া হযৰত আ'লী (ৰাঃ) প্রতিজ্ঞাবদ্ধ হৈ তাক (য়ুরকজনক) শিৰচ্ছেদ কৰিবলৈ মছজিদত প্ৰৱেশ কৰিছিল সি তাৰ পূৰ্বেই তাৰ পৰা অন্তর্দান হৈছিল আৰু তেতিয়াই ইয়াৰ বহস্য ওলাই পৰিছিল যে ই কোনো মানুহ নাছিল বৰং উম্মতৰ মাজত ফিতনা (quarrel) সৃষ্টিকাৰী ইব্লিছ আছিল। আপুনি মানুহৰ বাহ্যিক আ'মলৰ ওপৰত গুৰুত্ব নিদিব কাৰণ এই সকলৰ সম্পৰ্কে হাদীচত যিবিলাক নিদৰ্শন বৰ্ণনা কৰা হৈছে সেইবিলাক লক্ষ্য কৰাটো একান্ত বাঞ্ছনীয় কিয়নো হুজুৰ পাক (স্বাঃ)এ বহু সময়ত বহুতো নামাজীক মছজিদৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিছিল। হযৰত আব্দুল্লাহ বিন মচউদ (ৰাঃ)ৰ পৰা বৰ্ণিত আছে— হুজুৰ পাক (স্বাঃ)এ খুৎবা পাঠ কৰা অৱস্থাত ক'লে— “তোমালোকৰ মাজত মুনাফিক আছে, মই যাৰ নাম উল্লেখ কৰিম সেইসকল যেন মছজিদৰ পৰা উঠি যায়।” অৱশেষত তেওঁ (স্বাঃ) ক'লে— “হে অমুক উঠি যোৱা, হে অমুক উঠি যোৱা।” এইদৰে মুঠ ৩৬ (ছয়ত্ৰিশ)জন মানুহক মছজিদৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিছিল। (খাছায়িছে কুব্বা, খণ্ড- ২, পৃঃ ১০২)

উল্লেখিত হাদীচৰ দ্বাৰা এইটো প্ৰমাণিত হৈছে যে মুনাফিক মুস্বল্লী বিলাকক মছজিদৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়াটো ছুন্নত। হুজুৰ পাক (স্বাঃ)এ কৈছে— “মোৰ উম্মতে ফিতনাৰ সময়ত যেন মোৰ ছুন্নতৰ প্ৰতি আ'মল কৰে। যিসকলে কৰিব সেইসকলে ‘এশ’ শহীদৰ স্মাৰাৰ প্ৰাপ্তি হ'ব।” (মিশ্বকাত শ্বৰীফ, পৃঃ ৩০)

হাদীচৰ আলোকৰ পৰা প্ৰমাণিত হয় যে ‘তব্লীগী জামাআত’ গোমবাহ, বাত্বিল ফিবকাহ। ইহঁতে ধৰ্মত কলংক আনিছে। এই বাহ্যিক আ'মলকাৰী দলক মছজিদৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়াটো ছুন্নত। বৰ্তমান এই ছুন্নতটি ঠাই বিশেষে মৃতপ্ৰায় অৱস্থাত আছে আৰু যিসকলে এই ‘তব্লীগী জামাআত’ক মছজিদৰ পৰা উলিয়াই পঠাব তেওঁলোকে ১০০ শহীদৰ স্মাৰাৰ লাভ কৰিব। আল্লাহ পাকে আমাক এই

ছুন্নতটি আদায় কৰাৰ তৌফিক দান কৰক।

পাঠক সকল লক্ষ্য কৰক। ১০ম হিজ্ৰীৰ ৯ জিলহজ্জৰ বিদায় হজ্জৰ দিনা আল্লাহ পাকে বহুন্নাহ (স্বাঃ)ক জনাই দিলে যে— “আজি তোমালোকৰ কাৰণে তোমালোকৰ ধৰ্ম পৰিপূৰ্ণ কৰি দিলো আৰু তোমালোকৰ ওপৰত (আল্লাহৰ) মোৰ সকলো কৰুণা, অনুগ্রহবাজি ন্যস্ত কৰি ইছলামক তোমালোকৰ ধৰ্ম হিচাপে মনোনীত (establish) কৰিলোঁ।” (ছুৰা মাইদা, আয়াত- ৩) অথচ ১৯৪০ চনত প্ৰতিষ্ঠিত তব্লীগ জামাআতৰ প্ৰতিষ্ঠাপক মৌঃ ইলিয়াছ দেহলৱীয়ে ‘মলফুজাতে ইলিয়াছ’ কিতাপৰ ৫০ নং বাণীত কৈছে— “এই প্ৰচলিত তব্লীগৰ নিয়মো মোৰ ওপৰত সপোনত প্ৰদান কৰা হৈছে।” ইলিয়াছী তব্লীগ জামাআতৰ উদ্ভট আক্ৰমণৰ মাত্ৰ এটা উল্লেখ কৰা হৈছে। তেওঁলোকৰ কিতাপ ‘ফাজ্জাইলে আ'মল’ (উৰ্দু), মক্তবায়ৈ ৱাহিদিয়া দিল্লীৰ ভূমিকাৰ ১০পৃঃত লিখিছে— “আল্লাহ আউৰ ৰাছুল ভি এ'তেবাজ ছে খালি নেহী।” অৰ্থাৎ- আল্লাহ আৰু ৰছুল (স্বাঃ) বিতৰ্কৰ উদ্ভূত নহয়। (নাউ'জুবিল্লাহ) অথচ মুছলমান সকলে বিশ্বাস কৰে যে আল্লাহ আৰু তেওঁৰ ৰছুল (স্বাঃ) সকলো ধৰণৰ বিতৰ্কৰ উদ্ভূত।

‘তব্লীগ জামাআত’ কি, ইয়াৰ লক্ষ্য, উদ্দেশ্য, (Aims & objective) কাৰ্যবিধি আদি এই জামাআতৰ প্ৰতিষ্ঠাপক তথা গুৰু সকলে নিদ্বাৰ্ণ কৰা সংবিধানৰ আলমত বিস্তাৰিতভাৱে আলোচনা আগবঢ়োৱা হৈছে।

‘তব্লীগ জামাআত’ৰ প্ৰতিষ্ঠাপক মৌলৱী ইলিয়াছ চাহেব আজিৰ পৰা ১৩২ বছৰ পূৰ্বে ১৩০৩ হিজ্ৰীত জন্মগ্ৰহণ কৰিছিল। তেওঁ ১১ বছৰ বয়সত মৌঃ ৰচিদ আহমদ গংগুহীৰ হাতত বয়াত হৈছিল। ১৩২৩ হিজ্ৰীত গংগুহী চাহেবৰ ইন্তেকালৰ পিছত দ্বিতীয়বাৰ মৌঃ খলিল আহমদ এশ্বুটয়ীৰ হাতত বয়াত (being a desciple) হৈছিল। উল্লেখ্য যে মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবৰ এই দুই আধ্যাত্মিক গুৰু, পীৰ মুশ্বিদ মৌঃ ৰচিদ আহমদ গংগুহী আৰু মৌঃ খলিল আহমদ এশ্বুটয়ীক উ'লামাএ ইছলামে কাফিৰ ফত্ৰা (verdict) প্ৰদান কৰিছে।

১৩৩৪ত মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবে এটি সংগঠনৰ জন্ম দিছিল। এই সংগঠনৰ মাধ্যমত সৰ্বপ্ৰথম ‘তব্লীগ জামাআত’ৰ ভেঁটি স্থাপন হয় আৰু ছয় উচল বা ধাৰাৰ মাধ্যমত জামাআত পৰিচালিত হ'ব বুলি সিদ্ধান্ত গ্ৰহণ কৰা হৈছিল। সেইবোৰ হ'ল— ১। কলিমা শুদ্ধ কৰি পাঠ কৰা, ২। নামাজ শুদ্ধভাৱে আদায় কৰা,

৩। ইল্‌ম আৰু জিক্‌ৰ হাশ্বিল কৰা, ৪। মুছলমানক সন্মান কৰা, ৫। নিয়ত শুদ্ধ কৰা, ৬। সময় ব্যয় কৰা। মৌঃ জাকাৰিয়া কান্দলৰী (তব্লেগী নিছাবৰ লিখক) চাহেবে আৰু এটি উচুল বৃদ্ধি কৰি দিছে যে উল্লেখিত ছয়টি উচুল বা ধাৰাৰ বাহিৰে কোনো কথা নোকোৱা। (তব্লেগী জামাআত পৰ ই'তেবাজাত, পৃঃ ৪৬)

১৩৫১ হিজ্ৰীৰ পৰা তব্লেগৰ কাম আঞ্চলিকভাৱে আৰম্ভ হয় আৰু ১৩৫৬ হিজ্ৰীৰ পৰা বিভিন্ন স্থানত জামাআত পঠোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হয়। ১৩৬০ হিজ্ৰীত এটি ডাঙৰ ইজ্‌তেমা হৈছিল। ইয়াৰ পিছৰ পৰা এই জামাআতে ব্যাপক প্ৰসাৰ লাভ কৰে। ১৩৬৩ হিজ্ৰীত মৌঃ ইলিয়াছ দেহলৱীৰ মৃত্যু হয়। (ছাৱানিহে মৌলানা ইউচুফ, ১৩২ৰ পৰা ১৫২ পৃঃ দ্ৰঃ)

মৌঃ ইলিয়াছৰ ইশ্তেকালৰ পিছত যেতিয়া তেওঁৰ মৃতদেহ ময়দান (field)ত অনা হয় তেতিয়া মৌঃ জাকাৰিয়া কান্দলৰী আৰু মৌঃ ইউচুফ চাহেবানে সমবেত মানুহক সম্বোধন কৰি ক্বু'আন শ্বৰীফৰ নিম্ন আয়াতটি পাঠ কৰি শুনাইছিল—“ৰামা মুসাম্মাদুন ইল্লা বাছুলুন ক্বাদ্ খালাত মিন্ ক্বাবলি হিৰ্ বাছুল।” (দ্বীনী দাঅ'ৰাত, ১৮৬ পৃঃ) এইখিনিতে মনত ৰখা উচিত যে হজ্ৰুৰ নবী কাৰীম স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লাম পৰ্দা হোৱাৰ পিছত হযৰত আবুবক্কৰ স্বিদীক ৰাছিয়াল্লাহু আ'নহুএ চাহাবা কিৰাম সকল (ৰাঃ)ৰ সন্মুখত উক্ত আয়াতটি পাঠ কৰিছিল। আয়াতটিৰ অৰ্থ — “হযৰত মুসাম্মদ স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লাম আল্লাহৰ ৰছুল, তেওঁৰ পূৰ্বেও বহু ৰছুল গুছি গৈছে।” উল্লেখ্য যে ইলিয়াছ চাহেবৰ মৃত্যুৰ সময়ত বাৰে বাৰে এই আয়াত পাঠ কৰা হৈছিল। উক্ত আয়াতটিত মৃত্যু সম্পৰ্কত কোনো উল্লেখ নাই। ক্বু'আন পাকৰ একাধিক আয়াতত মৃত্যু সম্পৰ্কে আলোচনা কৰা হৈছে সেই সমস্ত আয়াত পাঠ নকৰি এই আয়াতটি কিয় পাঠ কৰা হৈছিল? হজ্ৰুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামৰ পৰা আজি পৰ্যন্ত হাজাৰ হাজাৰ চাহাবা কিৰাম (ৰাঃ), ৰলী, গোঁছ, কুতুব, পীৰ, দৰৱেশে ইশ্তেকাল কৰিছে কিন্তু কাৰো ওফাতৰ সময়ত এই আয়াতটি পাঠ কৰা হোৱা নাই। যি আয়াত ৰছুলুল্লাহ স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লাম সম্পৰ্কে অৱতীৰ্ণ হৈছিল আৰু চাহাবাএ কিৰাম (ৰাঃ)এ হজ্ৰুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামৰ পৰ্দা (passing away from earthly life)হোৱাৰ সময়ত তিলাৱাত কৰিছিল। সেই আয়াত ইলিয়াছ চাহেবৰ মৃত্যুৰ সময়ত পাঠ কৰাৰ উদ্দেশ্য ইলিয়াছ চাহেবক নবী বনোৱাৰ পৰিকল্পনা

নহয়নে? কাৰণ দেওবন্দী তব্লেগী সকলে ইলিয়াছ চাহেবক এজন নবী হিচাপে গণ্য কৰে। ইলিয়াছ চাহেবে কৈছে— “তব্লেগৰ হুকুম মোৰ প্ৰতি ইল্‌হাম হৈছে।” তেওঁক নবীসকলৰ দৰে পঠোৱা হৈছে। (মল্‌ফুজাতে ইলিয়াছ, ৫০, ৫১ পৃঃ) সমস্ত তব্লেগী লোক নবীসকলৰ দৰে। (বঙালী মল্‌ফুজাত, পৃঃ ৫০)

‘তব্লেগ জামাআত’ৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্য কি সেই সম্পৰ্কে জানিবলৈ হ'লে এই জামাআতৰ প্ৰতিষ্ঠাপকৰ পৰা মতামত সংগ্ৰহ কৰিব লাগিব। অন্যথা আচল উদ্দেশ্য সম্পৰ্কে জনা নাযাব। তব্লেগ জামাআত প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবৰ উদ্দেশ্য কি আছিল সেই বিষয়ে জনাৰ একান্ত প্ৰয়োজন।

মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবে কৈছে — “হযৰত মৌঃ থানৱীএ বহু ডাঙৰ কাম কৰিছে, এই কাৰণে মোৰ হেঁপাহ, শিক্ষা তেওঁৰ হওঁক আৰু তব্লেগ কৰা নিয়ম মোৰ হওঁক। এই ধৰণে তেওঁৰ শিক্ষা প্ৰচাৰ হৈ যাব।” (মল্‌ফুজাতে ইলিয়াছ, পৃঃ ৫৬, ৫৭) ইলিয়াছ চাহেবৰ উক্তিৰ পৰা প্ৰমাণ হয় যে তব্লেগ জামাআতৰ প্ৰতিষ্ঠাতা স্বয়ং ইলিয়াছ। এতস্বত্বেও সমস্ত দেওবন্দী আ'লীম আৰু তব্লেগী জামাআতৰ মানুহে কৈ থাকে যে এয়া নবী সকলৰ কাম আৰু চাহাবা সকলৰ ছৰীক্বা। এয়া গোকাট মিছা কথা। যদি নবী আৰু চাহাবা সকলৰ কাম হ'লেহেঁতেন তেনেহ'লে ইলিয়াছ চাহেবে ‘মোৰ নিয়ম’ (my way) বুলি নক'লেহেঁতেন। মৌঃ ইলিয়াছে ‘তব্লেগ জামাআত’ৰ অগ্ৰগতিৰ বাবে যিবিলাক কথা ‘মল্‌ফুজাতে ইলিয়াছ’ত লিপিবদ্ধ কৰিছে ইয়াৰ ওপৰত ভিত্তি কৰিয়েই বৰ্তমান তব্লেগ জামাআত চলিছে। ১১১ নং মল্‌ফুজাতত তেখেতে তব্লেগী সকলক ইবাদতত উৎসাহিত কৰাৰ মানসেৰে কৈছে—“হজ্ৰুৰ পাক (স্বাঃ)এ তব্লেগৰ কাৰণে সাধাৰণ মানুহৰ লগত যেতিয়া মিলামিছা কৰে। তেতিয়া তেখেত (স্বাঃ)ৰ নূবানী অন্তৰত সাধাৰণ মানুহৰ গুণাহ আহি পৰে। সেয়ে তেখেত (স্বাঃ)এ নিৰ্জনত বহি জিক্‌ৰ-আজকাৰৰ দ্বাৰা সেই গুণাহ ধুই পেলায়।” মৌঃ ইলিয়াছৰ এই মন্তব্য অত্যন্ত মাৰাত্মক। ইয়াৰ দ্বাৰা হজ্ৰুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ উচ্চ মৰ্যাদাক বিনষ্ট কৰা হৈছে আৰু তেখেত (স্বাঃ)ক কলংকিত কৰা হৈছে। কাৰণ হজ্ৰুৰ পাক (স্বাঃ) সকলো প্ৰকাৰ গুণাহৰ পৰা মুক্ত আৰু পবিত্ৰ। অৱশ্যে তেখেত (স্বাঃ)এ আল্লাহৰ শুক্ৰিয়াৰ কাৰণে নফল ইবাদত কৰে। আল্লাহ পাকে ফৰ্মাইছে—“হজ্ৰুৰ পাক(স্বাঃ)এ মানুহৰ নফছ (ৰিপু)ক পবিত্ৰ কৰি দিয়ে।” সেয়ে ক্বু'আনৰ মতে তেখেত (স্বাঃ)এ মানুহক

অপবিত্ৰৰ পৰা পবিত্ৰ কৰে। কিন্তু ইলিয়াছ চাহেবৰ মতে মানুহক পবিত্ৰ কৰিবলৈ গৈ হুজুৰ পাক (স্বাঃ) নিজে অপবিত্ৰ হৈ যায় (নাউ'জুবিল্লাহ)। আনহাতে সাধাৰণ মানুহে ভাবে যে কলিমা আৰু নামাজৰ শিক্ষা দিয়াই তব্লেগ জামাআতৰ শেষ কাম। এই ধাৰণাটি সম্পূৰ্ণ ভুল। বৰং কলিমা আৰু নামাজৰ দাঅ'ৰাত তেওঁলোকৰ প্ৰাথমিক (primary) কাম। মৌঃ ইলিয়াছে কৈছে—“কলিমা আৰু নামাজৰ শিক্ষা দিয়া আমাৰ সম্পূৰ্ণ ছিলেবাছৰ আলিফ, বে, তে।” (মল্ফুজাতে ইলিয়াছ, পৃঃ ৩১) তব্লেগ জামাআতৰ মুবাল্লিগ সকলে নামাজৰ প্ৰতি অত্যন্ত গুৰুত্ব দি থাকে। তেওঁলোকে অন্য কোনো মতভেদী মাছআ'লা-মাছইল সম্পৰ্কে আলোচনা নকৰে। অৱশ্যে এওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকৃতপক্ষে নামাজৰ কোনো মূল্যই নাই। চাওঁক মৌঃ ইলিয়াছে কৈছে—“দ্বীনৰ দাঅ'ৰাত আমাৰ ওচৰত এই সময়ত ইমান জৰুৰী যে যদি কোনো ব্যক্তি নামাজ পঢ়ি থাকে, নতুন মানুহ আহি গুছি যায় আৰু পিছত তেওঁৰ সৈতে সাক্ষাতৰ সম্ভাৱনা নাথাকে তেনেহ'লে নামাজ ভঙ্গ কৰি তেওঁৰ সৈতে দ্বীনৰ কথা ক'বা। নামাজ পুনৰাই পঢ়িবা।” (মল্ফুজাতে ইলিয়াছ, পৃঃ ১৭১) ইলিয়াছ চাহেবৰ উক্তি অনুযায়ী তব্লেগ জামাআতৰ মানুহে কোনো সময়তে একাগ্ৰতাৰ সৈতে নামাজ পঢ়িব নোৱাৰে। কাৰণ নামাজ আৰম্ভ কৰাৰ পিছত সকলো সময়তে লক্ষ্য ৰাখিব লাগিব যে কোন আহিছে আৰু কোন গুছি গৈছে। ইয়াতেই সমাপ্ত নহয়। বৰং যি নামাজৰ বাবে ইমান মেহনত সেই নামাজক চিকাৰ ধৰিবৰ বাবে ভঙ্গ কৰিব লাগিব। এয়াই হ'ল তব্লেগ জামাআতৰ নামাজৰ গুৰুত্ব। হযৰত আ'লী (বাঃ)ৰ দেহৰ পৰা তীৰ বাহিৰ কৰা যেতিয়া অসম্ভৱ আছিল তেতিয়া তেওঁ (বাঃ) নামাজ আৰম্ভ কৰিছিল। লগে লগে তীৰ বাহিৰ কৰা সম্ভৱ হৈছিল। তেওঁ গমেই পোৱা নাছিল। ইয়াত ওৱাহাবী আৰু চাহাবীৰ নামাজৰ মাজত আকাশ পাতাল পাৰ্থক্য দেখা যায়। মৌঃ আশ্ৰফ আ'লী খানৰীৰ প্ৰিয় খলিফা মৌঃ আব্দুল মজিদ দৰিয়াবাদীয়ে খানৰী চাহেবক সুধিলে—“নামাজত যেতিয়ালৈকে আপোনাৰ ধ্যান কৰোঁ তেতিয়ালৈকে নামাজত মোৰ মন বহে, এই কামটো ভাল নে বেয়া? যদি বেয়া তেনেহ'লে মই নকৰোঁ?” খানৰী চাহেবে ইয়াৰ উত্তৰ দিলে —“ভাল হয় যেতিয়ালৈকে আনে গম নাপায়।” (হাকিমূল উম্মত) আনহাতে হুজুৰ পাক (স্বাঃ) সম্পৰ্কে এওঁলোকৰ আকীদাহ — “নামাজত হুজুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি ৰা ছাল্লামৰ খেয়াল অহাতকৈ গাধ আৰু বলধৰ খেয়াল অহাই ভাল।” (ছীৰাত-

ই- মুছতাকিম', পৃঃ ৮৬, লিখক- মৌঃ ইছমাঈল দেহলৱী)

ইলিয়াছ চাহেবৰ উক্তিৰ পৰা আৰু প্ৰমাণ হয় যে আশ্ৰফ আ'লী খানৰীৰ শিক্ষাক ব্যাপকভাৱে প্ৰচাৰ কৰাই হ'ল তেওঁৰ মুখ্য উদ্দেশ্য। এইবাৰ কওঁক যিসকলে তব্লেগ জামাআত সম্পৰ্কে কৈ থাকে — ‘এয়া একমাত্ৰ দ্বীনৰ কাম’ তেওঁলোক কিমান ডাঙৰ প্ৰৱঞ্চক। প্ৰত্যেক মানুহে নিজৰ উদ্দেশ্য নিজেই নিৰ্দ্ধাৰিত কৰে। সেয়ে ইলিয়াছ চাহেবেও তেওঁৰ উদ্দেশ্য নিৰ্দ্ধাৰিত কৰিছে। ইয়াত কাৰো আপত্তি থাকিব নোৱাৰে। কিন্তু আপত্তি ইয়াতেই তব্লেগৰ আমীৰ সকলে ইলিয়াছ চাহেবৰ উদ্দেশ্য গোপন কৰে কিয়? তেওঁলোকে কিয় নকয় আমি খানৰী চাহেবৰ শিক্ষা আৰু মতবাদ (Thanawism) প্ৰচাৰ কৰিবৰ বাবে আহিছো, যি সকল খানৰী চাহেবৰ ভক্ত হ'ব ইচ্ছা কৰে আমাৰ স'তে আহক। এনে আহানৰ জৰিয়তে যি সকল খানৰী চাহেবৰ প্ৰৱঞ্চনা সম্পৰ্কে অৱগত তেওঁলোক এই জামাআতৰ পৰা দূৰত থাকিব আৰু ইমানখিনি জনাৰ পিছতো যিসকলে এই আহানত সঁহাৰি দিয়ে তেন্তে আমাৰ ক'বলগীয়া নাই। যি জামাআতে প্ৰথম অৱস্থাতে মানুহক প্ৰৱঞ্চনা কৰে সেই জামাআতে মানুহক কি শিক্ষা দিব? পাঠক সকলে নিশ্চয় বুজিব পাৰিছে যে বৰ্তমান তব্লেগ জামাআত আল্লাহ পাক নে, তেওঁৰ বহুল (স্বাঃ)ৰ, নে ক্বুৰআন-হাদীচৰ? ইলিয়াছ চাহেবে আৰু কৈছে—“হযৰত খানৰীৰ সৈতে সম্পৰ্ক গাঢ় কৰিলে, তেওঁৰ বৰ্কতৰ পৰা উপকাৰ ল'লে আৰু তেওঁৰ আত্মাৰ সন্তুষ্টি বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে সকলোতকৈ ডাঙৰ আৰু মজবুত মাধ্যম এয়াই যে তেওঁৰ শিক্ষা আৰু নিৰ্দেশৰ ওপৰত দৃঢ়তাৰ সৈতে থকা আৰু এই বিলাক ব্যাপকভাৱে প্ৰচাৰ কৰাৰ চেষ্টা কৰা।” (মল্ফুজাতে ইলিয়াছ, ৬৭ পৃঃ) উপৰোক্ত উদ্ধৃতিত ইলিয়াছ চাহেবে স্পষ্টভাৱে কৈছে-তব্লেগ জামাআতৰ মেহনত আল্লাহ পাক আৰু তেওঁৰ বহুল (স্বাঃ)ৰ সন্তুষ্টি লাভ কৰাৰ বাবে নহয় বৰং খানৰী চাহেবৰ বহু সন্তুষ্ট কৰিবৰ বাবে তেওঁৰ শিক্ষা আৰু নিৰ্দেশক ব্যাপকভাৱে প্ৰচাৰ কৰা। ইয়াত আল্লাহ আৰু বহুল (স্বাঃ)ৰ শিক্ষা বুলি নকৈ খানৰী চাহেবৰ শিক্ষাৰ কথা কোৱা হৈছে। খানৰী চাহেবৰটো ব্যক্তিগত কোনো শিক্ষা নাই আৰু যদি ব্যক্তিগত কোনো শিক্ষা থাকেও তেতিয়া হ'লে সেয়া ক্বুৰআন- হাদীচৰ শিক্ষা হ'ব নোৱাৰে। অৱশ্যে খানৰী চাহেবৰ এটি শিক্ষা আছে সেইটোৰ নাম হ'ল ওৱাহাবী শিক্ষা (Wahabism)। এই ওৱাহাবী শিক্ষাৰ প্ৰচাৰেই তেওঁৰ সমস্ত জীৱনৰ কামনা

আছিল। এই বাবেই থানরী চাহেবে আক্ষেপ কৰি কৈছিল — “যদি মোৰ হাতত ১০,০০০ (দহ হাজাৰ) টকা থাকিলহেঁতেন তেন্তে উপটোকন দি মানুহক ওৱাহাবী বনালোহেঁতেন।” (‘আল ইফাদাতুল ইয়াওমিয়াহ, ৩য় খণ্ড, ৯৭ পৃঃ) মৌঃ আশ্ৰফ আলী থানরী চাহেব কানপুৰত থকা কালত কৈছিল - “ভাইহঁত ইয়াত ওৱাহাবী সকল থাকে ফাতিসাহৰ চিনী নপথাব।” (আশ্ৰাফুচ্ছাৱান, ১ম খণ্ড, ৪৫০ পৃঃ) থানরী চাহেবৰ শিক্ষা কি আছিল সেই সম্পৰ্কে চাওঁ আহক —

১। এবাৰ কোনো এজন মুৰীদে মৌঃ থানরী চাহেবলৈ চিঠি লিখিলে যে মই সপোনত দেখিছো ‘লা ইলাহা ইল্লাল্লাহ’ৰ পিছত ‘আশ্ৰফ আলী...’ মোৰ মুখৰ পৰা অনায়াসে বাহিৰ হৈছে সাৰ পোৱাৰ পাছত কলিমাৰ ভুলটো মনত পৰে আৰু উঠি বহি যাওঁ, আকৌ দ্বিতীয় কাতি বাগৰি ভুলটো শুধৰাবৰ কাৰণে বহুলুন্নাহ (স্বাঃ)ৰ ওপৰত দৰুদ পঢ়োঁ। কিন্তু আকৌ কৈছে- “আল্লাহুমা স্মিলি আ’লা ছাই যিয়দিনা ৰা নবী আনা ৰা মাওলানা আশ্ৰফ আলী... (اللهم صل على سيدنا ونبينا وولانا اشرقت على) ইয়াৰ উত্তৰত মৌঃ থানরী চাহেবে ক’লে— “এই সপোনত সান্তনা আছে এই কাৰণেই যে মই ছন্নতৰ অনুসৰণ কৰোঁ। (মৌঃ আশ্ৰফ আলী থানরীৰ ‘আল ইমুদাদ’ চফৰ সংখ্যা ১৩৩৬ হিজ্ৰী, ফেব্ৰুৱাৰী ১৯৫২ চন পৃঃ ৩৫, প্রকাশকঃ থানকাহে ইমুদাদীয়াহ থান্ডুন)

দ্বীনী ভাই সকল কওঁক থানরী চাহেবৰ উত্তৰ সঠিক হৈছেনে? যদি এই ঘটনাটি মিৰ্জা গোলাম আহমদ কাদিয়ানীৰ প্ৰতি সন্মোদন কৰি কোনো তব্লেগ জামাআতৰ মানুহক গুনোৱা হয় তেনেহ’লে নিশ্চিত ক’ব- ‘এয়া কুফৰী’। কিন্তু থানরী চাহেবৰ নাম ক’লে অনেক ব্যাখ্যা আগবঢ়াব। মই অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত থানরী চাহেবৰ নাম প্ৰকাশ নকৰি কেৱল ঘটনাটি কৈ মতামত জানিব বিচৰাত বহু মানুহে কাফিৰ হোৱাৰ ফত্ৰা প্ৰদান কৰিছে। কিন্তু যেতিয়াই থানরী চাহেবৰ নাম প্ৰকাশ কৰি মতামত জানিব বিচাৰো অনেকেই নীৰৱতা অৱলম্বণ কৰে। থানরী চাহেবে কোৱা উচিত আছিল যে, “শ্বয়তানে তোমাক ধোকা দিছে, সোনকালে তৌবাহ কৰা অন্যথাই কাফিৰ হৈ যাবা।” যিহেতু দেওবন্দ মাদ্ৰাছাৰ প্ৰতিষ্ঠাপক কাছিম নানথৰী চাহেবে নবুঅ’তৰ দ্বাৰা চিৰ উন্মুক্ত কৰি কৈছে- “হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ পিছত যদি কোনো নবী আহে তেন্তে ‘খাতামান্নাবীঈন’ (Sealed Prophetism)ত কোনো ক্ষতি নহ’ব।” (তাহ্জিবুন নাছ) সেইহেতু বুজা যায় এয়া আছিল থানরী

চাহেবৰ নবুঅ’ত দাবী কৰাৰ প্ৰথম পদক্ষেপ। থানরীৰ উত্তৰটি ঈমান আৰু ইছলাম বিৰুদ্ধ আছিল। এয়া কেৱল উ’লামাএ আহলে ছন্নতৰ কথা নহয়। বৰং মৌঃ আহমদ ছুইদ আকবাবাদী দেওবন্দী পৰ্যন্ত স্বীকাৰ কৰিছে। আকবাবাদী চাহেবে থানরীৰ প্ৰতিবাদ কৰি লিখিছে- “ইয়াৰ উত্তৰ এয়াই হোৱা উচিত আছিল যে, এয়া কুফৰী বাক্য, শ্বয়তান আৰু নফচৰ ধোকা। তুমি সোনকালে তৌবাহ কৰা।” কিন্তু থানরী চাহেবে এই কথা কৈছে — “মোৰ প্ৰতি তোমাৰ অগাধ মুসাৱত। এই ঘটনাটি ইয়াৰ ফল।” (বুৰহান-১০৭ পৃঃ, ফেব্ৰুৱাৰী সংখ্যা, ১৯৫২ চন, তব্লেগী জামাআত, ৫৬ পৃঃ)

২। জনৈক ব্যক্তিয়ে থানরী চাহেবক প্ৰশ্ন কৰিছিল- “হুজুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ’লাইহি ৰা ছাল্লামৰ পবিত্ৰ জন্মৰ খুছীত দাসী আযাদ কৰাৰ কাৰণে আবু লাহাবৰ নিচিনা এজন বিখ্যাত কাফিৰে পুৰস্কাৰ পৰ্যন্ত পাইছে। তেনেহ’লে মুছলমান সকলে যদি হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ পবিত্ৰ জন্মৰ খুছী প্ৰকাশ কৰি থাকে, স্বাৱাৰ পাবনে?” ইয়াৰ উত্তৰত থানরী চাহেবে ক’লে — “এই খুছী আমাৰ বাবে জায়েজ হ’লহেঁতেন যদি শ্বৰীঅ’তৰ দলিল বেয়া বস্ত্ৰবিলাক নিষেধ নকৰিলেহেঁতেন। প্ৰকাশ থাকে যে জায়েজ আৰু নাজায়েজৰ সমষ্টি নাজায়েজ হৈ থাকে।” (কামালাতে আশ্ৰাফীয়া, ৪৪৪ পৃঃ) থানরীএ ক’বলৈ বিচাৰিছে যে হুজুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ’লাইহি ৰা ছাল্লামৰ জন্ম শ্বৰীফৰ খুছী প্ৰকাশ কৰা জায়েজ নহয় আৰু যি বস্ত্ৰ জায়েজ নহয় তাৰ বাবে আখিৰাতত কোনো স্বাৱাৰ নাই। দেওবন্দী জগতৰ হাকীমুল উম্মত থানরী চাহেবৰ আৰু এটি ফত্ৰা চাওঁ আহক। থানরীৰ জীৱনী গ্ৰন্থ ‘আশ্ৰাফুচ চাৱানিহ’ৰ খণ্ড- ২, পৃঃ ২৮ ত লিখিছে— থানরীৰ জীৱনীকাৰ আৰু তেওঁৰ প্ৰিয় মুৰীদ খাজা আজীজুল হাচানে নিজৰ সম্পৰ্কে এইদৰে লিখিছে- এবাৰ মই লজ্জাৰ সৈতে থানরী চাহেবক ক’লো- “মোৰ অন্তৰত সকলো সময়তে এই কথা আহে যে যদি মই মহিলা হৈ হুজুৰৰ স্ত্ৰী হ’লোহেঁতেন।” এই ভালপোৱাৰ কথা যেতিয়া প্ৰকাশ কৰিলো, তেতিয়া হুজুৰ অত্যন্ত খুছী হৈ অস্বাভাৱিক ভাবে হাঁহা আৰম্ভ কৰিলে আৰু এইদৰে কৈ কৈ মছজিদৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিলে লগতে ক’লে- “এয়া তোমাৰ মুসাৱত, স্বাৱাৰ পাবা, স্বাৱাৰ পাবা।” বহুলুন্নাহ (স্বাঃ)ৰ পবিত্ৰ জন্ম শ্বৰীফৰ খুছী প্ৰকাশ কৰা বা মীলাদ শ্বৰীফ কৰা নাজায়েজ। থানরী চাহেবে ফত্ৰা (Verdict) প্ৰদান কৰিছে। কিন্তু থানরীৰ প্ৰতি মুসাৱত কৰিলে আৰু তেওঁৰ স্ত্ৰী হোৱাৰ অসভ্য

আকাঙ্ক্ষা প্রকাশ কৰিলে স্বাৰাৱ পোৱা যায়। পাঠক সকল ইনছাফ কৰি কওঁক যদি থানৱী চাহেবৰ এই শিক্ষা তব্লেগ জামাআতৰ মাধ্যমত মুছলমান সকলৰ মাজত ব্যাপক কৰি দিয়া হয়, তেনেহ'লে পৰিণাম কি ঘটিব? নামাজী হোৱাৰ পিছতো নাজাতৰ আশা কৰিব পাৰিনে? ইয়াৰ নাম বহুল (স্বাঃ) দুচমনী নহয়নে? মানুহ যদি বেআ'মল হয় তেতিয়াহ'লে সংশোধন কৰা সম্ভৱ। কিন্তু প্ৰিয়নবী (স্বাঃ)ৰ প্ৰতি যাৰ ধাৰণা বেয়া হৈছে তেওঁক সংশোধন কৰা সম্ভৱ নহয়।

৩। মৌঃ আশ্ৰফ আলী থানৱীয়ে পুৰুষ সকলক উপদেশ দি কৈছে— “আকীকা, খৎনা আৰু বিছমিল্লাহখোৱানীৰ মাহফিলত নাযাবা, শ্বব-ই-বৰাত, মহৰমৰ তিথি নকৰিবা, মিছকিনক ভাত খুউৱা, বিয়া-সভাত, জুৰণত নেযাবা এই বিলাক কাম নাজাইজ। কাৰো ঘৰত নাযাবা আৰু নিজৰ ঘৰলৈও কাকো নামাতিবা।” মহিলা সকলক উপদেশ দি থানৱীয়ে কৈছে— “ৱলী সকলৰ নিয়াজ ফাতিসাহ নকৰিবা। ‘বেহেস্তী জেওৰ’ এখন কিতাপ আছে এইখন পঢ়িবা, শুনিবা আৰু ইয়াৰ ওপৰত আ'মল কৰিবা।” (কাচাদুচ চাবীল, পৃঃ ২৫, ২৬)

৪। “হজুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আলাইহি বা ছাল্লামৰ ইল্ম (জ্ঞান)ৰ কি মৰ্যাদা আছে এই ধৰণৰ ইল্ম জায়েদ, উমৰ, বকৰ আনকি সৰু ল'ৰা, পাগল আৰু পশুৰো আছে।” (‘হিফ্জুল ঈমান’, পৃঃ ৭) থানৱী চাহেবৰ ‘হিফ্জুল ঈমান’ৰ এই উক্তিক কেন্দ্ৰ কৰি ভাৰতৰ মুছলমান সমাজ দুই মেৰুত অৱস্থান কৰিছে। হজুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আলাইহি বা ছাল্লামৰ পবিত্ৰ ইল্ম (জ্ঞান)ক জন্তুৰ ইল্মৰ সৈতে তুলনা কৰি থানৱী চাহেব নবুঅ'তৰ মহান দৰবাৰত গৰিহণাৰ পাত্ৰ হৈছে। যাৰ বাবে উ'লামাএ কিবাম সকলে এই আপত্তিকৰ তথা জঘন্য উক্তি পৰিৱৰ্তনৰ বাবে তেওঁক পৰামৰ্শ দিছিল যদিও থানৱী চাহেবে তালৈ ভ্ৰক্ষেপ নকৰি নিজ মত (Ism)ত অটল হৈ থাকিল। উ'লামাএ ইছলামে অৱশেষত তেওঁক কাফিৰ ঘোষণা কৰে। মক্কা আৰু মদীনা শ্বৰীফ তথা বিশ্বৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ মুফতীয়ান কিবাম সকলে তেওঁৰ প্ৰতি যি ফত্ৰা প্ৰদান কৰিছে সেয়া ‘ছছামুল হাব্‌মাঈন’ নামেৰে প্ৰকাশিত হৈছে। অনুৰূপ অখণ্ড ভাৰতৰ ২৬৮ জন আলীমৰ ফত্ৰা ‘আশ্ব শ্বাৰাবিমুল হিন্দীয়া’ নামেৰে প্ৰকাশ হৈছে। মুঠ কথা থানৱী চাহেব ইছলামী বিশ্বত কলংকিত ব্যক্তি হিচাপে চিহ্নিত হৈ আহিছে। থানৱী চাহেবৰ এই কলংক মুক্ত কৰিবৰ বাবে আৰু তেওঁৰ শিক্ষা সাধাৰণ মানুহৰ ওচৰত পৌছাবৰ বাবে মৌঃ ইলিয়াছ তব্লেগ

জামাআত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছে। তেওঁ কৈছে—“তব্লেগ জামাআতৰ মাধ্যমত থানৱী চাহেবৰ শিক্ষা প্ৰচাৰ কৰাই মোৰ উদ্দেশ্য।” (মলফুজাতে ইলিয়াছ, পৃঃ ৬৭)

৫। অলপতে (২০১২ চন) মৌঃ আশ্ৰফ আলী থানৱীৰ ‘এ গিফট ফৰ মুছলিম কাপল’ (মুছলিম দম্পতীৰ বাবে এক উপহাৰ) নামেৰে গ্ৰন্থ এখন ইংৰাজী ভাষাত প্ৰকাশ হোৱাৰ পিছতে ইউৰোপ আৰু আমেৰিকাৰ লগতে সমগ্ৰ বিশ্বৰ মুছলমানৰ মাজত তিৰ প্ৰতিক্ৰিয়াৰ সৃষ্টি হৈছে। মৌঃ থানৱীৰ ১৬০ পৃঃৰ উক্ত গ্ৰন্থখন ইংৰাজীলৈ অনুবাদ কৰিছে দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ মৌলৱী ইউছুফ কাৰন নামৰ লোক এজনে। উক্ত গ্ৰন্থখনত সংসাৰ মজবুত কৰি ৰখাৰ বাবে নৱবিবাহিত স্বামীক দিয়া কেইটামান উপদেশে ইউৰোপ আৰু আমেৰিকাৰ মুছলমানক চিন্তিত কৰিছে। গ্ৰন্থখনত স্বামীক হাত বা লাঠীৰে নহ'লে কাণত ধৰি পত্নীক মাৰপিট কৰিবলৈ উপদেশ দিয়া হৈছে। পত্নীৰ ওপৰত শক্তি প্ৰয়োগ কৰাৰ লগতে ভাবুকিও দিব লাগে যাতে তেওঁ সদায়ে বাধ্য আৰু শিৰণত হৈ থাকে।

ইনছাফ কৰি কওঁক। যদি থানৱী চাহেবৰ এই কুফৰী শিক্ষা তব্লেগ জামাআতৰ মাধ্যমত মুছলমান সকলৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰা হয় তেনেহ'লে ঈমান আৰু ইছলামৰ পৰিণাম কি হ'ব? আশ্চৰ্যৰ বিষয় যে এনে ধৰণৰ প্ৰকাশ্য বাত্বিল আকীদাহৰ পিছতো তব্লেগ জামাআতে জোৰ দি থাকে যে “থানৱী চাহেবৰ শিক্ষা মুছলমান সমাজত ব্যাপকভাৱে প্ৰচাৰ কৰিবই লাগিব।” (নাউ'জুবিল্লাহ) ইলিয়াছ চাহেবৰ প্ৰথম পীৰ :

মৌঃ ইলিয়াছ সৰ্বপ্ৰথম মৌঃ ৰচিদ আহমদ গংগুহীৰ ওচৰত বয়াত হৈছিল। ইলিয়াছ চাহেবে তেওঁৰ পীৰ গংগুহী চাহেব সম্পৰ্কে কৈছে— “ৰচিদ আহমদ সেই যুগৰ মুজাদ্দিদ আৰু কুতুব আছিল। মুজাদ্দিদৰ বাবে জৰুৰী নহয় যে তজ্জ্দিদৰ যাৱতীয় কাম তেওঁৰ হাতেৰেই প্ৰকাশ পাব লাগে। বৰং তেওঁৰ অনুগামী সকলৰ দ্বাৰা যিমানবোৰ কাম সম্পাদন হ'ব পৰোক্ষভাৱে এয়া সকলো কাম তেওঁৰেই।” (মলফুজাতে ইলিয়াছ, পৃঃ ১২৩) উল্লেখিত উদ্ধৃতিৰ পৰা প্ৰমাণ হয় যে ইলিয়াছ চাহেবৰ পীৰ গংগুহী মুজাদ্দিদ আছিল। তেওঁৰ তজ্জ্দিদী কামৰ যি অংশ বাকী আছে সেয়া ইলিয়াছ চাহেবৰ দ্বাৰা পূৰ্ণতা লাভ কৰিব। এক কথাত ইলিয়াছ চাহেবে নিজকে মুজাদ্দিদ হোৱাৰ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছে। এতিয়া চাওঁ আহক গংগুহী চাহেব কেনেকুৱা মুজাদ্দিদ আছিল আৰু তেওঁৰ সংস্কাৰমূলক কাম কি আছিল?

ইয়াত গংগুহী চাহেবৰ কেইটামান কাম নমুনা হিচাপে উল্লেখ কৰা হৈছে —

১। হজ্জৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামৰ পৰা আজি পৰ্যন্ত সমস্ত উম্মতৰ ধাৰণা যে আল্লাহ তাআ'লাই হজ্জৰ নবী কৰীম (স্বাঃ)ক 'বাস্মাতাল্লিল আ'লামিন' উপাধি প্ৰদান কৰিছে। সৃষ্টিজগতত বহুলুলাহ (স্বাঃ) একমাত্ৰ 'বাস্মাতাল্লিল আ'লামিন'। এই সম্পৰ্কত সমস্ত হক্কানী উ'লামাএ কিৰাম একমত। গংগুহী চাহেবে কৈছে—“বাস্মাতাল্লিল আ'লামিন হজ্জৰ পাক (স্বাঃ)ৰ কাৰণে খাচ নহয়। বৰং আউলিয়া, আশ্বিয়া আৰু উলামাএ বাক্বানীসকলো 'বাস্মাতাল্লিল আ'লামিন' হ'ব পাৰে।” (ফত্ৰায়ে বচিদীয়া, পৃঃ ৯৬) কোনো বস্তুক সঠিক স্থানত প্ৰয়োগ নকৰাটো অন্যায়া। কুৰ'আন মযীদত 'বাস্মাতাল্লিল আ'লামিন' এই বিশেষ উপাধিটি হজ্জৰ পাক (স্বাঃ)ৰ কাৰণে নিৰ্দিষ্ট কৰি দিছে। কিন্তু গংগুহী চাহেবে বহুলুলাহ (স্বাঃ)ৰ নিৰ্দিষ্ট চিফাত বা গুণক বিশ্বাসীৰ প্ৰতি বটন কৰি দিছে আৰু নিজে কৰি দেখুৱাইছে। তেওঁৰ পীৰ হাজী ইমদাদুল্লাহ মুহাজীৰে মক্কীৰ ইত্তেকালৰ সময়ত তেওঁক সম্বোধন কৰিছে— ‘হায় বাস্মাতাল্লিল আ'লামিন' বুলি। অনুৰূপ থানৱীৰ জীৱনীকাৰে থানৱীক 'বাস্মাতাল্লিল আ'লামিন' বুলি ঘোষণা কৰিছে। (আশ্ৰাফুচ চাৱানিহ, খণ্ড- ৩, পৃঃ ১৫৩) এয়াই দেওবন্দী ধৰ্ম। নাউ'জুবিল্লাহ। আনৰ গুণ নিজে লৈ গৌৰৱাৰিত হোৱাই এই দলৰ লক্ষণ। (তৌবা-তৌবা)

২। হজ্জৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামৰ পৰা আজি পৰ্যন্ত সমস্ত মুছলমানৰ ধাৰণা যে হজ্জৰ চৰকাৰে দো আ'লম (স্বাঃ) শেষ পয়গাম্বৰ (Prophet)। একমাত্ৰ তেওঁৰ ইত্তেবা কৰিলে মানুহে হিদায়াত আৰু নাজাত প্ৰাপ্ত হ'ব। দুঃখৰ বিষয় গংগুহী চাহেবে দৃঢ়তাৰ সৈতে দাবী কৰিছে যে এই যুগত একমাত্ৰ তেওঁক ইত্তেবা কৰিলে হিদায়াত আৰু নাজাত লাভ কৰিব। তেওঁ কৈছে— “শুনি থওঁক, হক্ক এয়াই যি বচিদ আহমদৰ মুখেৰে বাহিৰ হৈ থাকে আৰু মই ক্ৰচম খাই কৈছো, মই আন একো নহয় কিন্তু বৰ্তমান যুগত হিদায়াত আৰু নাজাত মোৰ অনুসৰণ (ইত্তেবা)ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে।” (তাজ্কিৰাতুৰ বচিদ, খণ্ড ২, পৃষ্ঠা ১৭) এই ধৰণৰ দাবী একমাত্ৰ নবীয়েহে কৰিব পাৰে। চিন্তা কৰক যদি তৰ্ণীগ জামাআতৰ মাধ্যমত গংগুহীৰ এই কামে পূৰ্ণতা লাভ কৰে তেনেহ'লে কাদিয়ানী ফিত্নাৰ নিচিনা আৰু এটি নতুন ফিত্না ভাৰতৰ জমিনত আত্মপ্ৰকাশ কৰিব। গংগুহী চাহেবে আৰু কৈছে— “কাউবী খোৱা স্বাৱাবৰ কাম, অথচ মীলাদ শ্ববীফ পাঠ কৰা গুণাহৰ

কাম”, “মহবমৰ চিনী নাজায়েজ অথচ হিন্দুৰ পূজাৰ প্ৰসাদ খোৱা জায়েজ”, “কাফিৰে যদি সুদৰ টকাৰে পানী যোগান ধৰে সেই পানী খোৱা জায়েজ”, “কাফিৰৰ উৎসৱোৰ যেনেঃ ফাকুৱা, দীপাৱলীৰ প্ৰসাদ, পুৰী, কচৌৰী খোৱা জায়েজ”, “আল্লাহ পাকে মিছা কোৱা সম্ভৱ।” (ফত্ৰায়ে বচিদীয়া) মৌঃ মাহমুদুল হাচান চাহেবে তেওঁৰ পীৰ বচিদ আহমদ গংগুহী চাহেব সম্পৰ্কে বচিত শোকগাঁথাত লিখিছে— “তোমাৰ মাজাৰক তুৰ পাহাৰৰ সৈতে তুলনা কৰা যায় আৰু মই হযবত মুছা (আঃ)ৰ নিচিনা তোমাৰ সাক্ষাৎ কামনা কৰিছোঁ। চাওঁক ইয়াত মৌঃ বচিদ আহমদ গংগুহীৰ কবৰক তুৰ পাহাৰ বোলা হৈছে আৰু মৌঃ মাহমুদুল হাচান হৈছে হযবত মুছা (আঃ)ৰ অভিনয়কাৰী। তেতিয়াহ'লে নিশ্চয় বচিদ আহমদ গংগুহীক খোদা হিচাপে কল্পনা কৰা হৈছে। একেই শোকগাঁথাত আৰু কৈছে— “যি মুহূৰ্তত প্ৰকৃতি পূজাৰীসকলৰ মুখত উলুহ্বল মূৰ্তিৰ শ্লোগান, সেই মুহূৰ্তত ইছলামৰ দ্বিতীয় প্ৰতিষ্ঠাতাৰ আৰিভাৰ হ'ল।” এই পংক্তিত মৌঃ বচিদ আহমদ গংগুহীক ইছলামৰ দ্বিতীয় প্ৰতিষ্ঠাতা হজ্জৰ পাক (স্বাঃ)ৰ নিচিনা আৰু এজন বোলা হৈছে। আৰু কৈছে— “তেওঁ (বচিদ আহমদ গংগুহী)ক স্বিদীকে আকবৰ আৰু ফাৰুকে আ'জম (বাঃ) বুলি ক'লেও আশ্চৰ্য হোৱাৰ কোনো কাৰণ নাই।” ইয়াৰ উপৰিও দেওবন্দীসকলে থানৱীৰ নামত কলিমা আৰু দকদ পঢ়ি আছে “আল্লাহুমা স্বাল্লি আ'লা ছাইয়িয়াদিনা ওৱা নাবীয়িনা ওৱা মাওলানা আশ্ৰফ আ'লী...।” (আল্ ইমদাদ, ৩৫ পৃষ্ঠা) দেওবন্দী উ'লামাসকলে মৌঃ ছছেইন আহমদ মাদানীক খোদা বুলি কৈছে। (শ্বাইখুল ইছলাম নম্বৰ, পৃষ্ঠা ৫৯) এইবাৰ কওঁক, খোদা আৰু নবীৰ আসনত কোনে কাক বহুৱাইছে আৰু মুশ্ব্বিক(Polythest, Dualist)কোনসকল??

দেওবন্দীসকলৰ ভিতৰত কি ঘটি থাকে সেই সম্পৰ্কে দুটা কাহিনী তেওঁলোকৰ কিতাপৰ পৰা হুবহু উদ্ধৃত কৰা হৈছে—

ঘটনা- ১ঃ ‘তাজ্কিৰাতুৰ বচিদ’, দ্বিতীয় খণ্ড, পৃঃ নং ২৮৯ত আছে— এবাৰ মৌঃ বচিদ আহমদ গংগুহীয়ে ক'লে— “মই সপোন দেখিছিলো যে মৌঃ কাছিম নানথৱী চাহেব যৌৱনৰ অৱস্থাত আছে আৰু তেওঁৰ লগত মোৰ বিয়া হৈছে। যেনে ধৰণে গিৰীয়েকে যৈণীয়েকৰ সম্পৰ্কত তৃপ্তি পায়, ঠিক সেইদৰে তেওঁ মোৰ পৰা আৰু মই তেওঁৰ পৰা তৃপ্তি পাইছিলো।” (নাউ'জুবিল্লাহ)

ঘটনা-২ঃ ‘হেকায়তে আউলিয়া’ৰ ভিতৰত ‘আব্বাহে চালাচা’ কিতাপৰ

৩০৭ পৃষ্ঠা হেঁকায়েত নম্বৰ, ৩০৫ত আছে — এবাৰ গংগুহী চাহেবৰ খানকাহত এখন সভা আছিল। হযৰত গংগুহী আৰু হযৰত নানথৰীৰ মুবীদ, ছাত্ৰ সকলোৱে উপস্থিত আছিল। এই দুই দেওবন্দী মযহবৰ হোতা সেই সভাত উপস্থিত আছিল। হযৰত গংগুহীয়ে হযৰত নানথৰীক মৰম আৰু অতি চেনেহৰে ক'লে — 'ইয়াত অলপ বাগবি যোৱা', হযৰত নানথৰীয়ে অলপ লজ্জাবোধ (feeling of shame) কৰিলে, কিন্তু গংগুহীয়ে আকৌ ক'লে। তাৰ পাছত বৰ আদবৰ সৈতে নানথৰীয়ে গুই দিলে আৰু হযৰত গংগুহীয়ে সেই বিছনাতে গুই দিলে আৰু মৌলানাৰ ফালে বাগৰ লৈ নিজৰ হাত তেওঁৰ বুকুৰ ওপৰত ৰাখি দিলে, যেনে কোনো সঁচা প্ৰেমীকে নিজৰ অন্তৰক সান্তনা দিয়ে। মৌলানাই বাবে বাবে কৈছিল- 'মিঞা কি কৰিছে?, এইসকলে কি ক'ব?' গংগুহীয়ে ক'লে — "বাইজক ক'বলৈ দে?" তাৰ্জ্কিৰাতুৰ ৰচিদ, দ্বিতীয় খণ্ড, পৃঃ নং ২৪২ত থকা অনুসৰি জামীন আলী জালালাবাদী নামৰ পীৰৰ ছহজাহানপুৰৰ বেষ্যাক মুবীদ কৰা কাহিনীও আছে। সেই বেষ্যাই তেওঁৰ মুখত প্ৰেচাৰ কৰিবলৈও ঘৃণা কৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও গুৱাহাটীৰ গাড়ীগাঁওৰ জনৈক বুয়ুৰ্গে ল'ৰাৰ লগত অপকৰ্ম কৰাৰ বিষয়ে বাতৰি কাকত সবিস্তাৰে প্ৰকাশ পাইছিল। এই ঘটনাবোৰ অধ্যয়ন কৰিলে পাঠকে বিশ্বাস কৰিবনে? কিন্তু এনেকুৱা ঘটনা তেওঁলোকৰ মাজত চলিয়ে থাকে। এনেধৰণৰ বহু বাস্তৱ ঘটনাৰ প্ৰমাণ আমাৰ হাতত মজুত আছে।

সন্মানীয় পাঠক সকল, আপোনালোকে নিশ্চয় গংগুহী চাহেবৰ কৰ্ম সম্পৰ্কে অৱগত হৈছে। এইবাৰ কওঁক, যদি ইলিয়াছ চাহেবে তব্লেগ জামাআতৰ মাধ্যমত গংগুহী চাহেবৰ অসম্পূৰ্ণ কামক সম্পূৰ্ণ কৰে তেনেহ'লে ইছলামৰ উন্নতি হ'ব নে অৱনতি হ'ব?

ইলিয়াছ চাহেবৰ দ্বিতীয় পীৰ :

মৌঃ ৰচিদ আহমদ গংগুহীৰ মৃত্যুৰ পিছত মৌঃ ইলিয়াছ মৌঃ খলিল আহমদ এম্বুটয়ীৰ হাতত বয়াত গ্ৰহণ কৰিছিল। খলিল আহমদ দেওবন্দী জগতৰ এজন দেৱতা। তেওঁৰ কাৰ্যকলাপ সম্পৰ্কে মাত্ৰ এটা উদ্ধৃতি উল্লেখ কৰা হৈছে। তেওঁ হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ ইল্ম (জ্ঞান)তকৈ শ্বয়তানৰ ইল্ম বেছি বুলি কৈছে। কেৱল সেয়ে নহয় শ্বয়তানতকৈ হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ ইল্মক বেছি কোৱাক শ্বিৰ্ক ধাৰণা কৰিছে। তেওঁ লিখিছে — "শ্বয়তান আৰু মালাকুল মউতৰ এই বিস্তীৰ্ণতা

অকাট্য দলিলৰ দ্বাৰা প্ৰমাণিত। হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ বিস্তীৰ্ণ ইল্মৰ সপক্ষে কোনো অকাট্য দলিল আছে? যাৰ দ্বাৰা সমস্ত অকাট্য দলিল বাতিল কৰিবলৈ এটি শ্বিৰ্ক প্ৰমাণ কৰা হ'ব। শ্বয়তানৰ ইল্ম হুজুৰ পাক (স্বাঃ)তকৈ বেছি।" (বাৰাহীনুল কাতীয়া, পৃঃ ৫১) পৃথিৱীৰ প্ৰতিজন মুছলমানে ধাৰণা ৰাখে যে সকলোতকৈ ডাঙৰ আলীম বহুলে পাক (স্বাঃ)। কিন্তু মৌঃ খলিল আহমদ চাহেবৰ ধাৰণা সম্পূৰ্ণ বিপৰীত। মৌঃ ৰচিদ আহমদ গংগুহী ইয়াত একমত হৈ উক্ত 'বাৰাহীনুল কাতীয়া'ৰ সমৰ্থনত উক্ত কিতাপত স্বাক্ষৰ কৰিছে। এই কিতাপতে লিখিছে — "দেওবন্দ মাদ্ৰাছাৰ পৰা হুজুৰ পাক (স্বাঃ)এ উৰ্দু শিক্ষা লাভ কৰিছে।" (মৌঃ খলিল আহমদ এম্বুটয়ীৰ বাৰাহীনুল কাতীয়া, পৃঃ ২৬) আল্লাহৰ বহুল (স্বাঃ)ৰ প্ৰতি এনেধৰণৰ জঘন্য (un acceptable) উক্তি প্ৰকাশৰ কাৰণে উ'লামাএ ইছলামে মৌঃ খলিল আহমদ আৰু মৌঃ ৰচিদ আহমদ চাহেবানক শ্বৰীঅ'তৰ বিধান অনুযায়ী কাফিৰ ফত্ৰা (verdict) প্ৰদান কৰিছে।

দেওবন্দ মাদ্ৰাছাৰ প্ৰতিষ্ঠাপক মৌঃ কাছিম নানথৰী :

ইলিয়াছ চাহেবৰ জন্মৰ কেইবছৰ পূৰ্বে ১২৯৭ হিজ্ৰী, ১৮৭৯ চনত মৌঃ কাছিম নানথৰীৰ মৃত্যু হয়। তেওঁ দেওবন্দ মাদ্ৰাছা প্ৰতিষ্ঠা কৰে। ইলিয়াছ চাহেবে নানথৰী চাহেবৰ যুগ নাপালেওঁ তেওঁৰ প্ৰতি মৌঃ ইলিয়াছৰ অগাধ ভক্তি-শ্ৰদ্ধা আছিল। তেওঁ মৌঃ ৰচিদ আহমদ গংগুহী আৰু মৌঃ খলিল আহমদ এম্বুটয়ীৰ নিচিনা কাছিম নানথৰীকো এজন বুয়ুৰ্গ বুলি গণ্য কৰিছিল। দেওবন্দী তব্লেগী সকলে মৌঃ কাছিম নানথৰীক এজন ফৰিশ্বতা হিচাপে গণ্য কৰে। মৌঃ ৰফীউদ্দিন কাছিমীয়ে কৈছে — "মই হযৰত নানথৰীৰ লগত পঁচিশ বছৰ আছিলো। কেতিয়াও বিনা অজুৰে যোৱা নাই। মই তেওঁক মানৱৰ উৰ্দ্ধত দেখিছিলো। তেওঁ এজন মানুহৰ ৰূপত ফৰিশ্বতা আছিল।" (আব্ৰাহে চালাচা, ২৪০ পৃঃ) "তেওঁ (কাছিম নানথৰী) যেন আল্লাহৰ কোলাত বহি আছে।", "তেওঁ (কাছিম নানথৰী) এজন প্ৰকৃত নবীৰ কবৰত আছে।" (মুবাচ্চাৰাতে দাৰুল উ'লুম দেওবন্দ, পৃঃ, ৬৩/৭০)

কাছিম নানথৰী চাহেব এটি ইছলাম বিৰোধী অভিমত প্ৰকাশ কৰাৰ কাৰণে ইছলাম জগতত কলংকিত হৈ আছে। তেওঁ কৈছে — "যদি মানি লোৱা যায়, হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ পাছত কোনো নবী পয়দা হয়, তেনেহ'লে হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ 'শেষ নবী' তাত কোনো পাৰ্থক্য আহি নপৰে।" (তাহ্জিকণ নাছ, পৃঃ ২৮)

পবিত্র কুব্‌আনত হুজুব পাক (স্বাঃ)ক 'খাতামান্নাবীঈন' অর্থাৎ- 'শেষ নবী' বুলি নির্দিষ্ট কৰি দিছে। সেইদৰে হুজুব পাক (স্বাঃ)এ নিজেই স্বীকাৰ কৰিছে যে তেওঁ (স্বাঃ) 'শেষ নবী'। হুজুব পাক (স্বাঃ)ৰ পবিত্র যুগৰ পৰা সমস্ত উম্মতে মুসাম্মদী অর্থাৎ- বিশ্বৰ সমগ্র মুছলমান ইয়াৰ ওপৰত একমত যে হুজুব পাক (স্বাঃ)ৰ পিছত কোনো নবী নাহে, তেওঁ (স্বাঃ) একমাত্র শেষ নবী। এই ক্ষেত্ৰত যদি কোনোৱে নিজকে নবী বুলি দাবী কৰে অথবা হুজুব পাক (স্বাঃ)ৰ পিছত নবী আহিব পাৰে বুলি ধাৰণা কৰে, তেনেহ'লে সেইসকল নিশ্চিতভাৱে কাফিৰ (non-muslim)। এয়াই আহলে ছন্নত ৰাল জামাআতৰ আকীদাহ। এই ক্ষেত্ৰত উল্লেখনীয় যে মির্জা গোলাম আহমদ কাদিয়ানীয়ে ১৯০১ চনত নিজকে নবী বুলি ঘোষণা কৰে। এইখিনিতে মনত ৰখা উচিত যে ইয়াৰ বহু পূৰ্বে ১৮৭২ চনত মৌঃ কাছিম নানথৰীয়ে 'তাহ্‌জিৰুণ নাছ'ত লিখিছিল — "হুজুব পাক (স্বাঃ)ৰ পিছত কোনো নবী পয়দা হয়, তেনেহ'লে হুজুব পাক (স্বাঃ)ৰ 'খাতামান্নাবীঈন' (sealed prophetism)ত কোনো পাৰ্থক্য নাহিব।" (পৃঃ ২৮) ইয়াৰ পৰা বুজা যায় যে 'তাহ্‌জিৰুণ নাছ' কিতাপটি আছিল নানথৰীৰ নবী দাবী কৰাৰ পূৰ্বাভাষ অথবা মির্জা গোলাম আহমদ কাদিয়ানীৰ নবী দাবী কৰাৰ প্ৰেৰণা স্বৰূপ। সেয়ে উ'লামাএ ইছলামে নানথৰীক ক্ষমা কৰা নাই। মৌঃ আশ্ৰফ আলী থানৱী, মৌঃ ৰচিদ আহমদ গংগুহী, মৌঃ খলিল আহমদ এম্বুটয়ীৰ নিচিনা মৌঃ কাছিম নানথৰীকো কাফিৰ বুলি ফত্‌ৱা প্ৰদান কৰে। চাওঁক 'হুছামুল হাব্‌মাদিন', 'আশ্বাৰাৰিমুল হিন্দীয়া', 'ছাৱানিহে আ'লা হযৰত', 'Great Victory Sunnies against Wahhabis'.

যিহেতু মৌঃ আশ্ৰফ আলী থানৱী, মৌঃ কাছিম নানথৰী, মৌঃ খলিল আহমদ এম্বুটয়ীৰ পৰা মৌঃ ৰচিদ আহমদ গংগুহী পৰ্যন্ত কোনোৱে কুফৰৰ কলংকৰ পৰা মুক্ত নহয়। এওঁলোক প্ৰত্যেকেই পাক-ভাৰত উপ মহাদেশত কলংকিত ব্যক্তি হিচাপে চিহ্নিত হৈ আহিছে। সেয়ে তেওঁলোকৰ নামানুসাৰে কোনো কাম কৰিলে সকলোৱে গ্ৰহণ নকৰিব। সেই বিষয়ে মৌঃ ইলিয়াছ চাহেব মৰ্মে মৰ্মে উপলব্ধি (realised)কৰিছিল। সেয়ে তেওঁ উপৰোক্ত মুৰব্বী সকলৰ নাম উহা ৰাখি তব্লেগ জামাআতৰ মাধ্যমত কলিমা আৰু নামাজৰ কথাকৈ নিজৰ বুয়ুৰ্গ সকলক কলংকমুক্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। এই কাৰণে বে-নামাজী এক শ্ৰেণীৰ মানুহক যদি কোনো প্ৰকাৰে আয়ত্বত অনা যায় তেনেহ'লে তেওঁলোকে কোনোদিনে উপৰোক্ত

মুৰব্বীসকল (থানৱী, গংগুহী, নানথৰী, এম্বুটয়ী)ক কাফিৰ বুলিব সাহস নকৰিব। ইলিয়াছ চাহেব আৰু উপলব্ধি কৰিছিল যে তব্লেগ জামাআতৰ মাধ্যমত যেনেকৈ গুৰু সকলক কলংকমুক্ত কৰা সম্ভৱ হ'ব ঠিক তেনেকৈ ওৱাহাবী মতবাদ প্ৰচাৰ কৰা সহজ হ'ব। বাস্তৱত সেয়ে হৈছে। তব্লেগত আক্বাদিদ সম্পৰ্কে মুঠেই আলোচনা নহয়। কেৱল আ'মলৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈ থাকে। কাৰণ আক্বাদিদ সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিলে সকলো শ্ৰেণীৰ লোক তেওঁলোকৰ লগত যোগ নিদিব। মানুহ তেওঁলোকৰ পৰা দূৰত যাব। কিন্তু আ'মলৰ কথা ক'লে এই ভয় নাথাকে। শত শত মানুহক দেখা গৈছে তেওঁলোকে তব্লেগ জামাআতত যোগ দি প্ৰাথমিক অৱস্থাত নিজ মযহব অনুযায়ী আ'মল কৰিছে। কিন্তু যেতিয়া তব্লেগৰ গভীৰতাত সোমাই গৈছে তেতিয়াই সকলো ত্যাগ কৰি তব্লেগ জামাআতৰ তিন তছ্বীহক সকলো কিছু মনে কৰি আ'মল কৰিব আৰম্ভ কৰে। আপুনি বাস্তৱ অভিজ্ঞতাৰ পৰা লক্ষ্য কৰিলে দেখিবলৈ পাব যিয়ে তব্লেগৰ মাধ্যমত প্ৰসাৰ, পায়খানা, খোৱা, শোৱা ইত্যাদি সম্পৰ্কে কিছু দুআ' শিকিছে তেওঁলোকে ডাঙৰ ডাঙৰ আ'লীম পৰ্যন্ত সমীহ নকৰে। অথচ এই দুআ' বিলাক ইছলামৰ মৌলিক বিষয় নহয় যে এইবিলাক শিক্ষা নকৰিলে বা যথা সময়ত পাঠ নকৰিলে ঈমান নষ্ট হ'ব। আক্বাদিদ বা ইছলামী বিশ্বাস বিলাক ইছলামৰ মৌলিক বিষয়। আক্বাদিদ সম্পৰ্কে আলোচনা কৰিলে দেখা যায় এওঁলোক ইছলামৰ পৰা বাহিৰ হৈ গৈছে। তব্লেগ জামাআতৰ লোকসকলে আউলিয়া, আশ্বিয়া সকলৰ প্ৰতি যি ভক্তি তাতোকৈ বেছি ভক্তি, শ্ৰদ্ধা মৌঃ ইলিয়াছ চাহেব আৰু উ'লামাএ দেওবন্দৰ প্ৰতি কৰে। এওঁলোকৰ সন্মুখত ইলিয়াছ চাহেব বা দেওবন্দী আ'লীমৰ বিৰুদ্ধে কোনো মন্তব্য কৰিলে লগে লগে কাজিয়া কৰিবলৈ প্ৰস্তুত হৈ যায়। কিন্তু আউলিয়া কিৰাম (ৰহঃ), আশ্বিয়া (আঃ) সকলৰ বিৰুদ্ধে কথা ক'লে কোনো ধৰণৰ মন্তব্য নকৰে।

তব্লেগ জামাআতৰ মুখ্য উদ্দেশ্য দুটা। প্ৰথম হ'ল উ'লামাএ দেওবন্দক কুফৰীৰ পৰা কলংক মুক্ত কৰা আৰু দ্বিতীয়টি হ'ল ওৱাহাবী মতবাদ প্ৰচাৰ কৰা। যেনেদৰে উ'লামাএ দেওবন্দ বদ আক্বাদিদৰ কাৰণে পাক-ভাৰত উপ মহাদেশত কলংকিত হৈছে ঠিক তেনেকৈ ওৱাহাবী সম্প্ৰদায় বদ আক্বাদিদৰ বাবে সমগ্র পৃথিৱীতে কলংকিত হৈছে। এই কাৰণে নে উ'লামাএ দেওবন্দৰ নামেৰে সংগঠন কৰা সম্ভৱ হ'ব নে ওৱাহাবী সকলৰ নামেৰে সংগঠন কৰা সম্ভৱ হ'ব। সেয়ে মৌঃ

ইলিয়াছ চাহেবে নতুন কৌশল অবলম্বন কৰি তব্লেগ জামাআতৰ মাধ্যমত কলিমা নামাজৰ সহায়ত এটি দল (branch, ফেৰকা) গঠন কৰিলে।

প্রতি বছৰ তব্লেগ জামাআতৰ শতাধিক ইজ্তেমা হৈ থাকে। ইয়াৰ ভিতৰত ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন প্ৰদেশত একাধিক বিশ্ব ইজ্তেমা, বাকী ঠাইত প্ৰাদেশিক আৰু সমগ্ৰ ভাৰতব্যাপী ইজ্তেমা অনুষ্ঠিত হৈ থাকে। প্রতিটি ইজ্তেমাত লক্ষাধিক টকা খৰছ হৈ থাকে। অনুৰূপ সমগ্ৰ ভাৰত ব্যাপী তব্লেগ জামাআতৰ বেতনভুক্ত বহু হাজাৰ মুবাঞ্জিগ আছে। যিসকলে নিজকে তব্লেগৰ কামত নিজৰ জীৱন উৎসৰ্গা কৰিছে। তেওঁলোকৰ লগত বছৰি বহু কোটি টকা ব্যয় হৈ থাকে। আপুনি এই কথা ক'ব নোৱাৰিব যে মুবাঞ্জিগ সকলে নিজ নিজ খৰছেৰে ভ্ৰমণ কৰি থাকে। কাৰণ এজন মানুহৰ পক্ষে জীৱনত দুই চাৰি মাহ খুব বেছি এক আধা বছৰ নিজৰ পইচাৰে ভ্ৰমণ কৰা সম্ভৱ। কিন্তু সংসাৰ ত্যাগ কৰি গোটেই জীৱন উৎসৰ্গ কৰি দিয়া একেবাৰে অসম্ভৱ। ইয়াৰ উপৰিও তব্লেগ জামাআতৰ সকলোতকৈ ডাঙৰ মৰকজ দিল্লীৰ বস্তী নিজামুদ্দীনত প্রতিদিনে হাজাৰ হাজাৰ মানুহৰ পানাহাৰৰ সুব্যৱস্থা কৰা আছে আৰু আছে তব্লেগৰ মাদ্ৰাছা 'কাশিফুল উ'লুম'। উক্ত মাদ্ৰাছাৰ সমস্ত ছাত্ৰ আৰু শিক্ষক সকলৰ আহাৰৰ ব্যৱস্থা, শিক্ষক সকলৰ বেতন আৰু তব্লেগ জামাআতৰ পৰিচালক মণ্ডলীৰ পূৰ্ণ খৰছ আদি। কমপক্ষেও বছৰত কোটি কোটি টকা খৰছ হৈ আছে। লক্ষ্যণীয় যে তব্লেগ জামাআতৰ বাবে কাৰো পৰা সাহায্য গ্ৰহণ কৰা নহয়। এনেকি স্বইচ্ছাই কোনোৱে সাহায্য কৰিব বিচাৰিলেও অগ্ৰাহ্য কৰা হয়। অথচ কোটি কোটি টকা খৰছ হয়। ইয়াৰ কেইটামান জ্বলন্ত দৃষ্টান্ত উল্লেখ কৰা হ'ল—

১। কৰ্ণেল ইকবাল আহমদ চাহেবে ৰাজস্থানৰ গঙ্গানগৰৰ এটি সম্পত্তি 'দাকুল উ'লুম দেওবন্দ', 'মাজাহিৰ উ'লুম চাহাবাণপুৰ', 'জমিঅ'ত উলামাএ হিন্দ' আৰু দিল্লীৰ বস্তী নিজামুদ্দীনৰ মাদ্ৰাছা 'কাশিফুল উ'লুম'ৰ বাবে ৱাকফ কৰিব বিচাৰি মুঙ্গী বছীৰুদ্দিন চাহেবৰ ওচৰত অনুমতি বিচাৰিছিল। এই সময়ত মৌঃ ইউচুফ চাহেব আহি তেখেত অত্যন্ত অসন্তুষ্ট হ'ল আৰু স্পষ্টভাৱে ক'লে — "আমাৰ অথবা মাদ্ৰাছাৰ বাবে কোনো সম্পত্তিৰ প্ৰয়োজন নাই।"

২। মৌঃ ইউচুফ চাহেবৰ লিখিত 'হয়াতুছ চাহাবা' ছপোৱাৰ সময়ত সিদ্ধান্ত হ'ল যে হায়দৰাবাদৰ 'দাইৰাতুল মায়াৰেফ'ৰ সহায়ত ছপোৱা হ'ব। এই ক্ষেত্ৰত

প্ৰায় ৮/১০ হাজাৰ টকা সংগ্ৰহ হৈছিল। কিন্তু মৌঃ চাহেবে গম পাই সমস্ত টকা ঘূৰাই দি গোটেই খৰছ নিজেই বহন কৰিলে।

৩। এবাৰ খাদ্য সামগ্ৰী কিনি অনাৰ ফলত ২৫,০০০.০০ (পঁচিশ হাজাৰ) টকা দোকানত বাকী হৈছিল। সেয়ে মৌঃ ইলিয়াছৰ কেইজনমান বন্ধু- বান্ধৱে এই পাওনা টকা পৰিশোধ কৰি দিয়ে। মৌঃ ইলিয়াছে খং কৰি এই টকা ফিৰং দিবলৈ নিৰ্দেশ দিয়ে। তেওঁৰ নিৰ্দেশ মতে তেওঁলোকে পৰিশোধ কৰা টকা ঘূৰাই লয়। (চাৱানিহে মৌলানা ইউচুফ, পৃঃ ৬৬০, ৬৬১, ৬৬২, ৬৬৩) তেওঁলোকৰ কিতাপৰ মতে গাইবৰ বস্ত দোকানৰ পৰা কিনি অনা হয় আৰু এইবোৰৰ ক্ৰয় মূল্যও দিব লাগে। আকৌ তেওঁলোকে অন্ধৰ দৰে কয়- 'এইবোৰ খোদাৰ দান। যিপ্ৰকাৰে হওঁক তেওঁ দি থাকে।' হয়! নাহাঁহি থকা মুশ্বকিল।

উপৰোক্ত উদ্ধৃতি বিলাকৰ পৰা প্ৰমাণ হয় যে তব্লেগ জামাআতে কাৰো পৰা আৰ্থিক সাহায্য গ্ৰহণ নকৰে। এই কথা এই দলৰ প্ৰত্যেক চামচাৰ মুখৰ পৰা শুনা যায়। এইখিনিতে মনত ৰখা উচিত যে আল্লাহ পাকে পৃথিৱীখনক এনেকুৱাকৈ সৃষ্টি কৰিছে য'ত বিনা ৱাস্থীলাই কোনো কাম নহয়। আল্লাহৰ ৰছুল (স্বাঃ)এ ইছলামৰ খাতিবত চাহাবা সকলৰ পৰা সকলো প্ৰকাৰ সাহায্য গ্ৰহণ কৰিছিল। তেওঁ (স্বাঃ)তকৈ আল্লাহৰ পছন্দনীয় আৰু কোন আছে? ইছলামত যাকাত প্ৰথাৰ কাৰণ কি? চিন্তা কৰক তব্লেগ জামাআতৰ লগত নিশ্চয় ওৱাহাবীৰাজ চৌদীৰ ৰিয়াল আৰু পাশ্চাত্য (western) দেশৰ ডলাৰ আছে। ইয়াৰ সত্যতা প্ৰমাণৰ বাবে তলৰ উদ্ধৃতি চাওঁক। মৌঃ আশ্ৰফ আলী থান্ৱীয়ে কৈছে— "দেশ আমাৰ হাতলৈ আহিলে আমি ইংৰাজ সকলক সুখত ৰাখিম, কাৰণ তেওঁলোকে আমাক সুখত ৰাখিছে।" (আল্ ইফাদাতুল ইয়াওমিয়াহ, খণ্ড ৪, পৃষ্ঠা ৬৯৭) বৃটিছ চৰকাৰে থান্ৱী চাহেবক মাহে ছশ টকাকৈ দিছিল। (মুকালামাতুচ চাদ্ৰাইন, ৯ পৃষ্ঠা) মৌঃ ৰচিদ আহমদ গঙ্গুহীয়ে কৈছে — "আমি প্ৰকৃততে বৃটিছ চৰকাৰৰ অনুগত, তেওঁলোক আমাৰ মালিক।" (তাজ্কিৰাতুৰ ৰচিদ, খণ্ড ১, পৃষ্ঠা ৮০) মৌঃ হিফজুৰ ৰহমান চিউহাৰবী নাজিমে জমিএতুল উ'লামাএ হিন্দে কৈছে— "প্ৰথম অৱস্থাত চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা হাজী ৰচিদ আহমদৰ জৰিয়তে মৌঃ ইলিয়াছৰ তব্লেগ জামাআতে কিছু টকা পাইছিল।" (মুকালামাতুচ চাদ্ৰাইন, পৃঃ ৮) উপৰোক্ত আলীম সকল নামতহে মুছলমান আছিল আচলতে তেওঁলোক বৃটিছ চৰকাৰৰ

বেতনভুক্ত (Salaried) দালাল।

‘মৌলানা ইলিয়াছ আউৰ উন্কি দ্বীনী দাঅ’ৰাত’ত আছে- “১৪ মাৰ্চ, ১৯৩৮ত তব্লেগ জামাআতৰ মৌঃ ইলিয়াছ নিজৰ এজন সহকাৰীক লৈ নজ্দৰ বজাৰ দৰবাৰত (Disposal) উপস্থিত হ’ল আৰু তেওঁৰ সন্মুখত তব্লেগ জামাআতৰ উদ্দেশ্য আৰু কাৰ্যসূচী জনালে। যিটোৰ পৰা নজ্দৰ বজাই নিজকে আনন্দিত হোৱা প্ৰকাশ কৰিলে। শেষত এই সহকাৰীক লৈ নজ্দৰ শ্বাইখুল ইছলামৰ ওচৰলৈ গ’ল আৰু তেওঁৰ সন্মুখত তব্লেগৰ উদ্দেশ্য লিখিত ৰূপত দিলে যাৰ বিষয়ে ছৈয়দ আবুল হাচান আলী নাদৱীয়ে ‘দ্বীনী দাঅ’ৰাত’ৰ পৃঃ ১০৮ত উল্লেখ কৰিছে — “এওঁলোকক ইজ্জত, সন্মান কৰিলে, প্ৰত্যেক কথা হুবহু মানি ল’লে আৰু মুখেৰে সহানুভূতি (Sympathy) দিলে, সহায় কৰিবলৈ চুক্তি (agreement) কৰিলে।”

তব্লেগ জামাআতে লক্ষ লক্ষ বিদেশী ডলাৰ আৰু ৰিয়াল সাহায্য পাই থাকে। তাৰ প্ৰমাণ- কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা ১০৬ টা জামাআতক নিৰ্দেশ জাৰী কৰা হৈছে যে চৰকাৰৰ বিনা অনুমতিত এওঁলোকে কোনো ধৰণৰ বিদেশী সাহায্য গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰিব। এই ১০৬ টি জামাআতৰ ভিতৰত দুটি জামাআতৰ নাম বিশেষভাৱে উল্লেখযোগ্য। ১। অল ইণ্ডিয়া মজলিছে মোশাওৰাত আৰু ২। তব্লেগ জামাআত বস্তী নিজামুদ্দীন দিল্লী। (দৈনিক সঙ্গম পত্ৰিকা, পাটনাৰ পৰা প্ৰকাশিত, ২২ ফেব্ৰুৱাৰী, ১৯৭৭ চন, অভিশপ্ত মযহব, পৃঃ ৩১০) পি.টি.আইঃ ‘ভাৰতৰ বিদেশ দপ্তৰৰ মন্ত্ৰী যোগেন্দ্ৰ মাকোৱানাই ১৯৭৬ চনৰ বিদেশী অৰ্থ সাহায্য সংক্ৰান্ত আইনৰ আওতাত ১৪১ টি সংস্থাৰ নাম জনায়। এতিয়াৰ পৰা এই সংস্থাবিলাকে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অনুমতি অবিহনে কোনো প্ৰকাৰৰ বিদেশী সাহায্য গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰিব। উল্লেখ্য সংস্থাবিলাক হ’ল ক্ৰমে— ১। জামাআতে ইছলামী, ২। আৰ. এচ. এচ, ৩। তব্লেগ জামাআত, ৪। চি.পি.এম, ৫। চি.পি.আই ইত্যাদি। (যুগান্তৰ, ২০ ডিচেম্বৰ, ১৯৮০ চন সংগৃহীত, অভিশপ্ত মযহব, পৃঃ ৩১১)

তব্লেগ জামাআতৰ অধিকাংশ মানুহে এই বুলি কৈ থাকে যে তব্লেগৰ মেহনত (effort) ইউৰোপ, আমেৰিকা তথা পৃথিৱীৰ কোণাই কোণাই পৌছি গৈছে। এই সম্পৰ্কত ইতিমধ্যে আমালৈ ভালমান ফ’ন আহিছে। অশ্ৰাব্য গালি গালাজৰ সৈতে এজনে মোক কৈছে- ‘কুৰআন চলিব কাইবোৰ পৰা আৰু ফতৱা

চলিব দেওবন্দৰ পৰা।’ এয়া গোকট মিছা কথা। যদি আপুনি ভাৰত আৰু পাকিস্তানৰ ডাঙৰ ডাঙৰ ব্যৱসায়ীৰ ফালে লক্ষ্য কৰিব দেখিব তেওঁলোক তব্লেগ জামাআতৰ ডাঙৰ ডাঙৰ মুবাঞ্জিগ হৈছে। এওঁলোকৰ উদ্দেশ্য এটি যে দ্বীনৰ নামত তব্লেগ কৰাৰ মাধ্যমত বিদেশত ব্যৱসায় বাণিজ্যৰ সন্ধান কৰা। যদি এই উদ্দেশ্য নহ’লহেঁতেন তেনেহ’লে কাদিয়ানী সম্প্ৰদায়ৰ সাহায্য কৰাটো উচিত আছিল। কাৰণ তব্লেগ জামাআত যি সমস্ত দেশত যোৱাৰ চেষ্টা কৰিছে কাদিয়ানী সম্প্ৰদায় বহু পূৰ্বেই সেই সমস্ত দেশত গৈ তব্লেগৰ মৰ্কজ খুলি কাম কৰিছে। এই সম্পৰ্কত দেওবন্দী মৌঃ এজনে এইদৰে অভিমত ব্যক্ত কৰিছে। ‘ছিদুকে জাদীদ’ পত্ৰিকাৰ সম্পাদক মৌঃ আব্দুল মজিদ দৰিয়াদীয়ে কাদিয়ানী সম্প্ৰদায়ৰ সমালোচনা কৰি লিখিছে- “কাদিয়ানী সম্প্ৰদায়ৰ মিছন ইউৰোপ, আমেৰিকা, পশ্চিম আফ্ৰিকা, মৰিচাচ, ইন্দোনেছিয়া, নাইজেৰিয়া, হিন্দুস্থান আৰু পাকিস্তানৰ বিভিন্ন স্থানত আল্লাহ পাকে জানে ক’ত কায়ম হৈছে।” (ছিদুকে জাদীদ, ৭ জুন, ১৯৫৭ চন, তব্লেগী জামাআত, পৃঃ ১২১) নিশ্চয় আপুনি অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰিব যে কাদিয়ানী সম্প্ৰদায়ে পৃথিৱীৰ বিভিন্ন দেশত তব্লেগ কৰি আছে। সেয়া ইতিমধ্যে এজন দেওবন্দীৰ কলমৰ পৰা প্ৰমাণিত হৈছে। এইবাৰ কাদিয়ানীৰ কলমৰ পৰা চাওঁ আহক- “এজন ইংৰাজ লেফ্টেনেণ্টে নিজৰ জীৱন উৎসৰ্গা (dedicated) কৰিছে বৰ্তমান তেওঁ মুবাঞ্জিগ হৈ ইংলেণ্ডত কাম কৰি আছে। তেওঁ নিয়মিত নামাজ পঢ়ে। নিজৰ পৰিশ্ৰমৰ পইচাৰ দ্বাৰা বিজ্ঞাপন ইত্যাদি প্ৰচাৰ কৰিছে অথবা জনছাহ কৰিছে।” (পায়গামে আসমদীয়াত, পৃঃ ৩০, তব্লেগী জামাআত, পৃঃ ১২২) বিদেশত মেহনত কৰিবৰ বাবে যদি তব্লেগ জামাআতক সাহায্য কৰিব লাগে তেনেহ’লে আপোনাৰ সাহায্য পোৱাৰ বাবে কাদিয়ানী সকল বেছি হৃদ্য। কাৰণ তব্লেগ জামাআত য’ত যোৱাৰ চেষ্টা কৰিছে কাদিয়ানী জামাআতে অনেক পূৰ্বেই তাত তব্লেগ আৰম্ভ কৰিছে।

‘তব্লেগ জামাআত’ৰ মুবাঞ্জিগ বা আমিবসকলে কুৰআন পাক- হাদীচ স্বৰীফ অথবা অন্য কোনো গ্ৰন্থ চৰ্চা (Study) নকৰে। সকলোতে মাথোন জাকাৰিয়া চাহেবৰ ‘তব্লেগী নিছাব’ৰ চৰ্চা। ইয়াৰ কাৰণ এয়ে যে তেওঁলোকে ভাবে কুৰআন- হাদীচ আৰু দুনীয়াৰ সমস্ত গ্ৰন্থতকৈ ডাঙৰ আৰু নিৰ্ভুল কিতাপ জাকাৰিয়া চাহেবৰ ‘তব্লেগী নিছাব’। জাকাৰিয়া চাহেবৰ এজন ছাত্ৰ (তাবিছ মাহ্দী)ৰ বক্তব্যৰ পৰা

ই প্রমাণিত হয়। তাবিছ মাহ্দি চাহেবে মোঃ জাকাবিয়া আৰু তেওঁৰ 'তব্লেগী নিছাব' সম্পৰ্কে সমালোচনা কৰি লিখিছে— "আপুনি তব্লেগ জামাআতৰ অন্তৰ্গত দেশৰ যিকোনো মছজিদলৈ যাওঁক। প্রতিটো মছজিদত ৰাতিপুৱা, সন্ধিয়া মানুহক 'তব্লেগী নিছাব' পাঠ কৰা দেখিব। এনেকি 'দাৰুল উলুম, দেওবন্দ'ৰ দৰে বৃহত্তম ইউনিভাৰ্চিটিৰ মছজিদতো সমস্ত নামাজৰ পিছত 'তব্লেগী নিছাব' পাঠ কৰা হৈ থাকে। তাত মূল কুৰআন-হাদীচৰ শিক্ষাৰ লেখমাত্রও দেখিবলৈ পোৱা নাযায়। যদি কোনো হতভাগাই পোনপটীয়াভাৱে কুৰআন-হাদীচৰ শিক্ষাৰ কথা কয় তেনেহ'লে লগে লগে তেওঁক গোমৰাহ (mislead) আৰু নাস্তিক (ethest) বুলি ধাৰণা কৰে। এবাৰ মই মুহূৰ্তম শ্বাইখুল হাদীচৰ জীৱনকালত 'ইজতেমা' নামৰ পত্রিকাত 'তব্লেগী নিছাব' সম্পৰ্কত এটি প্ৰবন্ধ লিখিছিলো। তাত আমি ভীষণ দুখ প্ৰকাশ কৰি 'তব্লেগী নিছাব'ৰ কিছু দোষ-ত্রুটি দেখুৱাই কৈছিলো যে তব্লেগ জামাআতৰ মানুহে এই কিতাপক বাস্তৱত কুৰআন-হাদীচতকৈ অধিক গুৰুত্ব দি থাকে। আমাৰ এই প্ৰবন্ধ পঢ়ি মহাৰাষ্ট্ৰৰ নাডিব জিলাৰ এজন তব্লেগী ভায়ে বাগান্বিত হৈ লিখিছে— "মিষ্টাৰ তাবিছ, আল্লাহে আপোনাক হিদায়ত কৰক। 'ইজতেমা' পত্রিকাত আপোনাৰ লেখা পঢ়িছে। আপুনি তাত লিখিছে তব্লেগী জামাআতৰ মানুহে 'তব্লেগী নিছাব'ক কুৰআন-হাদীচতকৈ অধিক গুৰুত্ব দি থাকে। যদি 'তব্লেগী নিছাব'ক গুৰুত্ব দি থাকে দোষ ক'ত? কুৰআন, কেৱল কুৰআন। ইয়াৰ পৰা একপ্ৰকাৰ কথা জনা যাব। কিন্তু 'তব্লেগী নিছাব'ত কুৰআনো আছে, হাদীচো আছে আৰু বুয়ুৰ্গ সকলৰ কথাও আছে। যাৰ পৰা একেলগে তিনি প্ৰকাৰৰ জ্ঞান (Knowledge) পোৱা যায়।" কুৰআন বুলি কওঁতেই ইয়াৰ লগে লগে আহে তফছীৰ, হাদীচ, ফিকাহ ইত্যাদি। কুৰআন হৈছে—

"The Complete Code of Human Life."

সত্ত্বে তব্লেগী জামাআতৰ মাজত এই ধাৰণা ব্যাপক হৈ গৈছে। যাৰ কাৰণে দেখা গৈছে যে যি স্থানত আৰু যি সমস্ত মছজিদত কুৰআনৰ তফছীৰ আৰু হাদীচ শ্বৰীফৰ চৰ্চা (Study) চলি আছিল কিন্তু এই সকলোবোৰ মূল অনুষ্ঠান বাতিল কৰি একমাত্ৰ 'তব্লেগী নিছাব' পঢ়া আবস্ত হয়। জামাআতৰ ভাষাক ইয়াক তা'লীম বোলা হয়। 'তব্লেগী নিছাব'ক এনেকুৱা ইজ্জত আৰু সন্মান (with great respect)ৰ সৈতে ৰখা হয় যেনেধৰণে মুছলমানসকলে আদব আৰু সন্মানৰ

সৈতে কুৰআন পাকক ৰাখে। ভাল বেচমৰ জুজুদানত ভৰাই বেহেলৰ ওপৰত ৰাখি পঢ়াৰ ব্যৱস্থা কৰা, পঢ়াৰ পূৰ্বে আৰু পিছত চুশ্বন দি চকুত বুলাই দিয়া আৰু ৰখাৰ সময়ত সাৱধান হোৱা যাতে 'তব্লেগী নিছাব'ৰ ওপৰত কিতাপ ৰখা নহয় এনেকি কুৰআন কৰীম পৰ্যন্ত। (তব্লেগী নিছাব এক মতা'লা, পৃঃ ১৫, ১৬)

কলিমা আৰু নামাজৰ অন্তৰালত তব্লেগ জামাআত এটা বিতৰ্কিত দল। এই সম্পৰ্কত তেওঁলোকৰ আ'লীম সকলৰ অভিমত উল্লেখ কৰা হৈছে। কাৰণ অনেকৰ ধাৰণা হ'ব পাৰে যে লেখক তব্লেগ জামাআতৰ শত্ৰু। এইখিনিতে তব্লেগ জামাআতৰ আৰু এজন শীৰ্ষস্থানীয় আ'লীমৰ অভিমত হুবহু উদ্ধৃত কৰা হৈছে। মোঃ শ্বাহ আব্দুৰ ৰহিম চাহেব মোঃ ইলিয়াছৰ অত্যন্ত ঘনিষ্ঠ বন্ধু। এখেত ইলিয়াছ চাহেবৰ সৈতে সমগ্ৰ জীৱন তব্লেগৰ কাম কৰিছে। ইলিয়াছ চাহেবৰ মৃত্যুৰ পিছত মোঃ ইউছুফৰ লগত বহুদিন পৰ্যন্ত তব্লেগৰ কাম কৰিছে। পিছত তেওঁ তব্লেগৰ তিৰ বিৰোধিতা (oppose) কৰে। এনেকুৱা আৰু অনেক আ'লীম আছে যিসকলে তব্লেগৰ তিৰ বিৰোধিতা কৰিছে। কলেবৰৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি ইয়াত আটাইবোৰ প্ৰকাশ কৰা সম্ভৱ নহয়।

'তাওৱালী নগৰ' নামৰ স্থানত তব্লেগী জামাআতৰ ইজতেমা হৈছিল। উক্ত ইজতেমাত তব্লেগৰ ডাঙৰ ডাঙৰ আ'লীম আৰু দেওবন্দ মাদ্ৰাছাৰ বহু ছাত্ৰ উপস্থিত আছিল। উক্ত ইজতেমাত মোঃ আব্দুৰ ৰহিম চাহেবে যি বক্তৃতা প্ৰদান কৰিছিল তাৰ কিছু অংশ উদ্ধৃত কৰা হৈছে। আব্দুৰ ৰহিম চাহেবে মোঃ ইউছুফক জামাআতৰ ভিতৰৰ বহু বেয়া অৱস্থা সম্পৰ্কে অৱগত কৰিছিল কিন্তু সেইবিলাক মোঃ ইউছুফে কৰ্ণপাত কৰা নাছিল। সেয়ে তাওৱালী নগৰৰ ইজতেমাত আব্দুৰ ৰহিম চাহেবে কৈছে— "প্ৰায় পাঁচ ছয় বছৰ ধাৰাবাহিক মৰহম মোঃ ইউছুফক এই সম্পৰ্কে অৱগত কৰা হৈছিল। মই এই কথাও কৈছিলো যে যদি আপুনি এই সম্পৰ্কত সজাগ নহয় তেনেহ'লে উলামাসকল খুব বেছি দিন নীৰৱ হৈ নাথাকিব। প্ৰয়োজনবোধে তেওঁলোকে ক'বলৈ বাধ্য হ'ব। শেষত কি হ'ব সেয়া কোৱা মুশ্বকিল।" "পৰিশেষত যেতিয়া মই কোনো ভাল ফলাফল নেদেখিলো, তেতিয়া মই ইস্তেখাৰাহ কৰিলো আৰু খুউব দুআ' কৰিলো। আলসাম্দুলিল্লাহ! যেতিয়া মোৰ অন্তৰ খুলি গ'ল তেতিয়াই মই তব্লেগ জামাআতৰ উপস্থিতিত এওঁলোকৰ সমস্ত দুৰ্বলতা সম্পৰ্কে সমালোচনা কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলোঁ। যিবিলাক মুছলমানৰ

বাবে অত্যন্ত ক্ষতিৰ কাৰণ।” (উছুলে দাঅ’ৰাতে তব্লেগ, পৃ: ৪৬) প্ৰিয় পাঠক, চাওঁক মৌঃ আব্দুৰ বহিম কোনো বেবেলৰী, ছুন্নী (traditionalist) আ’লীম নহয়, বৰং তেওঁ প্ৰথমৰ পৰাই তব্লেগৰ কাম কৰি আহিছিল।

মৌঃ আব্দুৰ বহিম চাহেবে আৰু কৈছে— “য’ত তব্লেগৰ প্ৰভাৱ পৰিছে তাত সোনকালেই ইমাম আৰু উ’লামাসকলক বিৰুদ্ধে বুলি পৃথক কৰি দিয়া হয় তেওঁ উপযুক্ত হওঁক বা নহওঁক।” (উছুলে দাঅ’ৰাতে তব্লেগ, পৃ: ৪৮) লক্ষ্য কৰক এই জামাআ’তৰ দুৰ্ব্যৱহাৰ। যদি নিজৰ জামাআ’তৰ আ’লীম সকলৰ লগত এনেকুৱা ব্যৱহাৰ কৰা হয় তেনেহ’লে বিৰোধী আ’লীম সকলৰ লগত কি ব্যৱহাৰ কৰা হ’ব? অথচ ইলিয়াছ চাহেবে কৈছে — “যি সমস্ত আ’লীমে তব্লেগৰ বিৰোধিতা কৰিব তেওঁলোকৰ লগত ভাল ধাৰণা ৰাখি বৰ্কত হাশ্বিলৰ বাবে তেখেতৰ খিদমতত উপস্থিত হ’বা।” (মলফুজাতে ইলিয়াছ, পৃ: ৮৮) বৰ্তমান যদি তব্লেগ জামাআ’তৰ লোকসকলে ইলিয়াছ চাহেবৰ এই কথাবিলাকৰ ওপৰত আ’মল কৰিলেহেঁতেন...? তব্লেগ জামাআ’তৰ মানুহৰ উত্তৰত সম্পৰ্কে আমাৰ এক বাস্তৱ অভিজ্ঞতাৰ কথা ক’ব বিচাৰিছো। যোৱা ৩ জুন, ২০১২ তাৰিখে বৰপেটা জিলাৰ ভাতকুছি গাঁৱত আহলে ছন্নত ৱাল জামাআ’ত আৰু দেওবন্দী সকলৰ মাজত এখনি মুনাজাৰা সভা হৈ যায় (উক্ত সভাত এই লেখক স্বয়ং উপস্থিত আছিল)। ইয়াৰ বিষয়বস্তু আছিল ভাতকুছি গাঁৱৰ পীৰ হযৰত আব্দুৰ বহিম চাহেবে ২০১০ চনতে প্ৰতিষ্ঠা কৰা ‘হযৰত খাজা মঈনুদ্দিন চিষ্টী (ৰহঃ) দাৰুল উ’লুম’ মাদ্ৰাছাখন সম্পৰ্কে। উক্ত মাদ্ৰাছাখনক দেওবন্দীসকলে কাৰিয়ানী মাদ্ৰাছা বুলি আখ্যায়িত কৰাৰ লগতে আব্দুৰ বহিম চাহেবকো বিভিন্ন অপবাদ দি আহিছিল। এই বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ দুয়োটা পক্ষৰ উ’লামা সকলক আমন্ত্ৰণ জনোৱা হৈছিল যদিও দেওবন্দী তব্লেগী পন্থী সকলে নিজৰ জোলোঙাৰ মেকুৰী ওলোৱাৰ ভয়ত উক্ত সভাখন বন্ধ কৰিবলৈ চেষ্টা চলালে। ফলত সভাখন আৰম্ভ নোহোৱাকৈয়ে সভাপতিজনে উদ্দেশ্য প্ৰণোদিতভাৱে সভা ভঙ্গৰ ঘোষণা কৰে। দেওবন্দী তব্লেগী সমৰ্থকসকলে আহলে ছন্নতৰ ওপৰত তিৱ আক্ৰমণ কৰে। ভালেকেইজন ছুন্নী লোক আহত হয়। ইয়াৰ উপৰিও ‘নিয়মীয়া বাৰ্তা’, ‘দৈনিক অগ্ৰদূত’ কাকতত আমি তব্লেগ জামাআ’ত সম্পৰ্কত লিখা বাবে আমাক ফ’নত নানান অশ্লীল ভাষাৰে ভাবুকি প্ৰদান কৰা হৈছে। তাৰ ভিতৰত কেইটামান নং

হ’ল-৭৩৯৯২৫৬৭০০, ৮৮১২০১৩৯০৮ ৯৪৩৫৬৮৬৫২০, ৯৮৫৯৫৭৪৬৫৬, ৯৮৫৯৫৬৩০৮৬ — মফিদুল হক, খাৰুপেটীয়া (দৰং)।

মৌঃ আব্দুৰ বহিম চাহেবে আৰু কৈছে— “মই খোদাৰ কচম খাই কৈছো, তব্লেগ জামাআ’ত সম্পৰ্কে যি কিছু কৈছো এয়া অত্যন্ত অনিচ্ছাত কোৱা হৈছে। কেৱল ইছলামৰ খাতিৰত বাধ্য হৈ কোৱা হৈছে। কাৰণ জাহিল (অজ্ঞ) মুবাশ্বিগে যেতিয়া বক্তৃতা দিয়াৰ ইছলামী অধিকাৰ নাই তথাপি বক্তৃতা আৰম্ভ কৰি থাকে।” (উছুলে দাঅ’ৰাতে তব্লেগ, পৃ: ৫২) তব্লেগী জামাআ’তৰ এই আচৰণক অনেকেই ভাল পাব পাৰে। কিন্তু হজুৰ পাক (স্বাঃ)এ ক্বিয়ামতৰ নিদেৰ্শনাৱলীৰ ভিতৰত কৈছে — “যেতিয়া ইছলামৰ কাম অনুপযুক্ত মানুহৰ হাতত অৰ্পণ কৰা হ’ব তেতিয়া তোমালোকে ক্বিয়ামতৰ কাৰণে অপেক্ষা কৰিবা।” (মিশ্বকাত শ্বৰীফ) মৌঃ আব্দুৰ বহিম চাহেবে আৰু কৈছে — “এই সম্পৰ্কত মই আৰু ক’ম যে বহু আ’লীমে তব্লেগৰ ফাজ্জাইল সম্পৰ্কে কিতাপ লিখিছে আৰু সেইবিলাক গুনাই থাকে, ইয়াত বৰ ধোকা আছে। সাধাৰণ মানুহে ভাবিছে যে এই ফজীলত বিলাক একমাত্ৰ তব্লেগৰ বাবে অথচ লেখকৰ পাৰ্থক্য কৰি দিয়াৰ একান্ত প্ৰয়োজন আছিল। যদি এওঁলোকৰ ধাৰণাত তব্লেগ সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ আৰু ছন্নত হয় তেনেহ’লে ক্বুৰআন আৰু হাদীচৰ দ্বাৰা প্ৰমাণ কৰক। যেতিয়া এয়া ছন্নত বুলি প্ৰমাণ হ’ব তেতিয়া এয়াও কওঁক যে প্ৰথমৰ পৰা আজি পৰ্যন্ত এই ছন্নতটি ত্যাগ কৰা হৈছে। তেনেহ’লে সমস্ত আ’লীম, ৱলী আৰু মুজ্তাহিদ সকল ছন্নত ত্যাগকাৰী নহ’বনে? আশ্চৰ্যৰ কাৰণ যে কেতিয়াবা তব্লেগী জামাআ’তক বছুলুল্লাহ (স্বাঃ)ৰ ছন্নত বোলা হৈছে আকৌ কেতিয়াবা মৌঃ ইলিয়াছ নাওৱাৰাল্লাহক প্ৰতিষ্ঠাতা বোলা হৈছে।” (উছুলে দাঅ’ৰাতে তব্লেগ, পৃ: ৫০) প্ৰিয় পাঠক দেওবন্দী মৌলানা আব্দুৰ বহিম চাহেবে সুন্দৰ প্ৰশ্ন কৰিছে। যেতিয়ালৈ এই প্ৰশ্নৰ সঠিক উত্তৰ নিদিব তেতিয়া পৰ্যন্ত তব্লেগ জামাআ’তৰ মানুহক আগবাঢ়িব দিয়া উচিত নহয়। তেওঁলোকে কিয় কৈ থাকে এয়া নবী আৰু চাহাবা সকলৰ ছন্নত। আকৌ দাবী কৰে ইয়াৰ প্ৰতিষ্ঠাতা মৌলৱী ইলিয়াছ। যদি প্ৰকৃততে এয়া নবী আৰু চাহাবা সকলৰ ছন্নত হয় তেনেহ’লে ইছলামৰ নিৰ্ভৰযোগ্য কিতাপৰ পৰা প্ৰমাণ কৰিব লাগিব যে আশ্বিয়া (আঃ), চাহাবা কিবাম (ৰাঃ) সকলে মুছলমানক কলিমা আৰু নামাজৰ শিক্ষা দিয়াৰ বাবে এনেধৰণৰ জামাআ’ত তৈয়াৰ কৰিছিল মাৰি ঘূৰি ফুৰিছিল। যদি

প্রকৃততে এয়া ছন্নত হয় তেনেহ'লে চাহাবা সকলৰ পবিত্র যুগৰ পৰা আজি পর্যন্ত উন্নতৰ সমস্ত ইমাম, ফকীহ, মুহাদ্দিচ, মুফাচ্চিৰ ছন্নত ত্যাগকাৰী হিচাপে গণ্য হ'ব। প্রচলিত তব্লেগ যদি নবী, চাহাবা সকলৰ ছন্নত হয় তেনেহ'লে ইলিয়াছ চাহেবক ইয়াৰ প্রতিষ্ঠাতা বোলা ভুল হ'ব আৰু যদি ইলিয়াছ চাহেব প্রতিষ্ঠাতা হয় তেনেহ'লে নবী আৰু চাহাবাৰ ছন্নত বুলি দাবী কৰাটো ভুল হ'ব। তব্লেগী জামাআতৰ উচিত যে এই প্রাথমিক প্রশ্নবিলাকৰ সঠিক উত্তৰ দি সাধাৰণ মানুহৰ সন্দেহক দূৰ কৰা। অন্যথায় মিথ্যা দাবীৰ ভিত্তিত সাধাৰণ মুছলমানক ধোকা দিয়াৰ পৰা বিৰত থাকা। উপৰোক্ত আলোচনাৰ পৰা বুজা গ'ল যে সংস্কাৰবাদী সকলে যিবোৰ কথা বা বিষয়ক নাকচ কৰে সেই সম্পৰ্কে সাধাৰণ বাইজৰ বৃহৎ অংশই একো নাজানিয়ে তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰি আছে। অৱশ্যে ইয়াৰ বাবে অনুসৰণকাৰীসকল দায়ী নহয়।

(যোৱা ৩, ১০, ১৭ আৰু ২৪ মে', ২০১৩ তাৰিখৰ 'দৈনিক অগ্রদূত'ৰ জীৱন জিজ্ঞাসা শিতানত প্রকাশিত)

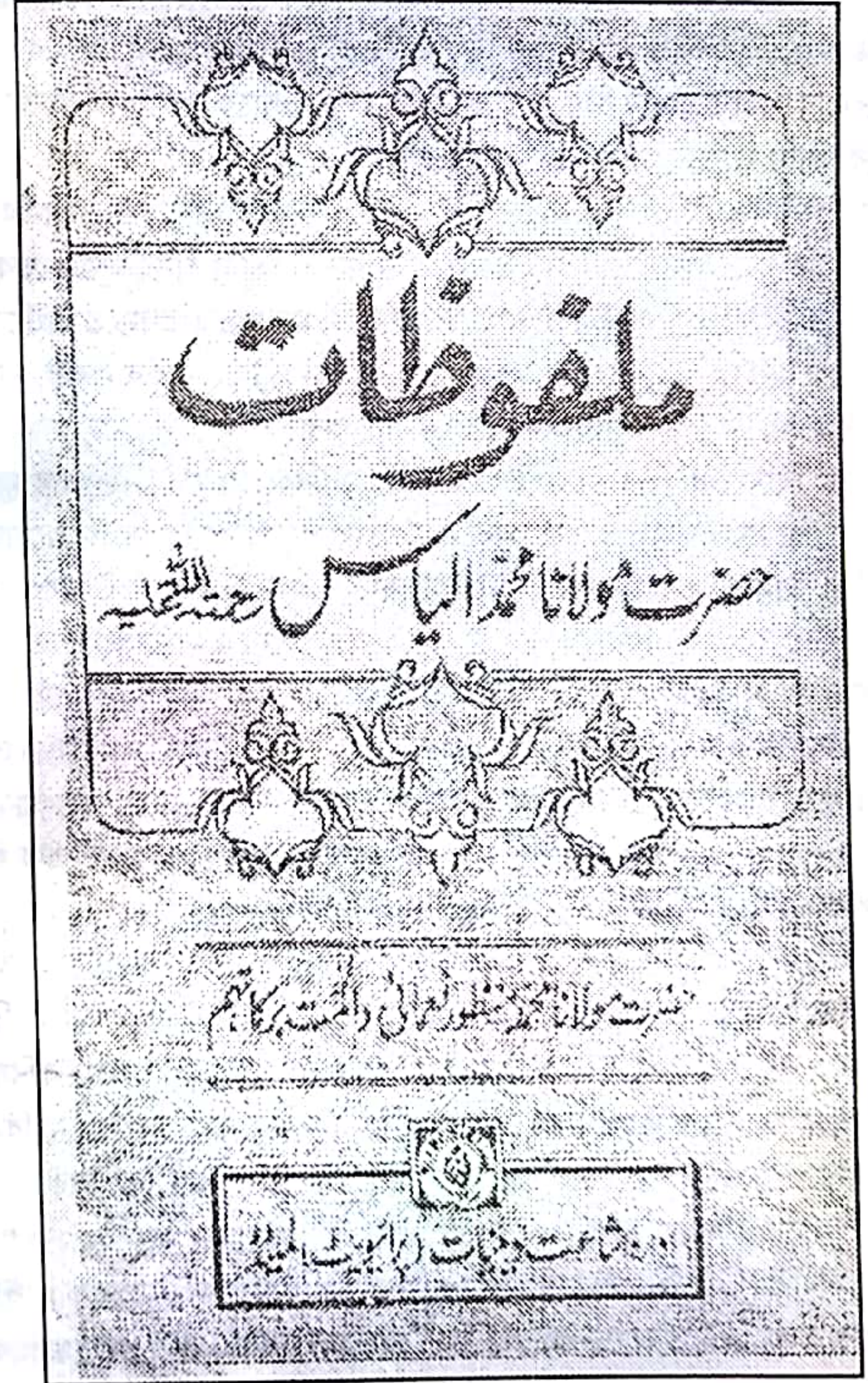
সহায়ক গ্রন্থ :

- ১। মৌঃ ছৈয়দ আবুল হাচান আ'লী নাদৱীৰ 'মাকাতীবে ইলিয়াছ', 'মৌঃ ইলিয়াছ আউব উনকী দ্বীনী দাঅ'ৱাত'।
- ২। মৌঃ মুহাম্মদ মঞ্জুৰ নোঅ'মানীৰ 'মল্ফুজাতে মৌঃ ইলিয়াছ'।
- ৩। হযবত আ'ল্লামা আশ্বাদ্দুল ক্বাদবী (বহঃ) চাহেবৰ 'তব্লেগী জামাআত', 'জান্জানা'।
- ৪। হযবত আ'ল্লামা মুফতী আলহাজ শ্বাহীদ আ'লী নূবী বিজৱী জামালী ক্বাদবী চাহেবৰ 'তব্লেগ জামাআত কা আছলী মকছুদ ওৱাহাবী মযহব কী ইশ্বাআত'।
- ৫। 'উছুলে দাঅ'ৱাতে তব্লেগ', 'আল্ ইফাদাতুল ইয়াওমিয়াহ', 'তাজ্কিৰাতুব বচিদ', 'ছৱানিহে কাছিমী', 'আব্বাহে চানাচা', 'আশ্রাফুচ চাৱানিহ'।
- ৬। 'Advice For The Muslim' by- H.H Isik, Isik Kitabevi (Turkey).

বিঃদ্রঃ এই কিতাপখনিত উল্লেখ কৰা 'মুসাম্মদ', 'ফবিশ্বতা', 'ক্বুব্আন', 'দুআ', 'হযবত' আদি শব্দবোৰ প্রকৃত আৰবী উচ্চাৰণ ভঙ্গীত লিখিবলৈ প্রয়াস কৰা হৈছে। (স্বাঃ)ৰ ঠাইত স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লাম, (বাঃ)ৰ ঠাইত বাদ্বিয়াল্লাহু তাআ'লা আ'নহু, (বহঃ)ৰ ঠাইত বাস্মাতুল্লাহি আ'লাইহ পঢ়িবৰ বাবে অনুবোধ থাকিল।

— লেখক।

মৌঃ মঃ মঞ্জুৰ নোঅ'মানীৰ 'মল্ফুজাত মৌলানা ইলিয়াছ'
কিতাপৰ বেটুপাতৰ নকল

ইছলাম ধৰ্মত তব্বীগ আৰু কিছু অনুভৱ

প্ৰথমতে 'তব্বীগ জামাআত'ৰ সংজ্ঞা সম্পৰ্কে জানো আহক। আজিকালি চহৰ আৰু গাঁৱৰ প্ৰায় কিছু মছজিদত নামাজৰ অন্তত ইমামৰ ছালাম ফিবোৱাৰ পিছতে এজনে থিয় হৈ কয়— "আপোনালোকে নামাজৰ পিছত অলপ বহিব, আমি আল্লাহ আৰু বহুল স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামৰ কথা ক'ম।" নামাজৰ পিছত তেওঁলোকৰ ভিতৰে এজনে 'তব্বীগী নিছাব' নামৰ কিতাপ এখন পাঠ কৰে আৰু তাৰ পাছত কেইজনমান লগলাগি গাঁৱে-ভূঞে তব্বীগ কৰি ঘূৰি ফুৰে। এই দলটিৰেই নাম 'তব্বীগ জামাআত'। প্ৰথমতে এওঁলোকে দাঙি ধৰা কাৰ্যসূচী এনেধৰণৰ- মুছলমানক কলিমা পঢ়ায়, জিক্ৰ কৰায়, নামাজ পঢ়িবলৈ কয় আৰু তব্বীগ কৰিবৰ বাবে বাধ্য কৰায়।

যিকোনো দলৰ উদ্দেশ্য আৰু লক্ষ্য জানিবলৈ হ'লে সেই দলৰ মুৰব্বী তথা হোতা সকলৰ মূল আদৰ্শ আৰু কাৰ্যপন্থাৰ বিষয়ে জনাৰ একান্ত প্ৰয়োজন। তব্বীগ জামাআতৰ জন্মদাতা মৌঃ ইলিয়াছ দেহলৱী। তেওঁৰ উপৰিও মৌঃ ইউচুফ, মৌঃ জাকাৰিয়া কান্দলৱী, মৌঃ মঞ্জুৰ নোঅ'মানী আদি তব্বীগ জামাআতৰ শীৰ্ষস্থানীয় গুৰু। মুখিয়ালৰ ভিতৰত মৌঃ ইছমাঈল দেহলৱী, মৌঃ আশ্ৰফ আলী থানৱী, মৌঃ বচিদ আহমদ গংগুহী, মৌঃ কাছিম নানথৱী (দেওবন্দ মাদ্ৰাছাৰ প্ৰতিষ্ঠাপক), মৌঃ খলিল আহমদ এম্বুটয়ী। উল্লেখ্য যে এই আলীম সকলৰ পৰা নতুন নতুন আক্কাঈদ (মূলগত বিশ্বাস) বাহিৰ হোৱাৰ পিছত দেশ বিদেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰত কুফ্ৰী ফতোৱা (verdict) আহে।

দেশ বিদেশৰ পৰা ফতোৱা অহাৰ ফলত তেওঁলোকৰ অস্তিত্ব লোপ পাবলৈ ধৰে। সেই সময়ত মৌঃ ইলিয়াছে অন্য পন্থা অৱলম্বণ কৰে। তেওঁ চিন্তা কৰিলে যে তেওঁলোকৰ গুৰু সকলক বচাবলৈ আৰু ওৱাহাবী মতবাদ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ হ'লে কলিমা নামাজৰ নাম লৈ মুছলমান সকলক দলবদ্ধ কৰাৰ বাহিৰে অন্য বিকল্প নাই। সেয়ে তেওঁ কলিমা আৰু নামাজৰ নামত দল গঠন কৰাত লাগিল।

মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবৰ উদ্দেশ্য সঁচাকৈয়ে ইছলামৰ তব্বীগ কৰাটো আছিল নেকি? এই সম্পৰ্কে তেখেতৰ উদ্ধৃতিৰ পৰাই চাঁও আহক। 'দ্বীনী দাঅ'ৱাত'ৰ পৃঃ ২৩৪ত আছে- মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবে তেওঁৰ আন্তৰিক বন্ধু জহিৰুল

হাছনক ক'লে- "মানুহে ভাবে তব্বীগ নামাজৰ কাৰণে কিন্তু মই কছম কাবী কওঁ যে এই তব্বীগ নামাজৰ কাৰণে নহয়, বৰং ইয়াৰ দ্বাৰা এটি দল গঠন কৰাৰে মূল উদ্দেশ্য।" (কছফুছ ছুভ্হাত আৰু মিজাইলে ইত্তিখাব দ্ৰঃ) ইয়াৰ পৰা বুজা গ'ল যে তব্বীগৰ উদ্দেশ্য নামাজৰ অভিযান নহয় বৰং এটা নতুন দল সৃষ্টি কৰাৰে। যিটো ইছলামৰ পৰিপন্থী।

মৌঃ ইলিয়াছে 'মল্ফুজাতে ইলিয়াছ' গ্ৰন্থৰ পৃঃ ৫৭ত লিখিছে- "হযবত মৌঃ থানৱীএ বহুত ডাঙৰ কাম কৰিছে, এই কাৰণে মোৰ হেঁপাহ, শিক্ষা তেওঁৰ হওঁক আৰু তব্বীগ কৰা নিয়ম মোৰ হওঁক। এই ধৰণে তেওঁৰ শিক্ষা প্ৰচাৰ হৈ যাব।" ইয়াত তেওঁ আল্লাহ আৰু বহুল (স্বাঃ)ৰ শিক্ষা বুলি নকৈ থানৱী চাহেবৰ শিক্ষাৰ কথা কৈছে। যিটো সম্পূৰ্ণ ইছলামবিৰোধী। 'মল্ফুজাতে মাওলানা ইলিয়াছ'ৰ পৃঃ- ৫১ত মৌঃ ইলিয়াছ চাহেবে কৈছে— "এই তব্বীগৰ নিয়ম মই সপোনত পালোঁ।" ইয়াৰ পৰা বুজা গ'ল যে প্ৰচলিত তব্বীগৰ নিয়ম কুৰ্আন হাদীচৰ নহয়, সপোনৰহে। 'নূৰুল আনৱাৰ'ত আছে— "সপোনৰ কথা দলিল নহয়।"

'মাকাতীবে ইলিয়াছ'ৰ পৃঃ ১০৭ত লিখিছে— "আল্লাহ তাআ'লাই যদি কাবোবাৰ পৰা কোনো কাম ল'ব নিবিচাবে তেনেহ'লে সেই কামটো নবীসকলে যিমান চেষ্টা কৰিলেও অলপো লৰাৰ নোৱাৰে আৰু যদি আল্লাহে কৰাৰ বিচাবে তেনেহ'লে তোমাৰ নিচিনা বৃদ্ধৰ পৰা সেই কামটো কৰাই, যি কাম নবী (আঃ) সকলে কৰিব পৰা নাই।" (নাউ'জুবিল্লাহ)

পবিত্ৰ কুৰ্আনত স্পষ্টভাৱে ঘোষণা কৰা হৈছে - "নিশ্চয় আল্লাহৰ বহুল (স্বাঃ)তোমালোকৰ কাৰণে শ্ৰেষ্ঠ আদৰ্শ।" (ছুৰা আহ'যাব, ৰূঃ ৩, পাঃ- ২১) ইছলামৰ সকলো নীতি-নিয়ম সম্পূৰ্ণ ৰূপে প্ৰচাৰ হৈছে এতিয়া মাত্ৰ আ'মলৰহে (কাৰ্যত পৰিণত কৰা) প্ৰয়োজন। ইয়াত নতুন সংযোজন কৰা মানে নতুন ধৰ্মৰ সৃষ্টি কৰা। তব্বীগৰ মাধ্যমত মছজিদৰ ভিতৰত শোৱা, খোৱা, কাপোৰ মেলি দিয়া, দুনীয়াৰ ভাল বেয়া কথা পতা আদি নতুন সংযোজন কৰি নতুন ধৰ্ম সৃষ্টি কৰা নহ'লনে? কাৰণ মছজিদটো হৈছে সমগ্ৰ মুছলমানৰ কাৰণে ইবাদত গৃহ। যিটো ঘৰৰ তুলনা আল্লাহ পাকৰ লগত আছে। আল্লাহৰ পবিত্ৰ ঘৰক দুনীয়াৰ ঘৰৰ দৰে ব্যৱহাৰ কৰাটো উচিত হ'ব নে?

আমাৰ এই অঞ্চলৰ কেইজনমান ল'ৰা তব্লেগত গৈছিল দুদিনমান নামাজ পঢ়িলে, দীঘল কুৰতাও পিন্ধিলে। কিন্তু এতিয়া দেখা গৈছে যে তেওঁলোকে নামাজ নপঢ়ে। তেওঁলোকক সুধিলে কয় আমি দেশ চাবলৈহে গৈছিলো। তব্লেগ জামাআতে সাধাৰণ শ্ৰেণীৰ বিজ্ঞাৱালা, ঠেলাৱালা তথা অশিক্ষিত ব্যক্তিক বুজাই বুজাই জামাআতত নি আছে। যাৰ ফলত তেওঁলোকৰ ঘৰৰ পৰিয়াল লঘোণ পৰে আৰু গোহালিৰ গৰু পৰ্যন্ত বিক্ৰী হয়। তেওঁলোকে ক'ত পাইছে তব্লেগত যোৱাৰ কাৰণে পৰিয়ালক লঘোণ দিয়া, গোহালিৰ গৰু বিক্ৰী কৰা, মা-ভনী, জীয়ৰী আদিক অকলশৰীয়া কৰি তব্লেগ কৰা ছন্নত বুলি? অলপতে (২০১২ চন) পাথৰিঘাট (দৰং)ৰ মৈতানাপাৰা গাঁৱত অনুষ্ঠিত হোৱা 'ছীফাতুনবী (স্বাঃ) জলছাহ মুবাৰক'ত নগাওঁৰ পৰা অহা তব্লেগ জামাআতৰ শীৰ্ষস্থানীয় আ'লীম মোঃ হবিবুৰ বহমান বুলবুলিয়ে তেখেতৰ ভাষণত হুজুৰ পাক(স্বাঃ) সম্পৰ্কত অশোভনীয় মন্তব্য কৰাত উপস্থিত জনসাধাৰণে তীব্ৰ ফ্লোভ প্ৰকাশ কৰে আৰু শেষত তেওঁ নিজৰ ভুল স্বীকাৰ কৰি তৌবাহ খাই তাৰ পৰা পলায়ন কৰে।

তব্লেগ জামাআতৰ দ্বাৰা কলিমা, নামাজৰ কথাকৈ হাজাৰ হাজাৰ ছন্নী মুছলমানৰ ঈমান আকীদাহ নষ্ট কৰা হৈছে। বহু ডাক্তৰ, মাষ্টৰ, স্কুল কলেজৰ ছাত্ৰ, সৰ্বসাধাৰণ যি সকলৰ দীন সম্পৰ্কে প্ৰাথমিক (primary) জ্ঞান নাই তেওঁলোক এই জামাআতৰ চক্ৰান্তত পৰি গোমৰাহী (পথভ্ৰষ্ট)ৰ গভীৰতাত সোমাই গৈছে। এওঁলোকৰ ধাৰণা এনেকুৱা হৈছে যে- ইছলাম মানে কেৱল নামাজ পঢ়া (অৱশ্যে আমি নামাজক অস্বীকাৰ কৰা নাই)। তেওঁলোকে জনা উচিত ক্বুআন পাকত অকল নামাজ, ৰোজা, হুজু, যাকাত আদিৰে কথা নাই, ইয়াত দুনিয়া তথা আখিৰাতৰ সমগ্ৰ বিষয় তন্ন তন্ন কৈ আলোচনা কৰা হৈছে আৰু বিশ্ব জগতৰ সমগ্ৰ বিষয়ৰ ওপৰত গৱেষণা কৰিবলৈ প্ৰেৰণা দিয়া হৈছে।

গভীৰভাৱে চিন্তা কৰি চাওঁক তব্লেগ জামাআতৰ মাধ্যমত ইছলামৰ কোনো উপকাৰ আমি লক্ষ্য কৰা নাই। তেওঁলোকে আমাক এনেকুৱা এখন গাঁও দেখুৱাব নোৱাৰিব যে সেই গাঁৱৰ সমস্ত মানুহ তব্লেগৰ মাধ্যমত নামাজী হৈ গৈছে, সুদখোৰ, ঘোচখোৰ, মদখোৰ, চুগলীখোৰ, জেনাখোৰ নাই। গাঁৱত গান-বাজানা হোৱা নাই। মহিলাসকল পৰ্দাত থাকে। এক কথাত ইছলামবিৰোধী কোনো কৰ্ম হোৱা নাই। বৰং তব্লেগ অহাৰ পিছত বাপেক-পুতেক, ভায়েক-ককায়েকৰ

মাজত কাজিয়া। সমাজত নানা বিশৃঙ্খল হোৱা সঘনে পৰিলক্ষিত হৈছে। যিবিলাক কৰ্ম জনসাধাৰণে স্বাৱাৰ (পূণ্য)ৰ কাম বুলি কৰিছিল সেইবোৰ ক্ৰমাৎ বন্ধ হ'বলৈ ধৰে। যেনেঃ মীলাদুনবী (স্বাঃ), দুআ'-দকদ, কবৰ জিয়াৰত, ফাতিসাহ আদি নেক কৰ্ম সমূহক বিদ্‌আত তথা ইছলামবিৰোধী বুলি মানুহক কৰিব নালাগে বুলি বুজায়। এয়া সমগ্ৰ ইছলাম সমাজৰ বাবে এক বিস্তৰ ক্ষতিকাৰক আৰু দুভাগ্যজনক (Unfortunate)। এইটোৱেই হ'লে লাহে লাহে ইছলামৰ মূল ভেঁটিয়েই থৰক বৰক হোৱাৰ সম্ভাৱনা অধিক।

যোৱা ৩০ মাৰ্চ, ৬ আৰু ২০ এপ্ৰিল, ২০১২ ৰ 'নিয়মীয়া বাৰ্তা' কাকতৰ 'সম্বয়' শিতানত প্ৰকাশিত।

মোঃ ছৈয়দ আবুল হাছান আ'লী নাদৱীৰ 'মাকাতী বে মৌলানা ইলিয়াছ' কিতাপৰ বেটুপাতৰ নকল

মোঃ ছৈয়াদ আবুল হাছান আ'লী নাদবীৰ 'মৌলানা ইলিয়াছ আউব উনকী
দ্বীনী দাঅ'বাত' কিতাপৰ বেটুপাতৰ নকল

'আ'লা (اعلى) হযবত' (বহঃ)ৰ অপপ্রচাৰ সন্দৰ্ভত...

আহলে ছন্নত ওবাল জামাআ'তৰ অনুগামী সন্মানিত বাইজ, আপোনালোকে নিশ্চয় জানে যে আজি ১০০ বছৰ ধৰি দেওবন্দী উ'লামাসকলে তেওঁলোকৰ বদ আকীদাহৰ বাবে কুফ্বীৰ দৰে চৰম ফতোৰাৰ দ্বাৰা কলংকিত হৈ আহিছে। বৰ্তমানলৈ ছন্নী অনুগামী মুছলমানসকলে তেওঁলোকৰ পিছত নামাজ পঢ়াৰ পৰা বিবত আছে। সিহঁতে নিজৰ কুফ্বী কলংক চাকিবলৈ যেতিয়াই কোনো যড়যন্ত্ৰ বচনা কৰিছে তেতিয়াই আহলে ছন্নত বাল জামাআ'তৰ সচেতন উ'লামাসকলে এই যড়যন্ত্ৰ ব্যৰ্থ কৰি আহিছে।

যোৰা ডিচেম্বৰ, ২০১২ তাৰিখত এ, নাদবীৰ দ্বাৰা লিখিত এখন কিতাপ পালোঁ। কিতাপখনৰ নাম হ'ল—জীৱনজ্যোতি-১৬ নং 'বেদাতৰ ব্যাধি সংহতিৰ সমাধি'। কিতাপখনৰ বক্তব্যত কোনো সাৰ কথা নাই। পঞ্চাশ বছৰ পুৰণি দলিলবিহীন কথাৰ পুনৰাবৃত্তি মাথোন। পিছে ই যে আমাৰ ছন্নী ভাইসকলৰ অন্তৰত আঘাত হানিছে ইয়াত সন্দেহ নাই। প্রতিদিনে আমালৈ ফোন আহিছে যে আমি এই অপপ্রচাৰৰ উত্তৰ দিব লাগে। সেয়েহে শত কৰ্ম পিছ কৰি কলম ধৰিবলৈ বাধ্য হৈছে যদিও আমি এই ক্ষুদ্ৰ নিবন্ধত ইয়াৰ উত্তৰ দিয়া সম্ভৱ নহয়। এই সম্পৰ্কত অচিৰেই প্ৰকাশ পাব আমাৰ গ্ৰন্থ 'ইমাম আহমদ বেজা বেবেলবী (বহঃ) আৰু মোঃ আশ্ৰফ আ'লী থানবী'।

'জীৱনজ্যোতি'ত আ'লা হযবত (বহঃ) সম্পৰ্কত এ, নাদবীয়ে কৈছে —

- ১। "ইমাম আহমদ বেজাৰ্খা (বহঃ) বৃটিছ সাম্ৰাজ্যবাদৰ দালাল। কাৰণ তেওঁ ভাৰতবৰ্ষক দাবুল ইছলাম বুলি কয়...।"
- ২। "আহমদ বেজাৰ্খা (বহঃ) চাহেবে কয়— আমাৰ মৃত্যুৰ পিছত উল্লেখিত খোৱা বস্তুবোৰ দিবা...।" (জীৱনজ্যোতি-১৬, পৃঃ ১২)
- ৩। "বেজ্বী সকলে ইমাম আহমদ বেজাৰ্খা (বহঃ)ক 'আ'লা হযবত' কয় অৰ্থাৎ হজ্বৰ পাক (স্বাঃ)ত কৈও ওপবত।" (জীৱনজ্যোতি-১৬, পৃঃ ১২)
- ৪। "আহমদ বেজাৰ্খাৰ দৃষ্টিত সকলো মুছলমান কাফিব...।"
- ৫। "বেবেলীয়ান সকল মুশ্বিক...।"
- ৬। "আ'লা হযবতৰ জীৱন জুৰি বহুল (স্বাঃ)ৰ দৰ্শনৰ সৌভাগ্য নহ'ল...।" আপুনি এইবাৰ ওপৰৰ অভিযোগ সমূহৰ উত্তৰসমূহ ধাৰাবাহিকভাৱে চাওক —

১। উত্তৰ : এয়া অপবাদ মাত্ৰ। আজি পৰ্যন্ত কোনেও, কোনো দুচমনৰ কলমেও প্ৰমাণ কৰিব পৰা নাই। 'দাকুল হবব'ত বা কাফিবৰ দেশত মুছলমান সকল থকা হাবাম। ইমাম আহমদ বেজা (বহঃ) ই ভাবতবৰ্ষক দাকুল ইছলাম হোৱাৰ পক্ষে যুক্তি দশাই প্ৰমাণ কৰিছে আৰু মুছলমান সকলক ভাৰতত থাকিবলৈ অধিকাৰ প্ৰদান কৰিছে। মৌঃ আশ্ৰফ আ'লী থানবীয়ে কৈছে— "দেশ আমাৰ হাতলৈ আহিলে আমি ইংৰাজ সকলক সুখত বাখিম। কাৰণ তেওঁলোকে আমাক সুখত বাখিছে।" (আল্ ইফাদাতুল্ ইয়াওমিয়াহ, খণ্ড- ৪ পৃষ্ঠা, ৬৯৭) বৃটিছ চৰকাৰে থানবী চাহেবক মাহে ছশ টকাকৈ দিছিল। (মুকালামাতুচ চাদবাইন, ৯ পৃষ্ঠা) মৌঃ বচিদ আহমদ গঙ্গুহীয়ে কৈছে, "আমি প্ৰকৃততে বৃটিছ চৰকাৰৰ অনুগত, তেওঁলোক আমাৰ মালিক।" (তাজ্কিৰাতুৰ বচিদ, খণ্ড- ১, পৃষ্ঠা- ৮০) এতিয়া কওঁক, বৃটিছ চৰকাৰৰ দালাল কোন আৰু কোনসকল লোক? এইখিনিতে দীনদৰদী বাইজৰ জ্ঞাতাৰ্থে জনাব বিচাৰিছে আ'লা হযবত শ্বাহ আহমদ বেজাৰ্থা ক্বাদবী (বহঃ) এজন কঠোৰ বৃটিছ বিৰোধী ব্যক্তি আছিল যি তেওঁৰ কলমৰ পৰা স্পষ্টভাৱে প্ৰমাণিত হৈছে। ইয়াৰ কেইটামান উদাহৰণ হ'ল — (ক) ইমাম আহমদ বেজা বেবেলবী (বহঃ)এ 'তাদবীবে ফালাহ ৰ নাজাত ৰ ইছলাহ' নামৰ গ্ৰন্থত ইংৰাজসকলৰ আদালতত নাযাবৰ বাবে মুছলমান সকলক পৰামৰ্শ দি কৈছে — "সমস্ত বিষয় আপোচত মীমাংসা কৰি লোৱা উচিত। আদালতত উপস্থিত হ'লে অকাৰণে হাজাৰ হাজাৰ টকা খৰছ হৈ আৰ্থিক দিশ দুৰ্বল হৈ পৰিব।" তেওঁ আৰু কৈছে — "যি সম্প্ৰদায়ৰ ওচৰত বিচাৰৰ বাবে কুৰ্'আন-হাদীচ আছে সেই সম্প্ৰদায় কোনো দিন আল্লাহ আৰু বচুল (স্বাঃ)ৰ দুচমনৰ দৰবাৰত উপস্থিত হোৱা উচিত নহয়।" আ'লা হযবত (বহঃ) কেনেধৰণৰ বৃটিছ বিৰোধী আছিল সেই সম্পৰ্কে তেওঁৰ জীৱনীকাৰে 'হয়াতে আ'লা হযবত' গ্ৰন্থত লিখিছে যে তেওঁ (আ'লা হযবত) খামৰ ওপৰত টিকট উল্টা কৰি লগাইছিল। তেওঁৰ উদ্দেশ্য আছিল বাণী ভিক্টোৰিয়া, সপ্তম এড্ ওৱাৰ্ড আৰু পঞ্চম জৰ্জৰ মূৰ নত কৰি দিয়া। কেৱল এয়াই নহয় বৰং পত্ৰ লিখিবৰ সময়ত পোষ্টকাৰ্ডত ওলোটাকৈ ঠিকনা লিখিছিল ইয়াৰ উদ্দেশ্য হ'ল বাণী আৰু বজাৰ মূৰ নত কৰি দিয়া। ইমাম আহমদ বেজা (বহঃ)এ খামৰ ওপৰত অযথা বেছি টিকট লগাব নিষেধ কৰিছে। ইয়াৰ উদ্দেশ্য আছিল ইংৰাজ চৰকাৰক আৰ্থিকভাৱে সহায় নকৰা। (খ) ইমাম আহমদ বেজা বেবেলবী (বহঃ)এ ইংৰাজ সকলৰ পোছাকক সম্পূৰ্ণ ঘৃণা কৰিছিল। তেওঁ কৈছে — "ইংৰাজ সকলৰ পোছাক পৰিধান কৰা

হাবাম, কঠিন হাবাম, এই পোছাক পৰিধান কৰি নামাজ পঢ়া মকৰুহ তাহবীমি পুনৰাই নামাজ পঢ়া ওৱাজিব।" (ফত্ৰা বিজৰীয়া, খণ্ড- ৩, পৃঃ ৪৪২) উপৰোক্ত তথ্যৰ পৰা প্ৰমাণিত হয় যে আ'লা হযবত (বহঃ) দেওবন্দীসকলে কোৱাৰ দৰে বৃটিছ সাম্ৰাজ্যবাদৰ দালাল নাছিল। দেওবন্দী হোতাসকলহে ইংৰাজৰ নিমকখোৰ দালাল আছিল। এই সম্পৰ্কত আৰু দলিল আছে।

২। উত্তৰ : মিছা কথা কোৱাই দেওবন্দীসকলৰ চৰিত্ৰ। ইমাম আহমদ বেজাৰ্থা ক্বাদবী (বহঃ) ই কয় — "এই বস্ত্ৰবিলাক ফাতিহা কৰি গৰীব মিছকিনক ভগাই দিবা।" কিন্তু থানবী চাহেবে মৃত্যুৰ সময়ত ৰাখিয়ত কৰিছিল — "মোৰ মৰণৰ পিছত যদি আমাৰ মুবীদসকলে এক টকাকৈ দিয়ে, তেতিয়া হ'লে আশা কৰিব পাৰি মোৰ স্ত্ৰীৰ কষ্ট নহয়।" (তাছ্বিহাতে ৰাখিয়ত, ২০ পৃষ্ঠা)

৩। উত্তৰ : পিছে দেওবন্দীসকলে থানবীৰ নামত কলিমা আৰু দকদ পঢ়ি আছে "আল্লাহুমা স্বাল্লি আ'লা ছইয়িদিনা ওৱা নাবীয়িনা ওৱা মাওলানা আশ্ৰফ আ'লী..." (আল্ ইমদাদ, ৩৫ পৃষ্ঠা) দেওবন্দী উ'লামাসকলে মৌঃ ছছেইন আহমদ মাদানীক খোদা বুলি কৈছে। (শ্বাইখুল ইছলাম নম্বৰ, পৃঃ ৫৯) কাছিম নানথৰী এজন ফৰিশ্বতা আছিল। (আব্ৰাহে চালাচা, পৃঃ ১৮৩) তেওঁ যেন আল্লাহৰ কোলাত বহি আছে। তেওঁ এজন প্ৰকৃত নবীৰ কৰবত আছে। (মুবাচ্চাৰাতে দাকুল উ'লুম, পৃষ্ঠা ৬৩/৭০) "বাস্মাতাল্লিল আ'লামিন ছজুব পাক (স্বাঃ)ৰ কাৰণে খাচ নহয়। বৰং আউলিয়া, আশ্বিয়া আৰু উলামাএ ৰাক্বানীসকলো 'বাস্মাতাল্লিল আ'লামিন' হ'ব পাৰে।" (ফত্ৰায়ে বচিদীয়া, পৃঃ ৯৬) থানবীৰ জীৱনীকাৰে থানবীক 'বাস্মাতাল্লিল আ'লামিন' বুলি ঘোষণা কৰিছে। (আশ্ৰাফুচ চাৱানিহ, খণ্ড- ৩, পৃঃ ১৫৩) তাজ্কিৰাতুৰ বচিদ, ২য় খণ্ডৰ চাৰি ঠাইত হাজী ইমদাদুল্লাহ চাহেবক ১১ বাৰ 'আ'লা হযবত' সম্বোধন কৰিছে। ২৩৭ পৃঃত চাৰি বাৰ, ২৩৮ পৃঃত চাৰি বাৰ, ২৩৯ পৃঃত এবাৰ আৰু ২৪১ পৃঃত দুবাৰ। গংগুহী চাহেবে 'তাজ্কিৰাতুৰ বচিদ'ৰ ১ম খণ্ড, পৃঃ ১২৮ত পীৰ মুশ্বিদ হাজী ইমদাদুল্লাহক দুঠাইত 'আ'লা হযবত' লিখিছে। সেই কিতাপৰে ১৩০, ১৩২, ১৩৬ত আশ্ৰফ আ'লী থানবীয়ে হাজী ইমদাদুল্লাহক তিনি ঠাইত 'আ'লা হযবত' সম্বোধন কৰিছে। 'তুহফাতুল কাদিয়ান'ৰ ৯ পৃঃত ক্বাবী তৈয়বক 'আ'লা হযবত' বুলি কৈছে। 'তাজ্কিৰাতুৰ বচিদ'ৰ ১ম ভাগ, পৃঃ ২৮ত বচিদ আহমদ আৰু কাছিম নানথৰীৰ নামত ৰাখিয়াল্লাহ আ'নহ লিখিছে। এইবাৰ কওঁক, খোদা আৰু নবীৰ আসনত

কোনে কাক বহুৰাইছে। বিদ্আতী আৰু মুশ্বৰিক কোনসকল??

৪। উত্তৰঃ এয়া এক শ্বয়তানী কথা। ইমাম আহমদ বেজাৰ্খী (বহঃ)এ মুছলমান সকলক কাফিৰ বুলিব কিয়? দেওবন্দীসকলৰ অৱস্থা চাওঁক মৌঃ হুছেইন আহমদ মাদানীয়ে কয়— “আমি আশ্বৰিকতাৰে সৈতে কওঁ জামাআতে ইছলামীসকল জাহনামী দল।” (শ্বাইখুল ইছলাম নম্বৰ, পৃঃ ১৫৯) মাদানী চাহেবে কায়েদে আ'জম মুহাম্মদ আলী জিন্নাক কাফিৰে আ'জম বুলি কৈছে। (খুত্বাতে চাদাৰাত, পৃঃ ৪৮) থান্বী চাহেবে ছব ছৈয়দ আহমদ খানক নাস্তিক বুলি কৈছে। (আল ইফাদাতুল ইয়াওমিয়াহ, ৬ খণ্ড, পৃষ্ঠা ৯৮) মৌঃ আনোৱাৰ শ্বাহ কাশ্মীৰীয়ে ছব ছৈয়দ আহমদ, শ্বিবলী নোঅ'মানিক কাফিৰ আৰু মৌঃ আবুল কালাম আজাদক গোমৰাহ বুলি কৈছে। (আল বায়ান মুকাদ্দামায় মুশ্বকিলাতুল কুৰ্আন, পৃষ্ঠা ৩২/৩৪) উ'লামাএ দেওবন্দে কাদিয়ানী সম্প্ৰদায়ক কাফিৰ বুলি কৈছে। (আশ্বাদুল আযাব, পৃষ্ঠা ১৩) এইবাৰ কওঁক। দেওবন্দী উ'লামাসকলে যি বিলাক কাৰণত কাফিৰ বুলি কৈছে সেই একেই কাৰণতে দেওবন্দীসকলক কাফিৰ বুলিলে গোটেই দুনিয়াকে বোলা হয় নেকি?

৫। উত্তৰঃ মুশ্বৰিক সকলৰ পিছত কি নামাজ পঢ়া জায়েজ? থান্বী চাহেবক প্ৰশ্ন কৰা হৈছিল— “বেবেলৰী সকলৰ পিছত নামাজ পঢ়া জায়েজ হ'ব?” তেখেতে ক'লে— “হয়, আমি তেওঁলোকক কাফিৰ বুলি নকওঁ যদিও তেওঁলোকে আমাক কাফিৰ বোলে।” (মাজালিছুল হিক্মত, পৃষ্ঠা-২১৫) এতিয়া কওঁক যি সকলে বেবেলৰী জামাআতক মুশ্বৰিক বুলি প্ৰচাৰ কৰে তেওঁলোক মুছলমান নে কাফিৰ? যদিও থান্বী চাহেবে কয়— “মই ফিবআউন আৰু হামানতকৈয়ো নিকৃষ্ট।” (আলখীস আশ্রাফুচ চাৱানিহ, পৃষ্ঠা ৪৩) কিন্তু দেওবন্দীসকলে তেখেত (থান্বী চাহেব)সম্পৰ্কে কয়, “আল্লাহৰ ক্ৰম, থান্বী চাহেবৰ ভৰি ধুই সেই পানী পান কৰিলে আখিৰাতৰ নাজাতৰ কাৰণ হ'ব।” (তাজ্কিবাতুৰ ৰচিদ, খণ্ড-১, পৃষ্ঠা-১১৩) এতিয়া কওঁক, থান্বী চাহেবৰ কথা মানিব নে, দেওবন্দী চাপ্ৰাচী সকলৰ কথা মানিব? সকলোতকৈ বেছি দুঃখৰ বিষয় এই যে ইমাম আহমদ বেজা বেবেলৰী বহুমাছুলাহি আ'লাইহিৰ নামত শ্বয়তানৰ শিষ্য সকলে যিবোৰ অপবাদ প্ৰচাৰ কৰিছে সেয়া সম্পূৰ্ণ মিছা। ইমাম আহমদ বেজা তেওঁলোকৰ থান্বী, গঙ্গুহী, আৰু নানথৰীৰ দৰে 'নোংৰা' মানুহ নাছিল। মৌঃ আবুল কালাম আজাদে এই শ্বয়তানী কথা শুনি লগে লগে কৈছিল— “এয়া অসম্ভৱ, মৌলানা আহমদ বেজাৰ্খী (বহঃ) এজন আশ্বিকৈ বহুল আছিল। তেখেতৰ সম্পৰ্কে আমি কল্পনাও কৰিব নোৱাৰো যে তেখেতৰ দ্বাৰা নবুঅ'তৰ অসন্মান হ'ব।” এই বিষয়ে আমাৰ ইমাম আহমদ বেজা

বেবেলৰী (বহঃ) আৰু মৌঃ আশ্রফ আ'লী থান্বী' গ্ৰন্থত বিস্তাৰিত বিৱৰণ পাব। এতিয়া চাওঁক মৌঃ ৰচিদ আহমদ গংগুহীয়ে কি কয়, “শুনি থওঁক, হক এয়াই যি ৰচিদ আহমদৰ মুখেৰে বাহিৰ হৈ থাকে আৰু মই ক্ৰম খাই কৈছে, মই আন একো নহয় কিন্তু বৰ্তমান যুগত হেদায়াত আৰু নাজাত মোৰ অনুসৰণ (ইত্তেবা)ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিছে।” (তাজ্কিবাতুৰ ৰচিদ, খণ্ড- ২, পৃঃ ১৭) চাওঁক, কুৰ্আন আৰু হাদীচ পৰিয়ে ৰ'ল, গংগুহী চাহেবক ইত্তেবা নকৰিলে হেদায়াত আৰু নাজাত পোৱা নাযাব, ইয়াৰ নামে 'দেওবন্দী ধৰ্ম'। (তৌবা-তৌবা)

৬। উত্তৰঃ আমি নাদৱী তথা সমূহ দেওবন্দীপন্থীক অৱগত কৰিব বিচাৰিছে— ডঃ মচউদ আহমদ (M.A. P.H.D) ফটেহপুৰীৰ গ্ৰন্থ 'ফাজীলে বেবেলৰী'ত আছে— হযৰত ইমাম আহমদ বেজাৰ্খী (বহঃ) পোনপ্ৰথমবাৰৰ বাবে ইং ১৮৭৮ চনত তেওঁৰ পিতৃ মৌলানা নকি আ'লী খাঁন চাহেবৰ সৈতে হজ্জ কৰে আকৌ ইং ১৯০৫ চনত দ্বিতীয়বাৰ হজ্জ সম্পন্ন কৰে। ইয়াৰ উপৰিও 'চাৱানিহে আ'লা হযৰত', 'তাজাল্লিয়তে ইমাম আহমদ বেজাৰ্খী' গ্ৰন্থতো আ'লা হযৰত (বহঃ)ৰ হজ্জ সম্পন্ন কৰাৰ স্পষ্ট তথ্য আছে। নাদৱীয়ে জনা উচিত ইমাম আহমদ বেজাৰ্খী (বহঃ) এজন খোদা প্ৰদত্ত প্ৰতিভা সম্পন্ন ব্যক্তি আছিল। কেৱল হিন্দুস্থান, পাকিস্তানৰে নহয় বৰং মক্কা, মদীনা শ্বৰীফৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ৰোম, শ্বাম, মিচৰ, ইয়ামেন তথা সমস্ত ইছলামী বিশ্বত তেখেতক প্ৰাণ খুলি প্ৰশংসা কৰিছে। এয়াই নহয় দুচমনৰ পৰাও তেওঁৰ প্ৰশংসা হৈছে। মক্কা আৰু মদীনা শ্বৰীফৰ মুফতীসকলে তেখেতক ভালেকেইটা উপাধি প্ৰদান কৰিছে— (ক) খাতিমাতুল মুহাক্কিকীন (মুহাক্কিক উ'লামা কিৰামৰ সমাপ্ত ঘোষণাকাৰী), (খ) হজ্জুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ মুঅ'জিজা, (গ) ইমামুল আইম্মাহ (ইমাম সকলৰ ইমাম), (ঘ) বৰ্তমান যুগৰ মুজাদ্দিদ, (ঙ) শ্বামচুল মাআ'বিফ (মা'বিফাতৰ সূৰ্য), (চ) কাঞ্জদ্ দাক্কায়িক (সূক্ষ্মতত্ত্বৰ ভাণ্ডাৰ), (ছ) ফবীদ দাহাৰ (যুগৰ অদ্বিতীয়), (জ) আল্লাহ পাকৰ এটি অন্যতম নিঅ'মত, (ঝ) উস্তাজুল উ'লামা, (ঞ) বাৰ্কাতুল আনাম (সমস্ত জগতৰ বাবে বৰকত)। মৌঃ আশ্রফ আ'লী থান্বীয়ে কৈছে— “যদি মই আহমদ বেজাৰ্খী (বহঃ)ৰ পিছত নামাজ পঢ়িবৰ সুযোগ পালোহেঁতেন, তেন্তে নিশ্চয় পঢ়িলোহেঁতেন।” (উছওয়ায় আকাবিৰ দেওবন্দৰ পৰা প্ৰকাশিত, পৃঃ ১৮, সংগৃহীত 'মাহে নূৰ' মাহেকীয়া পত্ৰিকা, দিল্লীৰ পৰা প্ৰকাশিত, এপ্ৰিল সংখ্যা, ২০০৭, পৃঃ ৩৮) থান্বীয়ে আৰু কৈছে— “আমাৰ অন্তৰত ইমাম আহমদ বেজাৰ্খী (বহঃ)ৰ প্ৰতি বিশেষ সন্মান আছে। তেওঁ আমাক কাফিৰ বুলি কৈছে কিন্তু ইশ্বকে বহুল (স্বাঃ)ৰ ভিত্তিত কৈছে।” (আ'লা

হযবত কা ফিক্কাহী মাকাম, লেখক- মৌঃ আখতাৰ শ্বাজাহানপুৰী লাহোৰৰ পৰা প্ৰকাশিত, ১৯৭১ চন) তব্লেগ জামাআতৰ প্ৰতিষ্ঠাপক মৌঃ ইলিয়াছ দেহলৱীয়ে কৈছে — “যদি কোনোবাই হুজুব পাক (স্বাঃ)ৰ প্ৰতি মুসাৱত শিকিব বিচাবে তেতিয়াহ'লে হযবত মাওলানা বেবেলৱী (বহঃ)ৰ পৰা শিকিব লাগিব।” (ফাজীলে বেবেলৱী আউৰ তাব্কে মাওৱালাত, সংগৃহীত ‘মাহে নূৰ’ মাহেকীয়া পত্ৰিকা, এপ্ৰিল সংখ্যা, পৃঃ ৩৮, ২০০৭ চন) আ'ল্লামা আব্দুল হামিদ (Vice chancellor of Al-Jamia Al Nizamia, Hyderabad)এ আ'লা হযবত সম্পৰ্কত মন্তব্য কৰিছে এইদৰে— “Moulana Ahmed Raza (Alahir Rahma) Khan was a sword of Islam and great commander for the cause of Islam.” আৰবৰ বিখ্যাত ইছলামী গৱেষক, পণ্ডিত ইব্ৰাহীম খলিল আৰু শ্বাইখ মুছা আ'লী শ্বামীৰ মন্তব্য— “A'ala Hazrat (Alahir Rahma) as the Revivalist of the 14th century A.H, if he called Revivalist of this century. It will be right and true.” প্ৰফেচাৰ ডঃ মুহাম্মদ হাচান (শ্বাইখুল আদাব, ইছলামীয়া ইউনিভাৰচিটি)এ মন্তব্য কৰিছে— “Moulana was prolific writer. He wrote a large number of treaties. It is due to the fact that his head and heart had surging waves of knowledge which were hard to restrain.” অৰ্থাৎ- মাওলানা আহমদ বেজাখাঁ (বহঃ) আছিল এজন সফল লেখক। তেওঁ যথেষ্ট সংখ্যক নিবন্ধ ৰচনা কৰিছিল। ইয়াৰ একমাত্ৰ কাৰণ তেওঁৰ মগজু আৰু হৃদয় উভয়েই প্ৰচণ্ড জ্ঞানপীপাসু আছিল, যি সংযম কৰা আছিল দুঃসাধ্য।

এতিয়া সমূহ দেওবন্দীলৈ আমাৰ কেইটামান প্ৰশ্ন— (১) ইমাম আহমদ বেজা বেবেলৱী (বহঃ)এ বৃটিছ চৰকাৰৰ কোনো উচ্চ পদস্থ কৰ্মচাৰীৰ আমন্ত্ৰণ গ্ৰহণ কৰিছিল নে?, (২) তেওঁ বৃটিছ চৰকাৰৰ কোনো উচ্চ পদস্থ অফিচাৰক তেওঁৰ ঘৰত আমন্ত্ৰণ কৰিছিল নে?, (৩) ইংৰাজ চৰকাৰে তেওঁক কোনো ধৰণৰ আৰ্থিক সাহায্য প্ৰদান কৰিছিল নে?, (৪) ইংৰাজৰ কোনো অফিচাৰ তেওঁৰ সৈতে গোপনে সাক্ষাৎ কৰিছিল নে?, (৫) তেওঁ কোন দিনা কোন অফিচাৰৰ ঘৰত যাতায়ত কৰিছিল?, (৬) তেওঁ কোনো লেখনীৰ মাধ্যমত ইংৰাজ চৰকাৰৰ প্ৰশংসা কৰিছিল নেকি? (৭) আ'লা হযবতে হুজু কৰা নাছিল নেকি?

উপৰোক্ত প্ৰশ্নবিলাকৰ উত্তৰ দিবলৈ আমি দেওবন্দী-ওৱাহাবী পন্থী সকলোকে ইয়াৰ জৰিয়তে মুকলি আহান জনালোঁ। অন্যথা যদি এনে অপপ্ৰচাৰ কৰি থাকে তেনেহ'লে তেওঁলোক নিশ্চয় মিথ্যাবাদী আৰু আল্লাহৰ অভিসম্পাতৰ উপযুক্ত।

(মুহাম্মদ ফাৰুক আব্দুল্লাহ নূৰীৰ যোৱা ১৮ জুলাইৰ মুক্তকণ্ঠত প্ৰকাশিত)

দেওবন্দী সকলৰ স'তে আমাৰ মত বিৰোধৰ কাৰণঃ

দেওবন্দী তব্লেগী জামাআতৰ স'তে আহলে ছন্নত ৱাল জামাআতৰ মতবিৰোধ কিয়? সাধাৰণ মানুহে ভাবে মীলাদ, কিয়াম, ফাতিসাহ আদিয়ে দেওবন্দ আৰু আহলে ছন্নত ৱাল জামাআতৰ মতভেদৰ কাৰণ, আচলতে এইটো ভুল ধাৰণা। এয়া কোনো ব্যক্তিগত অবিয়া-অবি নহয়, এই মতভেদ একমাত্ৰ আকীদাহ (মূলগত বিশ্বাস) আৰু বুনয়াদৰ ওপৰত প্ৰতিষ্ঠিত। আপুনি নিশ্চয় জানিবলৈ ইচ্ছা কৰিব, কি কি আকীদাহৰ ওপৰত দেওবন্দী সকল আৰু আহলে ছন্নত ৱাল জামাআতৰ মতভেদ। তলত দেওবন্দ মাদ্ৰাছাৰ প্ৰধান মুবক্কীসকলৰ লিখিত কিতাপ সমূহৰ পৰা তেওঁলোকে আল্লাহ যাল্লা যাল্লালাহ আৰু আল্লাহৰ বহুল স্বাল্লাল্লাহ আ'লাইহি ৱা ছাল্লাম সম্পৰ্কে কৰা মন্তব্য সমূহ হুবহু উদ্ধৃত কৰা হৈছে। আপুনি আল্লাহ পাক আৰু বহুল পাক (স্বাঃ)ক সাক্ষী কৰি ইন্চাফৰ সৈতে কওঁক এই আকীদাহত বিশ্বাসী লোক মুছলমান হ'ব পাৰিবনে?

দেওবন্দী উ'লামা সকলে আল্লাহ আৰু বহুল স্বাল্লাল্লাহ আ'লাইহি ৱা ছাল্লাম সম্পৰ্কে কৰা মন্তব্য সমূহ ক্ৰমে —

১। “আল্লাহ পাকে মিছা কোৱা সম্ভৱ।” (কিতাপ ‘ফাতাৱায়ে বচিদীয়া’ প্ৰথম খণ্ড, পৃঃ ১৯, লিখক- মৌঃ বচিদ আহমদ গংগুহী)

২। “হুজুব পাক স্বাল্লাল্লাহ আ'লাইহি ৱা ছাল্লাম শেষ নবী নহয়, তেখেত (স্বাঃ)ৰ পাছত আৰু অন্য নবী আহিব পাৰে।” (কিতাপ ‘তাহ্জিক্বণ নাছ’ পৃঃ ৪, লিখক- মৌঃ কাছিম নানথৱী দেওবন্দ মাদ্ৰাছাৰ প্ৰতিষ্ঠাপক)

৩। “শ্বয়তান আৰু আজ্জাঈল (আঃ) ৰ ইল্ম (জ্ঞান) হুজুব পাক স্বাল্লাল্লাহ আ'লাইহি ৱা ছাল্লামতকৈ বেছি।” (কিতাপ- ‘বাৰাহীনুল কাহীয়া’ (البراهين الكافية) পৃঃ ৫১, লিখক- মৌঃ খলিল আহমদ এশুটয়ী)

৪। “হুজুব পাক স্বাল্লাল্লাহ আ'লাইহি ৱা ছাল্লামৰ ইল্ম (জ্ঞান)ৰ কি মৰ্যাদা আছে এই ধৰণৰ ইল্ম জায়েদ, উমৰ, বকৰ আনকি সৰু ল'ৰা, পাগল আৰু পশুৰো আছে।” (কিতাপ- ‘হিফ্জুল ঈমান’, পৃঃ ৭, লিখক- মৌঃ আশ্ৰফ আ'লী খানৱী)

৫। “নামাজত হুজুব পাক স্বাল্লাল্লাহ আ'লাইহি ৱা ছাল্লামৰ খেয়াল অহাতকৈ গাধ আৰু বলধৰ খেয়াল অহাই ভাল।” (কিতাপ- ‘ছী ৰাত-ই-মুছতাকিম’

তব্লীগ জামাআত

পৃঃ ৮৬, লিখক- মৌঃ ইছমাঈল দেহলরী)

৬। মৌঃ আশ্রফ আ'লী থানরীৰ প্ৰিয় খলিফা মৌঃ আব্দুল মজিদ দৰিয়াবাদীয়ে থানরী চাহেবক সুধিলে, নামাজত যেতিয়ালৈকে আপোনাৰ ধ্যান কৰোঁ তেতিয়ালৈকে নামাজত মোৰ মন বহে, এই কামটো ভাল নে বেয়া, যদি বেয়া তেনেহ'লে মই নকৰোঁ? থানরী চাহেবে ইয়াৰ উত্তৰ দিলে— “ভাল হয় যেতিয়ালৈকে আনে গম নাপায়।” (হাকিমুল উম্মত)

৭। “হুজুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামে দেওবন্দ মাদ্ৰাহৰ পৰা উৰ্দু শিক্ষা লাভ কৰিছে।” (কিতাপ- ‘বাৰাহীনুল কাহীয়া’, (البراهين الكافية) পৃঃ ২৬, লিখক- মৌঃ খলিল আহমদ এম্বুটয়ী)

৮। “হুজুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামক ডাঙৰ ভাইৰ দৰে সন্মান কৰিব লাগে কাৰণ তেখেতো এজন মানুহ।” (কিতাপ- ‘তাক্ৰিয়াতুল ঈমান’, (توارة الايمان) পৃঃ ৫০, লিখক- মৌঃ ইছমাঈল দেহলরী)

৯। হুজুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামে কৈছে—

ليني في يومى ايك دن مركزى في لى والابول “ময়ো মৰি মাটিৰ লগত মিহলি হৈ যাম।”

(কিতাপ ‘তাক্ৰিয়াতুল ঈমান’ (توارة الايمان) পৃঃ ৫৯ লিখক মৌঃ ইছমাঈল দেহলরী)

১০। মৌঃ আশ্রফ আ'লী থানরী চাহেব কানপুৰত থকা কালত কৈছিল “ভাইহঁত ইয়াত ওৱাহাবী সকল থাকে ফাতিসাহৰ চিনী নপথাব।” (কিতাপ আশাফুচ্ছাৱান, ১ম খণ্ড, ৪৫০ পৃঃ)

১১। ‘তবলিগী নিছাব’ৰ লিখক মৌঃ জাকাৰিয়া কান্ধলরী চাহেবে স্বীকাৰ কৰিছে যে ওৱাহাবীসকলৰ ভিতৰত তেওঁ এজন ডাঙৰ ওৱাহাবী। (কিতাপ- চাওৱানীহে মাওলানা ইউচুফ, ১৯২ পৃঃ)

১২। মৌঃ আশ্রফ আ'লী থানরী চাহেবে কয়- “যদি মোৰ হাতত ১০,০০০ (দহ হাজাৰ) টকা থাকিলহেঁতেন তেন্তে উপটোকন দি মানুহক ওৱাহাবী বনালোহেঁতেন।” (কিতাপ ‘আল্ ইফাদাতুল্ ইয়াওমিয়াহ’, ৩ য় খণ্ড, ৯৭ পৃঃ)

১৩। এবাৰ কোনো এজন মুৰীদে মৌঃ থানরী চাহেবলৈ চিঠি লিখিলে যে “মই সপোনত দেখিছো ‘লা ইলাহা ইল্লাল্লাহু’ৰ পিছত ‘আশ্রফ আ'লী....’ মোৰ মুখৰ পৰা অনায়াসে বাহিৰ হৈছে সাৰ পোৱাৰ পাছত কলিমাৰ ভুলটো মনত পৰে আৰু উঠি বহি যাওঁ, আকৌ দ্বিতীয় কাতি বাগৰি ভুলটো শুধৰাবৰ কাৰণে

বাজা ফাউণ্ডেশ্বন

তব্লীগ জামাআত

বছলুল্লাহ (স্বাঃ)ৰ ওপৰত দৰুদ পঢ়োঁ। কিন্তু আকৌ কৈছে আল্লাহুমা স্বাল্লি আ'লা ছাই যিয়াদিনা বা নবী আনা বা মাওলানা আশ্রফ আ'লী...” (اللهم صل على سيدنا ونبينا ووالاه الشريف على) ইয়াৰ উত্তৰত মৌঃ থানরীয়ে ক'লে- “এই সপোনত সান্তনা আছে এই কাৰণেই যে মই ছন্নতৰ অনুসৰণ কৰোঁ (মৌঃ আশ্রফ আ'লী থানরীৰ ‘আল্ ইম্দ্দাদ’ (الهدى) চফৰ সংখ্যা ১৩৩৬ হিজ্ৰী, ফেব্ৰুৱাৰী ১৯৫২ চন, পৃঃ ৩৫, প্ৰকাশকঃ খানকাহে ইম্দ্দাদীয়াহ থানভূন (مركز الدعوة الإسلامية) ناظره ادارة شؤون النشر

১৪। “হুজুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামক ইয়া বছলুল্লাহ কোৱা শ্বিৰ্ক”, “নবী পাক(স্বাঃ)ৰ দৰে মানুহ হোৱা সম্ভৱ”, “হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ বৌজা মুবাৰক জিয়াৰত কৰাব বাবে চফৰ কৰা আৰু বৌজাৰ সন্মুখত তা'জীমৰ বাবে থিয় দিয়া শ্বিৰ্ক”, “নবীসকলৰ প্ৰশংসা মানুহৰ নিচিনা কৰা লাগিলে তাতকৈও কমাই কৰা”, “বাৰ নাম মুসাম্মদ (স্বাঃ) আৰু আ'লী (বাঃ) তেওঁ একো বস্তৰ অধিকাৰী নহয়” (মৌঃ ইছমাঈল দেহলরীৰ ‘তাক্ৰিয়াতুল ঈমান’ (توارة الايمان) ১২ পৃঃ, ৩৯ পৃঃ, ৩২ পৃঃ, ৩৪ পৃঃ, ৫০ পৃঃ)

১৫। “কাউৰী খোৱা স্বাৱাবৰ কাম অথচ মীলাদ শ্বৰীফ পাঠ কৰা গুনাহৰ কাম”, “মহৰমৰ চিনী নাজায়েজ অথচ হিন্দুৰ পূজাৰ প্ৰসাদ খোৱা জায়েজ”, “কাফিৰে যদি সুদৰ টকাৰে পানী যোগান ধৰে সেই পানী খোৱা জায়েজ” আৰু লিখিছে “কাফিৰৰ উৎসৱবোৰ যেনেঃ ফাকুৱা, দীপাৱলীৰ প্ৰসাদ, পুৰী, কটৌৰী খোৱা জায়েজ।” (মৌঃ ৰচিদ আহমদ গংগুহীৰ ‘ফাতাৱায়ে ৰচিদীয়া’)

১৬। “সমস্ত তবলিগী লোক নবীসকলৰ দৰে”, মৌঃ ইলিয়াছে কৈছে যে “এই তবলিগৰ নিয়ম মই সপোনত পালোঁ।” আৰু কৈছে তেওঁক নবীসকলৰ দৰে পঠোৱা হৈছে।” (বঙালী মল্ফুজাত, ৫০, ৫১ পৃঃ আৰু উৰ্দু মল্ফুজাত, ৫১ পৃঃ)

১৭। “আ'মল সমূহৰ ক্ষেত্ৰত বাহিকভাৱে উম্মত নবীৰ সমান হৈ যায় আনকি বহু সময়ত অতিক্ৰমো কৰে।” (মৌঃ কাছিম নানথৰীৰ ‘তাহ্জিৰুণ নাছ’ পৃঃ ৮, প্ৰকাশকঃ মক্তবা থানরী দেওবন্দ)

দ্বীনদাৰ ভাইসকল অলপ চিন্তা কৰক, দেওবন্দী তবলিগীসকলৰ এনে মাৰাত্মক আকীদাহবোৰ মানি চলিলে ঈমান থাকিবনে? তেওঁলোকৰ এনে মতবাদ সম্বন্ধে বৰ্ণনা কৰিলে এক বৃহৎ গ্ৰন্থ হৈ পৰিব। এই সম্বন্ধে বিস্তাৰিত ভাবে জানিব

বাজা ফাউণ্ডেশ্বন

তব্লেগ জামাআত

বিচাৰিলে আমাৰ প্ৰকাশিত 'তব্লেগ জামাতৰ দাপোণ', 'ঈমানৰ জ্যোতি' বিশিষ্ট প্ৰবন্ধকাৰ, লেখক মুহাম্মদ ফাৰুক আব্দুল্লাহ নূৰী চাহেবৰ— 'তব্লেগ জামাআত', 'ইছলামত সংস্কাৰবাদ' পঢ়ি চালেও সহৃদয় দ্বীনদাৰ ভাইসকলে প্ৰকৃত সত্যৰ সন্ধান উলিয়াব পাৰিব।

প্ৰিয়নবী হুজুৰ বস্মতে আ'লম স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামৰ লগত বেআদবী কৰা ব্যক্তি সম্পৰ্কে ফিক্কাহৰ বিখ্যাত গ্ৰন্থ 'দুব্বোল মুখতাৰ'ৰ 'মুৰ্তাদিন' অধ্যায়ত আছে—“যি ব্যক্তি নবুঅ'তৰ মহান দৰবাৰৰ লগত বেআদবী কৰিছে, সি কাফিৰ হ'ব আৰু তওবাৰ দ্বাৰাও তেওঁ কতল হোৱাৰ পৰা পৰিত্ৰাণ নেপায়।” (স্থানে হবিবুৰ বহমান, পৃঃ- ১১৬) পবিত্ৰ ক্বুৰআনত আছে—“কিন্তু সন্মানটো আল্লাহ আৰু তেওঁৰ বচুল আৰু মু'মিন সকলৰ বাবে। কিন্তু মুনাফিক সকলে সেইটো নবুজে।” (ছুৰা- মুনাফিকুন, ককু- ১, আয়াত- ৪)

এই জঘন্য আকীদাহৰ কাৰণে (১) মৌঃ কাছিম নানথৰী (২) মৌঃ আশ্ৰফ আলী থানৱী (৩) মৌঃ বচিদ আহমদ গংগুহী (৪) মৌঃ খলিল আহমদ এম্বুটয়ী। এই চাৰিজন উ'লামাক ভাৰতৰ সমস্ত ছুন্নী উ'লামায়ে কিবাম, মক্কা আৰু মদীনা শ্বৰীফৰ মুফতীয়ানে কিবাম সকলে কুফ্ৰী ফত্ৰা দিছে আৰু পৰামৰ্শ দিছে যে 'এই মতবাদ আৰু জামাআত মুছলমান সকলৰ বাবে ক্ষতিকাবক। এই জামাআতৰ পৰা বাচি থকা সমস্ত মুছলমানৰ কৰ্তব্য। মক্কা, মদীনা শ্বৰীফৰ মুফতী সকলৰ ফত্ৰা 'ছছামুল হাবমাঈন' আৰু ভাৰতৰ ২৬৮ জন আ'লীমৰ ফত্ৰা 'আশ্ৰ চাওৱাবীমে হিন্দীয়া' নামেৰে প্ৰকাশ হৈছে। ইয়াত মুফতীয়ান কিবাম সকলৰ দস্তখত (স্বাক্ষৰ) আছে। ওৱাহাবী-দেওবন্দী- তব্লেগীসকলৰ নতুন মতবাদৰ পৰা বন্ধা পাবলৈ হ'লে একমাত্ৰ জামাআত হৈছে 'আহলে ছুন্নত ৰাল জামাআত' যিটো জামাআত হৈছে হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ জামাআত, চাহাবা (বাঃ), তাবেইনৰ জামাআত। ইয়াৰ ছায়াত আহিলে ঈমান বন্ধা কৰা সম্ভৱ।

ইতিমধ্যে আমি বহুকেইখন বাহাস (সভা)ত দেওবন্দী সকলক আমন্ত্ৰণ কৰিছিলো কিন্তু তেওঁলোক কোনো এখনতো উপস্থিত নাথাকিল। এইখিনিতে উল্লেখ্য যে যোৱা ১১ আগষ্ট, ২০১০ তাৰিখে ওদালগুৰি জিলাৰ বকুলতলা গাঁৱৰ বাহাসত দেওবন্দী পহী এজনো আ'লীম উপস্থিত নাথাকিল। ই কি সূচায় বাইজে বিচাৰ কৰক? নিৰণচুৰা, পাথৰিঘাট (দবং)ৰ এ, নাদৱী চাহেবক তেওঁ কোৱা মতে মঙলদৈ আৰু তেওঁৰ ঘৰৰ ওচৰত বৰকুমাৰপাৰা গাঁৱৰ 'পাথৰিঘাট

বাজা ফাউণ্ডেশ্বন

তব্লেগ জামাআত

আঞ্চলিক মীলাদ-ই মাহ্ফিল'ত যোৱা ২৬ মাৰ্চ, ২০১১ তাৰিখ শনিবাৰে আমন্ত্ৰণ কৰিছিলো যদিও নিজৰ সান্দহ খোৱা বালি তল যোৱাৰ ভয়ত উপস্থিত নহ'ল। নাদৱী চাহেবক তেওঁৰ ইচ্ছামতে য'ত আমাক আহ্বান কৰে উক্ত কিতাপ সমূহ দেখুৱাবলৈ সম্পূৰ্ণ প্ৰস্তুত। যোৱা ৭ ফেব্ৰুৱাৰী, ২০১১ তাৰিখে নগৰবাহীৰ উ'বছ মুবাৰক, ২৬ মাৰ্চ, ২০১১ তাৰিখ শনিবাৰে বৰকুমাৰপাৰা গাঁৱত, ১৯ নৱেম্বৰ, ২০১১ তাৰিখ শনিবাৰে মাৰ্বেৰ 'হায়াতুন নবী জলছাহ মুবাৰক' আৰু ২৭ নৱেম্বৰ ২০১১ তাৰিখ বৰিবাৰে ভেৰুৱা গাঁৱত উক্ত কুফ্ৰী আকীদাহৰ কিতাপ সমূহ উপস্থিত বাইজক পাঠ কৰি গুনোৱা হয়। যোৱা ২৩ নৱেম্বৰ, ২০১২ তাৰিখে 'নিয়মীয়া বাৰ্তা' কাকতৰ 'সময়' শিতানত আমাৰ এই লেখনী প্ৰকাশ হোৱাৰ পিছৰ পৰা অসমৰ বিভিন্ন ঠাইৰ পৰা বহুতো দেওবন্দীয়ে আমালৈ ফোন যোগে বিভিন্ন ধৰণৰ অশ্লীল গালি গালাজৰ সৈতে ভাবুকি দি আছে। যদি সং সাহস আছে আমাক আহ্বান কৰি আমাৰ লগত সোঁ-শৰীৰে আলোচনা কৰক। যদি আমাৰ লেখনীবোৰৰ সত্যতা প্ৰমাণ কৰিব নোৱাৰো মই ৰাঅ'দা কৰিছো তেওঁলোকক একলাখ টকা পুৰস্কাৰ দিম আৰু লগে লগেই আমাৰ ত্বৰীকাহ ত্যাগ কৰিম। ইনশ্বা-আল্লাহ। আমাক গালি দিয়ক কিন্তু আল্লাহ আৰু বচুল (স্বাঃ)ৰ স্থানত কোনেও এনেধৰণৰ আকীদাহ নাৰাখিব।

আমাৰ হাতত উল্লেখিত উপৰোক্ত দেওবন্দৰ মুবৰ্বীসকলৰ কিতাপসমূহ সংৰক্ষিত আছে। অধিক জানিব বিচাৰিলে তলৰ ঠিকনাত যোগাযোগ কৰক। প্ৰয়োজন বোধে আমি যিকোনো ঠাইত বাহাস (মোনাজাবা)ত বহিবলৈ সাজু আছে। আল্লাহ পাকে আমাক সকলোকে গুৱ পথত থকাৰ তৌফিক দান কৰক। আ-মীন বি জাহে ছায়িয়দিন মুবছলিন স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লাম।

(মৌলানা মুহাম্মদ ছবফবাজ আ'লী ক্বাদবীৰ যোৱা ২৩ নৱেম্বৰ, ২০১২ তাৰিখে 'নিয়মীয়া বাৰ্তা' কাকতৰ 'সময়' শিতানত প্ৰকাশিত)

যোগাযোগৰ ঠিকনাঃ

ভাষাভাষঃ ৯৯৫৪৪৭৫৬১৫

'ইদাবা-ই-শ্বৰীঅ'ত'

৯৯৫৪৩০৯১০১

দেবেৰাপাৰ চাৰিআলি

ডাক - নকছাবী, যোৰহাট (অসম)

বাজা ফাউণ্ডেশ্বন

আ'লা (اعلى) হযবত ইমাম আহমদ বেজাখাঁ ক্বাদবী(বহঃ)ব কেইটামান
গুৰুত্বপূৰ্ণ নস্বিহত—

ছুনীয়াত প্ৰচাৰ-প্ৰসাৰৰ বাবে আ'লা হযবত (বহঃ)এ কেইটামান জৰুৰী
কৰ্মসূচীৰ কথা কৈছে। আল্লাহৰ ৰাস্তে আপুনি সামৰ্থনুযায়ী কমপক্ষে এটি কৰ্ম
বাস্তৱায়িত কৰাৰ চেষ্টা কৰক।

- ১। ডাঙৰ ডাঙৰ মাদ্ৰাছা প্ৰতিষ্ঠা কৰিব লাগিব আৰু সেইসমূহত
যথাযথ নিয়মে পঢ়াশুনা চলাই ৰাখিব লাগিব।
- ২। ছাত্ৰ সকলক আৰ্থিক সাহায্য দিব লাগিব যাতে তেওঁলোকৰ মাজত
প্ৰেৰণা আহে।
- ৩। মুদাৰ্চিক সকলক খিদমতৰ গুণাগুণ অনুসৰি উপযুক্ত বেতন দিব লাগিব।
- ৪। ছাত্ৰসকলক মানসিকতাৰ পৰীক্ষা কৰিব লাগিব আৰু যিজন
যেনেকুৱা কামৰ কাৰণে উপযুক্ত তাক সেই কামত লগাই দিব
লাগিব।
- ৫। ছাত্ৰ সকলৰ মাজত যিসকল প্ৰস্তুত থাকে বিভিন্ন দেশলৈ
সিহঁতক প্ৰেৰণ কৰিব লাগিব যাতে তেওঁলোকে তাত গৈ লেখনী,
বক্তৃতা, ওৱাজ নচিহতৰ মাধ্যমত আৰু মুনাজাবাহ কৰি দ্বীন আৰু
মযহবৰ কাম কৰিব পাৰে।
- ৬। ভাল ভাল লেখক সকলক আৰ্থিক সাহায্য দি মযহবৰ সমৰ্থনত
বদ মযহবৰ বিবোধে উত্তম ৰূপত কিতাপ পত্ৰ লেখাব লাগিব।
- ৭। পুৰণা আৰু নতুনকৈ লেখা কিতাপসমূহ সুন্দৰ আৰু মনোৰম ৰূপত
ছপাই বিনা মূল্যে বিতৰণ কৰিব লাগিব।
- ৮। আপোনালোকৰ পত্ৰ-পত্ৰিকা প্ৰকাশ হৈ থাকিব লাগিব ঠিক সময়ত
মযহবী লেখাসমূহ দেশৰ চাৰিওফালে মূল্য নোলোৱাকৈ প্ৰত্যেক দিন অথবা
প্ৰত্যেক সপ্তাহত পঠাই থাকিব লাগিব। হাদীচ পাকত আছে— “শেষ যুগত
দিবহাম আৰু দিনাৰৰ দ্বাৰা দ্বীন চলি থাকিব” যিহেতু সত্যবাদী নবী (স্বাঃ)ৰ
সত্যবাদী কথা সেয়ে এই কথা বাস্তৱ হ'বই। (ফত্ৰা বিজৰীয়া শ্বৰীফ,
খণ্ড- ১২, পৃঃ ১৩৩)

ছুনীয়াত প্ৰতিষ্ঠাৰ বাবে কেইটামান তৰতীব

পৃথিৱীত যিমান মছজিদ আছে তাৰে প্ৰায় সকলোবোৰেই আহলে ছুনত
ওৱাজ জামাতাৰ ফালৰ পৰা প্ৰতিষ্ঠা কৰা হয়। কিন্তু মাজভাগত পাবত গজা,
পথভ্ৰষ্ট, বিদ্আ'তী ফিবকাহ কিছুমানে কিছু মছজিদ নিজৰ অধীনলৈ নি এই মছজিদ
সমূহত সিহঁতৰ নতুন মতবাদ প্ৰচাৰৰ কেন্দ্ৰ (centre)কৰি গঢ়ি তোলে। ফলত
ইছলামী সমাজত এক বিশৃঙ্খল পৰিবেশৰ সৃষ্টি হয়। যিহেতু ছুনীসকলৰ ৰাজধানী
মছজিদ গতিকে এই ৰাজধানী (মছজিদ)ক বাহিল দলৰ সকলো প্ৰকাৰৰ চক্ৰান্তৰ
পৰা বচাই ৰাখিবলৈ তলৰ আ'মল কেইটা কৰোঁ আহক।

১। যিহেতু বৰ্তমান প্ৰত্যেক মছজিদতেই মাইকৰ ব্যৱস্থা আছে গতিকে মগ্ৰীবৰ
নামাজৰ বাহিৰে প্ৰত্যেক নামাজৰ আজানৰ পিছত ইকামতৰ পূৰ্বে ছলাত-ছলাম
পাঠ কৰক। যেনে- আস্থালাতু ওৱাচ্ছালামু আ'লাইকা ইয়া বাছুলান্নাহ, আস্থালাতু
ওৱাচ্ছালামু আ'লাইকা ইয়া হাবীবান্নাহ, আস্থালাতু ওৱাচ্ছালামু আ'লাইকা ইয়া
নাবীয়ান্নাহ, আস্থালাতু ওৱাচ্ছালামু আ'লাইকা ইয়া নূৰাম্ মিন্ নূৰিবান্নাহ। বালাগাল
উ'লা বিকামালিহী, কাশাফাদুজা বিজামালিহী, হাছনাত জামীউ' সিহ্বালিহী স্বাল্লু
আ'লাইহি ৰা আলিহি। ফিবকাহ কিতাপত এই ছলাতক তাছবীব বোলা হয়।
(দুব্বে মুখ্তাৰ, পৃঃ ৩৯০)

২। তকবীৰৰ সময়ত মুকাব্বিৰে যেতিয়ালৈকে 'সাইয়া আ'লাচ স্বালাহ'
নকয় তেতিয়ালৈকে মোক্তাদীসকল বহি থাকিব আৰু যেতিয়া 'সাইয়া আ'লাচ
স্বালাহ' ক'ব তেতিয়া উঠিব। তকবীৰ থিয় হৈ শুনা মকৰুহ। আনকি তকবীৰৰ
সময়ত কোনো আহিলে বহিব। এয়া হুজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ ছুনত।

৩। পাঁচ ওৱাক্ত নামাজৰ ছলাম ফিবোৱাৰ পিছত ইমামসকলে সোঁ-দিশে
অথবা বাঁও দিশে ঘূৰি বহিব। সোঁফালে ঘূৰি বহাটো উত্তম। ওৱাহাবী-দেওবন্দী
সকলে কেৱল ফজৰ আৰু আচৰৰ সময়ত ঘূৰি বহে। হযবত ছামূবাহ ইবনে
জুন্দুব(ৰাঃ)ই কৈছে— “হুজুৰ পাক (স্বাঃ)এ যেতিয়া নামাজ শেষ কৰিছিল তেতিয়া
তেওঁ (স্বাঃ) আমাৰ ফালে ঘূৰি বহিছিল।” (বুখাবী শ্বৰীফ)

৪। পাঁচ ওৱাক্ত নামাজত আজান মুখেৰে হওঁক বা মাইকেৰেই হওঁক মছজিদৰ
বাহিৰত দিব আনকি যুমুআ'হৰ দিনা খোত্বাৰ আজানো মছজিদৰ বাহিৰ (দজাৰি
সনুখৰ)ৰ পৰা দিব ই ছুনত। ফুকাহায়ে কিৰামে মছজিদৰ ভিতৰত আজান দিয়া

ত্বৰ্গী জামাত

মানা কৰিছে। ফতৱা ক্বাজী খান, প্ৰথম খণ্ড, পৃষ্ঠা- ৭৮; ফতৱা আলমগীৰী (মিচৰী) ১ম খণ্ড, পৃষ্ঠা-৫৫; বাহাৰৰ বাইক, প্ৰথম খণ্ড, পৃষ্ঠা -২৬৮ ত আছে
 لا يلوذن فى المسجد অৰ্থাৎ- “মছজিদৰ ভিতৰত আজান দিব নালাগে।”
 মছজিদৰ ভিতৰত আজান দিয়া মকৰুহ।

৫। আজানত হজ্জৰ পাক (স্বাঃ)ৰ নাম শুনি দুই বৃদ্ধ আঙুলি চুম্বন কৰি চকুত বুলাই দিব। মাত্ৰ যুমুআ'হৰ খোত্বাৰ আজানৰ সময়ত এইটো নকৰিব। ওৰাজ-নস্বিহত, মীলাদ মাহ্ফিল সকলোতে হজ্জৰ পাক (স্বাঃ)ৰ নাম শুনিলে ওপৰত উল্লেখ কৰা ধৰণে কৰিব। বদুল মুহ্তাৰ, প্ৰথম খণ্ড, পৃষ্ঠা ২৬৭ত আছে- “যেতিয়া (আজানত) প্ৰথমবাৰ “আশ্বহাদু আন্বা মুসান্নাদাৰ্ বাছুল্লাহ” (স্বাঃ) কয় তেতিয়া “স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইকা ইয়া বাছুল্লাহ” পঢ়িব লাগে। ২য় বাৰ কওঁতে বুঢ়া আঙুলিৰ নখ (চুমা খাই তাক) চকুৰ ওপৰত ৰাখি “কুৰ্বাতু আ'ইনী বিকা মুসান্নাদ ইয়া বাছুল্লাহ (স্বাঃ)” পঢ়ি পিছত “আল্লাহুমা মাতিঅ'নী বিচ্-চাম্দ্ই ৰাল বাস্বাৰ” ক'ব লাগে। সেই ব্যক্তিক বহুল পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি ওৰা ছাল্লামে যান্নাতৰ ফালে ৰাস্তা দেখুৱাব।

৬। প্ৰতিটো মছজিদতেই মীলাদ-কিয়ামৰ ব্যাপকভাৱে আয়োজন কৰক। বিশেষকৈ ফজৰ আৰু যুমুআ'হ নামাজৰ পাছত মুখেৰে অথবা মাইক থাকিলে মাইকেৰে ছলাম পাঠ কৰক। ওৱাহাবীৰ বিপক্ষে ই এটা মাৰণাস্ত্ৰ। মছজিদৰ ভিতৰত দুনীয়াদাৰী কথা নাপাতিব।

৭। প্ৰতিটো মছজিদত ‘ফাইজানে ছন্নত’ ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰক। সপ্তাহত অন্ততঃ দুই বা এদিন কুৰ্বআন পাকৰ তৰ্জমা- তফছীৰৰ বাবে ‘কানজুল ঈমান ফী খাজাইনুল ইৰফান’ পঢ়াৰ ব্যৱস্থা কৰক আৰু মাছাইলৰ বাবে ‘বাহাবে শ্ববীঅ'ত’, ‘কানুনে শ্ববীঅ'ত’ পঢ়াৰ ব্যৱস্থা কৰক। (উল্লেখিত কিতাপকেইখন বৰ্তমান বঙালী ভাষাত উপলব্ধ। যোগাযোগ কৰিব পাৰে হুদা কেপ এণ্ড বুক ষ্ট'ৰ, মঙলদৈ- ৯৮৫৪২৫৭৯৪৯, ৯৬১৩৮২২৬৯২)

সাম্প্ৰতিক সময়ত যিকোনো ধৰণৰ ছন্নী কানুনৰ বাবে যোগাযোগ কৰিব পাৰে—

১। হযৰত আ'ল্লামা মুফতী গোলাম ছামদানী বিজৰী চাহেব, বিশিষ্ট ইছলামী চিন্তাবিদ, লেখক, ইছলামপুৰ (পশ্চিমবংগ) ম'বাইল নং- ০৯৭৩২৭০৪৩৩৮

২। হযৰত আ'ল্লামা মুফতী ৰফিকুল ইছলাম চিন্তী চাহেব, মুনাজিৰে আহলে

ত্বৰ্গী জামাত

ছন্নত, পশ্চিমবংগ ম'বাইল নং- ০৯৯৩৩৭২৮৫২১

৩। হযৰত আ'ল্লামা চামচুল আলম নজ্জবন্দী চাহেব, বিশিষ্ট ইছলামী বক্তা, উত্তৰ লখিমপুৰ, ম'বাইল নং- ৯৮৫৪৬৩৭০৬৬

৪। হযৰত মাওলানা মুহাম্মদ নবীউল হক বিজৰী চাহেব, বিশিষ্ট ইছলামী চিন্তাবিদ, লেখক, হাতীগাঁও (গুৱাহাটী) ম'বাইল নং- ৯৯৫৭৩৩৭৩৮৮

৫। হযৰত মাওলানা মুফতী মুহাম্মদ ৰালিউদ্দিন আহমেদ বিজৰী মিশ্ববাহী চাহেব, বিশিষ্ট ইছলামী বক্তা, লেখক, বুঢ়ীগাঁও, দলগাঁও, দৰং ম'বাইল নং- ৯৮৫৯১৬১২৭২

৬। হযৰত মাওলানা কাৰী মুহাম্মদ আব্দুল হক বিজৰী চাহেব, আ'লা হযৰত একাডেমি, মঙলদৈ, দৰং ম'বাইল নং- ৯৫৭৭০১৭৩৯৮

ছন্নী লাইব্ৰেৰী প্ৰতিষ্ঠা কৰোঁ আহক

সাম্প্ৰতিক সময়ত বাহিল ফিব্বকাহ সমূহে সমাজত প্ৰভূত পৰিমাণে বিস্তাৰ লাভ কৰিছে। সেয়ে বৰ্তমান সময়ত নিজৰ ঈমান আৰু আকীদাহ শুদ্ধ পথত বচাই ৰাখিবৰ কাৰণে আমি প্ৰত্যেকেই ঘৰতেই হওঁক বা মছজিদতেই হওঁক নিম্নলিখিত গ্ৰন্থ সমূহৰ এটি লাইব্ৰেৰী প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ অতি প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। গ্ৰন্থ সমূহৰ এখন তালিকা দিয়া হ'ল— ১। ‘তাব্লিগী জামায়াতেৰ গুপ্ত বহস্য’, ২। ‘ফায়জানে ছন্নত’, ৩। ‘তফছীৰে কানজুল ঈমান’, ৪। ‘বাহাবে শ্ববীঅ'ত’, ৫। ‘কানুনে শ্ববীঅ'ত’, ৬। ‘জা-আল হাক্ক’, ৭। ‘স্থানে হবিবুৰ ৰহমান’, ৮। ‘আনোৱাবে শ্ববীঅ'ত’, ৯। ‘ছন্নী বেহেস্তী জেওৰ’।

ওপৰোক্ত গ্ৰন্থসমূহবৰ্তমান বঙালী ভাষাত উপলব্ধ। যোগাযোগ কৰিব পাৰে হুদা কেপ এণ্ড বুক ষ্ট'ৰ, মঙলদৈ- ৯৮৫৪২৫৭৯৪৯, ৯৬১৩৮২২৬৯২
 খাৰুপেটীয়া বুক হাউচ, খাৰুপেটীয়া- ৮৮৭৬০১০৯৫৪, খিজুবাৰী (হাতীগাঁও) মাঝাৰৰ সন্মুখৰ আটাইকেইখন দোকানত।

ধীনী Internet সেৱা- Internetত ল'গ অন কৰক Madina 24.com
 আৰু ইয়াৰ জৰিয়তে আপুনি লাভ কৰিব ছন্নী মছলা-মাছাইল বঙালী ভাষাত।

নাতে বছল (স্বাঃ) : নবী প্রশস্তি

ছালামে বাজা

মুস্তাফা জানে বস্মত পে লাখৌ ছালাম ।
শ্বমএ' বযমে হিদায়াত পে লাখৌ ছালাম ॥
মেহ্বে চোবখে নবুওরত পে বৌশ্বন দকদ ।
গোলে বাগে বিছলত পে লাখৌ ছালাম ॥
শ্বেহ্বে যাবে ইবম তাভুদাবে হাবম ।
নৌবাহাবে শ্বাফাআ'ত পে লাখৌ ছালাম ।
শ্বমে আশ্ববা কে দুলাহা পে দাঈমে দকদ ॥
নৌশ্বাহে বাযমে যান্নাত পে লাখৌ ছালাম ।
আবশ্বতা ফবশ্ব হে জিছ্কে য়েবে নাগী ।
উছ্কে কাহিব বিয়াছত পে লাখৌ ছালাম ॥
ফং হে বাবে নবুওরত পে বেহদ দকদ
খত্মে দৌবে বিছলত পে লাখৌ ছালাম
লাইলাতুল ক্বাদ্বি মে মাত্লাঈ'ল ফজ্বে হক ।
মাংগ কি ইস্তিকামত পে লাখৌ ছালাম ॥
দূব ও নযদীক্ কে চুন্নেরালে ব' কাণ ।
কাণে লালে কাবামত পে লাখৌ ছালাম ॥
জিছ্কে মাথে শ্বাফাআ'ত কা চেহ্ৰা বাহা ।
উচ্ জাবীনে ছাআ'দত পে লাখৌ ছালাম ॥
জিছ্কে ছাজ্দেরকো মেহ্বে বাবে কা'বা বুকি ।
উন্ ভাওঁকী লাটাফং পে লাখৌ ছালাম ॥
জিছ্ তবফ্ উঠ গেয়ী দম্ মে দম্ আগেয়া ।
উচ্ নিগাহে ইনায়ত পে লাখৌ ছালাম ॥
জিচ্ছে তাবীক দিল জগ্ মগানে লাগে ।
উচ্ চমক্ রালী বংগত পে লাখৌ ছালাম ॥
পাত্‌লি পাত্‌লি গুলে কুদছিকি পাতিয়াঁ ।

pdf By Syed Mostafa Sakib

(উৎসঃ ইমামে আহলে ছন্নত আহমদ বাজাখাঁ (বহঃ)ব 'হাদায়িকে বখশ্বিচ')

বাজা ফাউণ্ডেশ্বন

pdf By Syed Mostafa Sakib

লেখকৰ অন্যান্য গ্রন্থসমূহ :

- ১। আল্ যা-মিআ'তুল ইছলামীয়াহ নূবীয়াহ মাদ্রাছা, খাকপেটীয়া, দৰঙৰ অনুষ্ঠান বিবৰণী পুস্তিকা সম্পাদনা (২০১০ খ্রীঃ)
- ২। ক্বব'আন হাদীচৰ আলোকত ইল্মে গায়বৰ আকীদাহ (ডিচেম্বৰ, ২০১২ খ্রীঃ)
- ৩। ইছলামত সংস্কাৰবাদ (ফেব্ৰুৱাৰী, ২০১৩ খ্রীঃ)
- ৪। ঈদে মীলাদুন্নবী (স্বাঃ) তৰ্জমা (অক্টোবৰ ২০১৩ খ্রীঃ)
- ৫। তবলীগ জামাআ'ত (ফেব্ৰুৱাৰী, ২০১৪ খ্রীঃ)
- ৬। পত্ৰিকা সমূহ — (i) 'হাদীচ আৰু ফুক্বাহা কিবামৰ আলোকত বেনামাজীৰ শান্তি', (ii) 'পবিত্ৰ দৰাদ শ্বৰীফৰ আ'মল', (iii) 'হজুৰ পাক (স্বাঃ)ৰ মুঅ'জিজা মুবাৰক', (iv) 'জা-আল্ হাক্ক', (v) 'জছনে ঈদে মীলাদুন্নবী (স্বাঃ)', (vi) 'দেওবন্দৰ পৰা বেবেলীলৈ মতবিবোধ কিয়?', (vii) 'আ'লা হযৰত (বহঃ)ৰ অপপ্রচাৰৰ স্পষ্টীকৰণ', (viii) 'দেওবন্দী সকলৰ অপপ্রচাৰত বিভ্রান্ত নহ'ব', (ix) 'হজুৰ পাক স্বাল্লাল্লাহু আ'লাইহি বা ছাল্লামৰ অমিয় বাণী', (x) 'ডাঃ জাকিব নায়ক কিয় কাফিৰ নহ'ব?'
- ৭। সদ্য প্ৰকাশিতব্য গ্রন্থসমূহঃ * উত্তৰ জীৱন জ্যোতি, * ইমাম আহমদ বেজা বেবেলী (বহঃ) আৰু আশ্ৰফ আ'লী থানবী, * ফাজ্জালৈ দৰাদ শ্বৰীফ, * বালিবাৰ গাঁৱৰ ঐতিহাসিক বাহাস, * পথভ্ৰষ্ট ডাঃ জাকিব নায়ক

প্ৰকাশক

বাজা ফাউণ্ডেশ্বন (গবেষণা আৰু প্ৰকাশন কেন্দ্ৰ)

মুছলিমঘোপা, ছিপাঝাৰ, দৰং (অসম)

পিন - ৭৮৪১৪৫

ব্ৰাম্যভাষ - ৯৮৫৯৩৯৩৬৩৮, ৯৮৬৪৮০৮৬৭৭

ছপা — পাবানাউণ্টে অফ্‌চেট, বনদৌলগুনি, ৯৮৫৪০৪৬৩৮৩

Price - 40.00

মুহাম্মদ ফাৰুক আব্দুল্লাহ নূৰী

তবলীগ জামাআ'ত